

PRESS CLIPPING

Уторак 02.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 2.8.2011, Страна : 19

ВРАЊЕ - Још 20 породица из категорије социјално угрожених, избеглих и интерно расељених, до краја године, требало би да добију кров над главом, јер је у току изградња станова уз помоћ ЕУ, Агенције за развој и сарадњу, града под Пржаром, америчког „Habitat for humaniti“ и НВО „Хаусинг центар“.

Ради се о инвестицији од 385.000 евра, при чему је чак 350.000 обезбедила Унија. Захваљујући изградњи станова за најугроженије, Врање је до сада је затворило 11 колективних центара.

ПАРАСТОСИ И СЕЋАЊЕ НА СТРАДАЊА СРБА У „ОЛУЈИ“

Дневник, Датум : 2.8.2011, Страна : 25

НА 16. ГОДИШЊИЦУ ХРВАТСКЕ ВОЈНЕ АКЦИЈЕ

БАЊАЛУКА: Поводом 16. годишњице хрватске војне акције „Олуја“, у Републици Српској ће бити одржано више манифестација којима ће се обележити прогон Срба из тадашње Републике Српске Крајине, најављено је у Бања Луци. Манифестације ће трајати од 3. до 7. августа, а организатори су Одбор владе РС за његовање традиција ослободилачких ратова и Документационо-информативни центар „Веритас“.

Обележавање прогона Срба у „Олуји“ почиње у среду увече, паљењем свећа за све страдале, у цркви Христа Спаситеља у Бањалуци, након чега је планирано обраћање званичника РС. У четвртак ће у храму Свете тројице у Бањалуци бити служен парастос, а потом положено цвеће на спомен-обележја палим српским борцима и цивилима током последњег рата, на бањалучком гробљу „Свети Пантелија“.

У организацији „Веритаса“ за РС, 5. августа ће у Академији наука и уметности РС у Бањалуци бити одржан округли сто на тему „Злочин и казна поводом ратова на простору бивше СФРЈ“.

У Новом Граду, у Сводни, где је колону избеглица бомбардовало хрватско ратно ваздухопловство, 6. августа ће бити одржан парастос, а 7. августа на Јањилама код Петровца биће откривен метални крст као сећање на Србе који су у егзодусу из РСК страдали на петровачкој цести.

Говорећи о хрватској војној и полицијској акцији „Олуја“, која је изведена заједно са припадницима Петог корпуса Армије БиХ, директор Центра РС за истраживање ратних злочина Јанко Велимировић је подсетио да је тој акцији претходила „Сплитска декларација“ о војној сарадњи, коју су потписали тадашњи председници Фрањо Туђман и

Алија Изетбеговић, чиме је легализован улазак регуларних хрватских јединица на простор БиХ.

Велимировић је подсетио да су за злочине у „Олуји” и после ње пред Хашким трибуналом првостепено осуђени хрватски генерали Анте Готовина на 24, а Младен Маркач на 18 година затвора. **Он је посебно истакао значај те пресуде, јер је у њој наведена квалитација „удруженог злочиначког подухвата”.** Међу онима који се терете за злочине у акцији „Олуја” на простору РС је и командант Петог корпуса Армије БиХ Атиф Дудаковић, против кога су пријаву Тужилаштву БиХ поднели, пре пет година, тадашњи председник и премијер РС, Драган Чавић и Милорад Додик.

Осим потврде да је истрага у току, у Тужилаштву БиХ других коментара у вези с тим предметима нема. Акција „Олуја” почела у раним јутарњим сатима 4. августа 1995. године гранатирањем насељених подручја северне Даламције, Кордуна, Лике и Баније. Потом су хрватске снаге, уз одобрење и подршку НАТО-а, а у садејству са ХВО и Армијом БиХ, извршиле агресију на та подручја која су била под заштитом УН. За свега неколико дана протерано је око 220.000 људи, док је у тој акцији убијено 1.934 лица, од којих 1.196 цивила.

ДИЈАГНОЗА

Пресс, Датум : 2.8.2011, Страна : 2

Коментар дана Ђоко Кесић

Није то Скупштина, није то највиша инстанца власти, где седе мудраци и доносе важне и непогрешиве одлуке. Није то скупштина, то је дијагноза! У данима кад се на Косову опет Србији наметао рат, они који себе називају Скупштином Србије одбијају да расправљају о Косову.

Фалш трилинг дама који практично командује Скупштином (потрошени шарм председнице Ђукић-Дејановић, некреативно кинђурење извршиоца туђих идеја на нервној бази Нада Колунџија и манир мајора УДБ-е у пензији Гордане Чомић) проглашавају летњи распуст, одмах пошто су усвојиле закон да можемо да мењамо пол о државном трошку. То је било важније од претње новог српског погрома на Косову.

Кад им је „неко“ најзад објаснио да државни посао и није дршка од тигња сазвале су ванредну седницу Скупштине Србије. Испоставило се да је и то био залудан посао. Јер поменути трио дама није једини који фалшира у том раштимованом оркестру. На том скупу није се расправљало о Косову. Био је то скуп укрштених политичких интереса, срамни вашар таштине и промоције сопствених политичких маски. Али, вратимо се Косову, лавиринту без излаза. Ми смо дефинитивно нација накнадне памети и погрешне праксе! Ако нам САД и Енглеска отимају Косово, то је било јасно још пре 20 година, морали смо да се приклонимо максими да је памет моћнија од сваке силе. Држава Србија, на пример, из буџета за Србе на Косову годишње издваја пет стотина милиона евра. Није проблем у томе што је то безмерно много новца, него је сад питање где је тај новац ишао, како је трошен и да ли је то држава контролисала.

Замислите ову могућу слику: сваке године трећина од 500 милиона евра инвестира се у градњу неке одрживе фабрике која би запослила одређен број младих стручњака, или модерне пољопривредне производње с финалним производима, винарије, сточне фарме... Колико би се младих људи вратило из избеглиштва на север Косова, могли смо паметним

улагањем тог новца од севера Косова да изградимо српски Хонгконг. Колико би Шиптара у том случају пожелело да су Срби?

Уместо тога, из централне Србије донацијама грађене су школе, обданишта, болнице, а поменути новац ишао је у нечије џепове. Махом сви угледни Срби са севера Косова имају станове у Београду. Није то усамљен случај, али један од тих угледника продао је 2.000 хектара плодне земље бившег државног газдинства Шиптарима, сад је богат као Крез и буса се у српске груди рутаве и, дакако, патриотске.

Морамо ли баш све да радимо тако погрешно?

PRESS CLIPPING

Среда 03.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОДЕЛА ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА

Блиц – Србија, Датум : 3.8.2011, Страна : 2

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Комисија за доделу помоћи избеглим и интерно расељеним лицима у Петровцу на Млави расписала је конкурс за доделу пет пакета грађевинског материјала у вредности од по 4.400 динара најугроженијим породицама.

Конкурс је отворен до краја ове недеље, а породице којима буду додељени пакети, обезбеђени од Републичког комесаријата за избеглице, треба да их искористе за завршетак започете градње или за адаптацију постојећих стамбених објеката.

Комесаријат за избеглице у сарадњи са локалном самоуправом обезбедио је и десет пакета од по 150.000 динара за пројекат економског оснаживања интерно расељених домаћинстава, односно за почетак бављења одређеном делатношћу.

ЛЕТОВАЊЕ ЗА ДЕЦУ ИЗ ЦЕНТАРА

Преглед, Датум : 3.8.2011, Страна : 4

Новац за путовање 49 деце из расељених породица прикупљен на аукцији слика

Основци из шест колективних центара са територије града јуче су отпутовали на одмор у објекте Центра дечјих летовалишта и опоравилишта града Београда Митровац на Тари и Букуља у Аранђеловцу.

Основце су испратили и пожелели им срећан пут чланови Градског већа Јована Механцић и Дарко Божић, градски секретар за социјалну заштиту Владан Ђукић и повереник за избеглице града Миодраг Прибиловић. Члан Градског већа Дарко Божић је рекао да је **новац за летовање 49 деце прикупљен на аукцији слика која је одржана 20. јуна на Светски дан избеглих и интерно расељених лица.**

„То је била хуманитарна аукција, где су познате личности из својих колекција даровале слике. Аукција је организована на иницијативу заменика градоначелника Милана Кркобабића и тада је прикупљено 780.000 динара. Уз тај новац град је један део издвојио из буџета, што је било довољно да та деца оду на одмор. Град је ове године послао на одмор више од 1.000 деце из социјално угрожених породица“, истакао је **Божић.**

Чланица Градског већа Јована Механцић казала је да ово није први пут да град омогућава деци из материјално угрожених средина да одлазе на летовање. „Током седмодневног боравка деца ће обилазити културно-историјске знаменитости, имаће спортске активности, разне активности у радионицама и адекватну дечју забаву у предвечерњим сатима. Овакве акције наставићемо да реализујемо и убудуће“, нагласила је она.

ЖИВЕ СУ ИХ СПАЛИЛИ У КУЋИ!

Ало!, Датум : 3.8.2011, Страна : 4

НАДА БОДИРОГА У ХРВАТСКОЈ „ОЛУЈИ“ ИЗГУБИЛА ОЦА И МАЈКУ

И поред тога што зна да су њени родитељи Теодор и Даница Самарџија живи спаљени у породичној кући у Савском Пољу код Вргинмоста, Нада Бодирога ни на 16. годишњицу хрватске акције „Олуја“ неће моћи да сахрани њихове остатке јер су они и даље у Загребу, одакле већ две године чека на резултате идентификације костију нађених на згаришту. После сазнања о стравичној смрти родитеља Нада је оболела од мултипле склерозе.

У међувремену, хрватска влада и цела држава спремају се за прославу „Дана побједе“, иако је Трибунал у Хагу пресудом генералу Анти Готовини, „Олују“ осудио као удружени злочиначки подухват.

Осим борбе да достојно сахраним своје најмилије, судбина ми је доделила и тешку болест, мултиплекс склерозу која је, како су ми рекли лекари, последица стреса који сам доживела када сам у новинама видела шта се догодило мојим родитељима. Стравичну истину потврдили су ми и људи у хрватском Хелсиншком одбору, где ми је речено да су моји родитељи живи запаљени у нашој кући - прича Нада, која је удата и живи у Инђији. Њени родитељи су цео рат у Хрватској до злочиначке акције 5. августа 1995. године боравили у својој кући у Савском Пољу. Нада истиче да њена породица, па ни рођаци нису били у саставу војске Српске Крајине. Отац и мајка су ипак једини у селу доживели свирепу смрт у коју су их отерале јединице генерала Петра Стипетића.

Мој отац је радио на железници, знали су га и волели и Срби и Хрвати и управо због тога није сматрао да треба да бежи. Кад су кроз наше место кренуле колоне тракторских приколица, он је кренуо са њима, али се у последњем тренутку пред полазак предомислио. Мислио је да нема разлога да бежи. Како су у Инђију пристизале реке избеглица, распитивала сам се да ли их је неко видео, али тачну информацију нисам могла да добијем док ми после неколико недеља човек који је пребегао у Немачку није јавио да је наша кућа једина спаљена. Ипак, и даље сам се надала да су они заробљени, а три године после „Олује“ сам отишла на згариште куће, али тамо ништа нисам могла да видим - прича Нада, која је у штампи прочитала ужасну истину о судбини њених родитеља. Од тада је почела њена борба за право да их достојно сахрани.

Звала сам заменика министра за људска права Хрватске Ивана Грујића, који је уз моју сагласност наредио да стручне екипе претраже згариште. Нађени су спаљени остаци људских костију, који су уз узорак моје ДНК послати на анализу у Тузлу. Ипак, од тада је прошло скоро две године, а коначни резултати идентификације још не стижу из Загреба.

Звала сам много пута и њих и наше, али су ми сви одговарали да је процес у току. Исто ми је много пута поновио и председник Комисије за нестала лица Србије Вељко Одаловић, али мислим да их случај мојих родитеља превише не занима. Иако болесна, у зрелим годинама сам научила да се служим рачунаром само да би што ефи касније наставила да се борим за истину. Зар треба да прође 16 година и можда још 16 да бисмо сазнали истину, а да не говорим о томе да и злочинци треба да буду кажњени - закључује Нада.

Антрфиле : Славе етничко чишћење!

Првостепеном пресудом Трибунала у Хагу војнополицијска операција „Олуја“, у којој је убијено око 2.000, а протерано преко 200.000 Срба, проглашена је за удружени злочиначки подухват, а генерали Анте Готовина и Младен Маркач осуђени на 24 односно 18 година затвора. Међутим, то не спречава хрватску власт да 4. и 5. август и ове године обележи као највећи државни празник.

Централна прослава којој ће присуствовати цео државни врх на челу са председником Јосиповићем ће као и сваке године бити одржана у Книну, а сутра ће бити откривен и споменик Хрватске побједи Олуја ,95. У петак ујутро ће бити одржана и парада удружења ветерана такозваног Домовинског рата, а своје прославе су заказале и десничарске, проушашке организације.

ЈОСИПОВИЋ: ДАНИ ПОНОСА И СЛАВЕ!

Хрватски председник Иво Јосиповић изјавио је поводом 16. годишњице „Олује“ да су „то били дани поноса и славе које нико више не може оспорити“.

Због једног малог дела догађаја који се нису ни морали ни смели догодити често се неоправдано доводи у питање смисао целе операције, што је нетачно с војног, моралног, политичког и сваког другог стајалишта - поносан је председник етнички очишћене Хрватске.

ЗЛОЧИНАЧКИ ПОДУХВАТ ИЛИ ОСЛОБОДИЛАЧКА АКЦИЈА

Данас, Датум : 3.8.2011, Страна : 5

У сусрет шеснаестој годишњици операције хрватске војске и полиције - „Олуја“

Београд - Олуја је била удружени злочиначки подухват и та констатација изречена у пресудама Хашког суда хрватским генералима Анти Готовини и Младену Маркачу битнија је од саме пресуде, указано је на јучерашњој конференцији за новинаре под називом „Шеснаеста годишњица Олује - у светлу расветљавања судбине несталих“.

Представник Удружења породица несталих и погинулих Чедомир Марић истакао је да је вест о првостепеној пресуди хрватским генералима за злочине почињене у акцији Олуја прихваћена „достојанствено“ и да је она донекле сатисфакција за породице.

- Сваке године се окупљамо на годишњицу Олује како бисмо сумирали резултате учињене током године. Од прошле године до данас ексхумирана су 83 тела, а идентификована 43. На Институту за судску медицину у Загребу налази се укупно 369 ексхумираних тела која нису идентификована, чиме нисмо задовољни - указао је Марић. Он је додао да су хрватски медији „затворени“ када је реч о расветљавању судбине убијених и несталих Срба.

Брзином ексхумације и идентификације жртава нису задовољни ни у Комисији за нестала лица Владе Србије. Председник те Комисије, Вељко Одаловић, истакао је да се поред 396 тела за које се чека идентификација, још 390 тела, чији посмртни остаци нису ексхумирани, налазе на познатим локацијама у Хрватској.

- Србија је одговорила на све захтеве Хрватске, предајући документе о логорима у Бегејцима, тако да и од хрватских власти тражимо да убрза процес решавања ових случајева - нагласио је Одаловић.

Марио Мажих из Иницијативе младих за људска права Хрватске указао је да је највећи проблем у суочавању са прошлошћу чињеница да се на Олују у Хрватској и у Србији потпуно другачије гледа.

- У хрватској јавности Олуја није појмљива као злочин, већ као ослободилачка акција у домовинском рату на чијим темељима је основана хрватска држава. **Морамо се суочити са сазнањем да је Олуја била масовни злочин у којем је спроведено етничко чишћење** - указао је Мажих додајући да у Хрватској није донесена ниједна правоснажна пресуда за ратни злочин због убиства цивила у Олуји.

У акција Олуја, која је почела 4. августа 1995, хрватска војска и полиција протерала је више од 200.000 Срба са подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације, у Србију. Прецизних података нема, али према неким изворима у акцији хрватске војске нестало је 1.805 особа. Са друге стране, у Хрватској је 5. август државни празник, који се слави као Дан победе и домовинске захвалности за акцију Олуја којом су под хрватску управу враћени последњи делови територије које су држали припадници српских војних јединица.

Антрфиле : Сутра парастос жртвама

У Цркви Светог Марка у Београду сутра ће бити служен парастос Србима убијеним у акцији Олуја. Како најављују у Удружењу породица несталих и погинулих, парастос ће служити патријарх Иринеј, а присуствоваће и председник Србије Борис Тадић.

УБИО МИ СЕСТРУ ЗБОГ 5.000 ЕВРА

Куир, Датум : 3.8.2011, Страна : 10

СТРАВИЧАН ЗЛОЧИН У НОВОЈ ПАЗОВИ

Рођак манијака Драгана Паравиње и „земунца“ Сретка Калинића ухапшен због сумње да је масакрирао Милицу Т.

НОВА ПАЗОВА - Злочинац без милости!

Милан Калинић (26), избеглица из Хрватске, ухапшен је због сумње да је силовао и задавио рођаку Милицу - Мику Турукало (58)! Злочин се догодио у бараци избегличког кампа у Новој Пазови, а рођаци убијене Милице Т. кажу да је Милан Калинић по мајчиној страни рођак манијака Драгана Паравиње, док је по очевој страни даљи рођак Сретка Калинића, „земунца“ којем се суди за убиство премијера Зорана Ђинђића!

Комшије су испричале да је Калинић после убиства тело Милице Турукало покрио крпама са пода и пробао да побегне кроз прозор.

- Кад је видео да због комшија неће успети да побегне неопажено, повикао је: „Милице је позлило, мислим да је мртва! Зовите лекаре.“ Комшије су га питале шта је он радио код Милице, а он је неколико пута поновио: „Ништа, ништа.“ - прича Ружица Мрђа, рођена сестра убијене Милице.

Кад су комшије ушле у собу, имале су шта да виде. Милица је с модрицом на бради лежала испред кревета. Из носа јој је ишла крв. Одмах су позвали полицију, а Милан се претварао да зове лекаре. Полиција је, међутим, касније утврдила да он то није радио!

- Калинић је убио моју сестру због пара! Неколико сати пре смрти, Милица је била код Миланове мајке Наде Паравиње и рекла јој да ће јој братанац из Аустралије послати 20.000 евра да купи себи неку кућу и да ће она додати својих 5.000, које је уштедела и чувала у банци. Сиротица, стално је говорила: „Само да одем одавде, да се преселим у нормалну кућу.“ Хтела је да купи кућу у Новој Пазови, једну која јој се одраније свиђала. Несрећница, умрла је и никад није осетила шта значи нормалан живот - каже Ружица.

Антрфиле : Рођачке везе?

Нада Паравиња, Миланова мајка, наводно је рођака Драгана Паравиње, који је у Србији осуђен за силовање, док је у Хрватској оптужен за силовање и убиство.

Пријатељи убијене Милице Т. кажу да је убица, преко очеве стране, даљи рођак и са Сретком Калинићем, „земунцем“ оптуженим за умешаност у убиство премијера Зорана Ђинђића. У селу Билишани у Хрватској рођаци Сретка Калинића наводно су живели одмах поред куће Милана Калинића.

Заплакала и мајка убице

Кад је Нада Паравиња, мајка убице, чула да је њен син убио Милицу, одмах је позвала Ружицу. Изјавила јој је саучешће и извинила се због оног што је учинио Милан.

- Плакала је и питала ме да ли сме да дође на сахрану. Стално је понављала: „Сине мој, шта си ово урадио, да сам била у кући, и мени би то урадио.“ Плакала је и на сахрани - каже Ружица.

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДО КРАЈА ГОДИНЕ ЈОШ 20 СТАНОВА ЗА РАСЕЉЕНА ЛИЦА

Данас, Датум : 4.8.2011, Страна : 21

Врање - У Врању се гради четврта зграда са 20 станова за избегла, интерно расељена и социјално угрожена лица, чија завршетак се очекује до краја године.

У финансирању пројекта Европска унија учествује са 350.000, швајцарска Агенција за развој и сарадњу (СДЦ) и град Врање са по 20.000, америчка хуманитарна организација „Хабитат фор Хуманиту“ са 10.000 и НВО „Хаусингцентар“ са 5.000 евра.

- Кључеви 20 станова, површине од 22 до 54 квадрата, биће још један допринос решавању проблема најугроженијих становника врањске општине јер је до сада кроз различите пројекте ресоцијализације на подручју врањске општине затворено 11 колективних центара - рекао је новинарима градоначелник Врања Миролуб Стојчић.

Последњи подаци говоре да у Врању има око 120 избеглица и 145 интерно расељених лица, као и 3.600 лица привремено распоређених у приватном смештају.

На списку Центра за социјални рад је 2.500 лица која уживају право на месечну социјалну помоћ.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 4.8.2011, Страна : 18

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Комисија за доделу помоћи избеглим и интерно расељеним лицима у Петровцу на Млави расписала је конкурс за доделу четири пакета грађевинског материјала најугроженијим породицама. Породице којима буду додељени ови пакети Комесаријата за избеглице, дужне су да их искористе за завршетак започете градње или за адаптацију постојећих стамбених објеката.

Комесаријат је, у сарадњи са локалном самоуправом, обезбедио и 10 пакета од по 150.000 динара за пројекат економског оснаживања интерно расељених домаћинстава.

ХРВАТСКА КРИВА ЗА ИЗБЕГЛИЧКУ КРИЗУ

Дневник, Датум : 4.8.2011, Страна : 15

Комесаријат за избеглице Србије саопштио је да је Србија једна од пет земаља у свету с дуготрајном избегличком кризом и да је главни разлог за то неспремност Хрватске да на успешан начин реши проблеме везане за имовину и права својих држављана српске националности и оних који у Србији живе као избеглице.

Интензивнија регионална сарадња између држава бивше Југославије требало би да процес решавања те кризе убрза и у перспективи оконча, саопштио је Комесаријат.

Од 610.000 људи угрожених ратом који су од 1991. године уточиште потражили у Србији, више од 75.000 особа и даље је у статусу избеглице, од чега је 75 одсто избеглица из Хрватске, наводи се у саопштењу.

ИСТИНА ПРЕ ПОМИРЕЊА

Политика, Датум : 4.8.2011, Страна : А12

Помирење народа на западном Балкану је изузетно важно, али оно мора да буде засновано на научно утврђеној истини о свему што се дешавало у прошлости

Милојко Будимир** Председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

Четвртог августа ове године навршава се 16 година откако су хрватске оружане снаге, уз одобрење и подршку НАТО-а, у садејству са снагама Хрватског вијећа одбране и Армије БиХ, извршиле агресију на Републику Српску Крајину.

Агресија је извршена упркос чињеницама да је РСК била под заштитом УН и да су њене делегације само дан раније у Женеви, на састанку са хрватском делегацијом, пред представницима УН и у Београду пред представником САД као водећом чланицом НАТО-а, прихватиле приједлог међународне заједнице да се преговори у вези са завршним политичким споразумом по питању статуса Крајине воде на бази Плана 3-4, а у циљу заустављања војних акција усмјерених једних према другима, и заузврат добиле чврсте гаранције да напада неће бити.

Против крајишких Срба (око 230.000 житеља са око 30.000 војника) ангажовано је око 200.000 војника, од којих је директно у операцији учествовало 138.500 припадника ХВ, МУП-а и ХВО. И док је цијела Крајина била изложена дотад невиђеној артиљеријској ватри а хрватски војници убијали и спаљивали све што је српско, врховни командант хрватске војске и предсједник Хрватске Фрањо Туђман, преко радија и ТВ, „у име демократске власти Хрватске” позивао је Србе „да остану код својих кућа и без бојазни за свој живот и своју имовину, дочекају хрватску власт”.

За неколико дана неравноправне борбе сломљен је отпор Српске војске Крајине. У оптицају су биле двије варијанте. Прва је била да се српском становништву и војсци затворе сви излазни путеви који су из РСК водили према западној Босни и друга, да се Србима негдје остави пут за излаз, како би се могли дијелом извући. На крају је испало да је ова варијанта, уз примјену мјера застрашивања и бомбардовања српских снага, испала повољнија за хрватске оружане снаге. И једна и друга варијанта садржавале су артиљеријско-ракетно бомбардовање, употребу авијације, средстава за ометање система веза РСК и коначно пропагандно дјеловање на највишем организационом нивоу.

Резултат је био прогон готово више од 250.000 људи а у евиденцији Информативно-документационог центра „Веритаса” налазе се имена 1.922 погинула и нестала Србина из ове акције и последице ње, од чега 1.192 (62 одсто) цивила, од којих је око половина била старија од 60 година. Међу жртвама су 534 (28 одсто) жене, од којих су двије трећине биле старије од 60 година, што представља један од „црних” рекорда посљедњег грађанског рата на просторима претходне Југославије. Међу жртвама је и 19 особа до 18 година старости, од којих и девет до 14 година. Од укупног броја жртава до краја августа убијене

су 1.764 особе или у просјеку 68 људи дневно. Од укупног броја жртава до сада је ријешена судбина 894 особе, док се на евиденцији несталих води још 1.028, од чега 669 цивила, међу којима су 342 жене.

Хрватска избјегава, без ваљаног разлога ексхумације из познатих мјеста укопа са више од 438 посмртних остатака, углавном под ознаком „непознат”, што је јединствен случај на подручју бивше Југославије, као што без правог разлога отеже идентификације више од 268 ексхумираних посмртних остатака.

Око 1.500 припадника СВК преживјело је заробљавање, од којих су многи осуђени на дугогодишње казне затвора због кривичног дјела ратног злочина. Око 3.200 старих и немоћних, који нису хтјели или нису могли напустити огњишта, на силу су интернирани у логоре за цивиле. Крајина је опустошена, опљачкана па порушена и запаљена. Нису били поштеђени ни црквени, културни, историјски српски, као ни антифашистички, споменици. Савјет безбједности УН резолуцијом 1009 од 10. августа 1995. године „снажно осуђује војну офанзиву великих размјера коју је започела влада РХ у августу 1995.”, али су изостале, и овога пута, било какве казнене мјере агресору.

Крајина је горела мјесецима по завршетку „Олује”, пљачке су биле невиђене. Практички одмах по завршетку акције припремљени су законски акти којима је имовина најприје стављена под секвестар, а потом је подзаконским актима практички онемогућен повратак. То је била политика а не неконтролирана стихија. Нажалост ова се политика ни до данас није битно промјенила иако је Хрватска на прагу уласка у чланство Европске уније.

Помирење народа на западном Балкану је изузетно важно, али оно мора да буде засновано на научно утврђеној истини о свему што се дешавало у прошлости, како се сукоби никад више не би поновили. То би, свакако требало да доведе и до одустајања од пропагандног мита о домовинском рату у Хрватској, као и до тога да се „Олуја” виши не слави као Дан побједи и домовинске захвалности, јер је у њој, као и „Бљеску” и другим операцијама, етнички очишћен српски народ из крајева у којима је вјековима живио

ЖРТВЕ "ОЛУЈЕ" ТРАЖЕ ПРАВДУ

Вечерње Новости, Датум : 4.8.2011, Страна : 13

Србија и Српска данас обележавају 16 година од страдања Срба у хрватској војној операцији

Удружења избеглих траже од Хрватске да врати одузета станарска и сва друга права

НА данашњи дан, пре 16 година, у цик зоре почео је један од најсуровијих егзодуса на просторима бивше Југославије.

У садејству с муслиманским снагама суседне Босне и Херцеговине (БиХ), хрватска војска је убила укупно 2.650 и у егзодус натерала 340.000 људи. И данас се још трага за 1.011 несталих Срба, међу којима је 660 цивила од којих 337 жена, саопштио је центар "Веритас".

Шеснаест година касније, у Србији живи више од 100.000 избеглих, а више од две трећине су из Хрватске. И после толиког времена Хрватска великом броју грађана српске националности није вратила: станове, куће, викендице, пољопривредно, грађевинско и шумско земљиште, али ни стечена права као што су заостале пензије, динарска и девизна штедња.

Представници више од 100 избегличких удружења и завичајних клубова Срба из Хрватске зато ће данас предати отворена писма Амбасади Хрватске у Београду. Она су упућена председници Владе Хрватске Јадранки Косор и потпредседнику владе из редова српске заједнице Слободану Узелцу.

- Тражимо да нам Хрватска, пре него што постане чланица ЕУ, врати одузета станарска и друга имовинска, као и сва стечена права - јединствен је захтев свих удружења Срба из Хрватске.

Удружења захтевају да Хрватска успостави исте стандарде у суђењима за ратне злочине и друга кривична дела у ратном периоду, прекине са злоупотребом спискова и потерница у циљу застрашивања прогнаних Срба и заврши процес ексхумације и идентификације посмртних остатка Срба из свих појединачних и заједничких гробница.

- Србија је једна од пет земаља у свету са дуготрајном избегличком кризом, а главни разлог за то је неспремност Хрватске да на успешан начин реши проблеме везане за имовину и права својих држављана српске националности и оних који у Србији живе као избеглице - поручују из Комесаријата за избеглице.

Антрфиле : УДРУЖЕНИ ЗЛОЧИНАЧКИ ПОДУХВАТ

НА предлог тадашњег команданта сектора Југ, генерала Анте Готовине, одлука о почетку акције донета је на Брионим 31. јула 1995. године

На том састанку у Титовој вили на Брионима, Туђман је јасно дефинисао циљ операције „Олуја“ поручивши да треба нанети „такве ударце Србима да практично нестану с ових (хрватских) простора“.

Према првостепеној пресуди коју је Хашки трибунал изрекао хрватским генералима Анти Готовини и Младену Маркачу, "Олуја" је била је удружени злочиначки подухват, на челу с тадашњим председником Хрватске Фрањом Туђманом, чији је "циљ био присилно и трајно уклањање српског становништва и насељавање тог подручја Хрватима."

ПРОСЛАВА УЗ ТОМПСОНА

Хрватска полиција упозорила је јуче грађане који ће у петак присуствовати манифестацији "Чавоглаве 2011", која се одржава у том месту код Дрниша поводом годишњице акције "Олуја".

Шибенска полиција саопштила је да ће забранити транспаренте непримереног садржаја. Манифестацију "Чавоглаве" на којој ће главна звезда бити певач Марко Перковић Томпсон протеклих година карактерисали су изливи шовинизма и мржње према Србима, као и усташка иконографија.

ПОМЕНИ

Патријарх Иринеј у цркви Светог Марка у Београду, данс у 11 часова одржаће се парастос погинулима. Парастосу ће присуствовати председник Борис Тадић, потпредседник владе задужен за проблеме избеглица Јован Кркобабић и други државни званичници.

У Бањалуци испред Саборног храма Христа Спаситеља синоћ је одата пошта страдалим у "Олуји". Све до 7. августа у Српској, низом манифестација биће обележено сећање на један од најмрачнијих злочина у новијој историји.

СРБИЈА ТУГУЈЕ, ХРВАТСКА СЛАВИ

Правда, Датум : 4.8.2011, Страна : 8

ДАНАС СЕ НАВРШАВА 16 ГОДИНА ОД „ОЛУЈЕ“ У ХРВАТСКОЈ

БЕОГРАД - Данас се навршава 16 година од почетка хрватске војне акције „Олуја“, која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске, која овај дан обележава као државни празник.

Документационо-информативни центар Веритас саопштио је да је од укупног броја жртава до сада решена судбина 911 људи, док се на евиденцији несталих води још 1.011 особа. Та организација процењује да ће, као последица етничког чишћења, на наредном попису у Хрватској учешће Срба бити сведено на три одсто. Поводом шеснаесте годишњице хрватске војне акције „Олуја“, у којој је према подацима Комесаријата за избеглице убијено око 2.500 људи а око 200.000 Срба протерано из Хрватске, наводи се да у Србији постоје још 52 колективна центра, у којима је смештено 3.878 избеглих и интерно расељених особа.

Председник Србије Борис Тадић сматра да је потребно да се судбина несталих Срба открије и да се реше проблеми које има већина породица при повратку у Хрватску.

– Ти проблеми су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација радног стажа, као и проблеми у процесу стамбеног збрињавања, немогућност откупа добијених станова и проблеми са добијањем држављанства и економском одрживости повратка - нагласио је Тадић.

Председник Србије је указао да грађани Србије 4. августа тугују и одају почаст свим невино страдалима у злочинима који се не смеју заборавити, и најавио да ће присуствовати парастосу жртвама „Олује“ у Цркви Светог Марка у Београду.

КФОР И ЕУЛЕКС ДА ЗАШТИТЕ СРБЕ ЈУЖНО ОД ИБРА

Политика, Датум : 4.8.2011, Страна : А5

Косовска Митровица – Паљење куће породице Петровић у селу Зочиште надомак Ораховца, најоштрије је осудило Министарство за Косово и Метохију, затраживши од Еулекса и Кфора да заштити Србе јужно од Ибра од насиља екстремиста и осигура им личну безбедност, као и безбедност њихове имовине. „Виновници инцидента су чак и припадници специјалних јединица Косовске полиције 'Роса'.

Паљење куће Петровића је јасна порука албанских екстремиста Србима повратницима шта их чека ако одлуче да се врате на своја огњишта”.

РЕШИТИ СУДБИНУ НЕСТАЛИХ

Данас, Датум : 4.8.2011, Страна : 5

Шеснаест година од хрватске војно-полицијске акције „Олуја“

Београд - Поводом шеснаесте годишњице хрватске војно-полицијске акције „Олуја“, у којој је према неким подацима убијено око 2.500 људи, а око 200.000 Срба протерано из

Хрватске, председник Србије Борис Тадић изјавио је да је потребно да се судбина несталих Срба открије и да се реше проблеми које има већина породица при повратку у Хрватску.

„Ти проблеми су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација радног стажа, као и проблеми у процесу стамбеног збрињавања, немогућност откупа добијених станова и проблеми везани за добијање држављанства и економску одрживост повратка“, истакао је Тадић. Он је оценио да је праведно што се ратни злочинци, одговорни за злочине у хрватској војној акцији „Олуја“, налазе пред Хашким трибуналом, као и да грађани Србије 4. августа тугују и одају почаст свим невино страдалима у злочинима који се не смеју заборавити. Тадић ће данас присуствовати парастосу жртвама акције „Олуја“ у цркви Светог Марка у Београду.

Према подацима документационо-информативног центра Веритас у акцији „Олуја“ 1995. године до сада је решена судбина 911 људи, док се на евиденцији несталих води још 1.011 особа.

Представници избегличких удружења и завичајних клубова данас ће предати у Амбасади Хрватске у Београду отворена писма за председницу Владе Хрватске Јадранку Косор и потпредседника владе из редова српске заједнице Слободана Узелца, у којима ће тражити решавање имовинских питања. Комесаријат за избеглице Србије саопштио је јуче да је у протекле три године број колективних центара смањен за трећину, али да у њима и даље живи готово 3.900 људи.

Антрфиле : Косор: Честитка за бриљантну војну акцију

У Хрватској је 5. август државни празник који се слави као Дан победе и домовинске захвалности за акцију „Олуја“ којом су под хрватску управу враћени последњи делови територије које су држали припадници српских војних јединица.

Премијерка Хрватске Јадранка Косор изјавила је да се захваљујући храбрости и одважности хрватских бранитеља Дан победе слави у миру. „Шеснаесту годишњицу Олује, бриљантне војно-редарствене акције којом је побеђена великосрпска Милошевићева агресија, обележавамо оснажени заједничким успехом у остваривању стратешког циља, уласка у Европску унију“, пише у честитки премијерке Косор поводом Дана победе.

МАЛА ВАЈДА ОД МАРТИЋЕВСКЕ РЕТОРИКЕ

Данас, Датум : 4.8.2011, Страна : 6

Павле Радић

Из начелних разлога не бих полемисао са избеглицама и прогнанима, са њиховим удружењима, без обзира на реторику појединих њихових представника са којом се не слажем. Не бих, јер су избеглице и прогнаници, небитно ко су и одакле су, жртве тешких невоља. Жртве су политика и покрета чији креатори углавном нису били. Не бих полемисао ни са добрим знанцем г. Линтом, да добронамерну критику Тамаре Калитерне, везану за његово јавно иступање у име избегличке коалиције коју заступа, није квалификовао, ни мање ни више него као подругљиво и неистинито писање о Србима из Хрватске.

Могли смо Миодраже, уз кафу, разговарати и полемисати о судбини Срба у Хрватској, у БиХ, на Косову, у Црној Гори, у Србији, о угледу Срба у свету, као што смо то доста пута

чинили. По наслову прилога који потписујеш („Лажна теза да су Срби агресори“), испада да клеветам Србе у Хрватској као колективитет.

Слично си приписао и Тамари Калитерни. Никад не говорим о националним колективитетима као хомогеним и једнозначним појмовима, о колективним кривицама.

Говориш о страдању Срба у Хрватској по доласку Туђмана на власт, о поразној фактографији приказаној у књизи професора Светозара Ливаде. Истичеш то као сведочење неспорних научних и моралних интегритета (писац предговора књиге филозоф Милан Кангрга). Добро је да су уважени професори обрадили и објавили заиста поражавајућу фактографију. Само, да би увид у ратна страдања у Хрватској био комплетан, требало је да сачине сличну фактографију страдања Хрвата и других несрба у подручјима која су контролисале српске власти из Книна. Добро би било да знамо и колико је било бомбардованих хрватских градова, села, колико побијених, протераних, опљачканих, прогнаних Хрвата и других несрба, колико је било минираних и спаљених кућа, привредних објеката, пољопривредних газдинстава, дакле методолошки све онако као што је уважени професор Ливада пописао за српска страдања. Је ли ико са српске стране сабрао и објавио такве податке и објавио их у Хрватској и у Србији, да знамо обе стране медаље? Је ли се ико усудио тако шта урадити? Ако јесте, добро би било да и то цитираш.

Кажеш, и чињеница је, да је велика већина Срба у Хрватској током Другог светског рата била у Народноослободилачкој борби. То је била њихова сјајна морална епопеја. Кажеш да је већина њих на првим вишестраначким изборима гласала за странку бивших комуниста, за Рачана. Вероватно. Нажалост, колико је националистичко лудило узело маха, говори чињеница да се међу добрим делом Срба током протеклог рата много више уважавао четнички војвода Момчило Ђујић него партизански хероји са Баније, Кордуна, Лике, Далмације, из Славоније.

Приликом кловновских ходочашћа Шешеља Мартићу, Бабићу, Хацићу и осталој книнској братији, дочекиван је као надсрбин, натчовек, херој. А већина Срба која је гласала за бивше комунисте, која се с правом није слагала са туђанизмом а била разочарана онима за које је гласала, није се посебно истакла неслагањем са Мартићевом парадржавом.

Кажеш да је Олуја пресудом у Хагу осуђена као злочиначки подухват. Колико сам схватио, суд није оспорио легитимитет Олује и успостављање државног суверенитета и правног поретка на просторима које суд сматра неспорним делом хрватске државе. Пресуде се односе на злочине почињене током и после акције, као и белодане Туђманове намере да број Срба у Хрватској сведе на најмању меру.

Што се тиче захтева за повраћај имовинских и свих стечених права избеглих и прогнаних Срба из Хрватске, као и свих других избеглица из протеклих ратова, сматрам то легитимним. Једино што сматрам да се у дефинисању и образлагању тих захтева не клизи у мартићевску реторику, јер је од ње мала вајда. Што се мене тиче, ова полемика је завршена. А за кафу имам времена.

СРПСКЕ КУЋЕ ОПЕТ НА МЕТИ АЛБАНАЦА!

Ало!, Датум : 4.8.2011, Страна : 3

Срби који живе у енклавама јужно од Ибра у протекла два дана постали су жртве одмазда косовских Албанаца! У уторак око 19 сати, запаљена је кућа повратничке породице Петровић, у селу Зочиште, која се на мети пиромана ОВК-а нашла и 1999.

Пре 12 година, та породица је била принуђена да напусти дом, а с њима је Зочиште напустила и већина мештана. Пламен и дим који се у уторак надвијао изнад ове недовршене куће први су уочили монаси манастира Свети Врачи и позвали ватрогасце и припаднике КПС-а, који су на лице места стигли тек након једног сата. Док је кућа горела, у њеној близини се чула гласна албанска музика, која је допирала са свадбе у једној од суседних албанских кућа. Марјан Шарић, председник општине Ораховац, сматра да се ради о провокацији Албанаца, који су желели да заплаше повратнике и пошаљу поруку да су непожељни.

- Ово је још један вид притиска на повратнике којима су куће биле демолиране, врата и прозори поскидани, а којима нису укључени струја и вода. Овај најновији догађај, пожар у кући Петровића која је паљена неколико пута 1999, јасна је порука да житељи села Зочиште не желе повратак Срба - поручио је Шарић. У том месту је 2005 изграђено 39 кућа за Србе повратнике, али се они и даље не враћају у своје село. То, нажалост, није једини инцидент. У селу Љевоша код Пећи, где живи око 30 Срба, јуче је обијена и оштећена још једна кућа, чиме се број оштећених српских кућа у последњих недељу дана у том месту повећао на девет! На сву срећу, власници домова у тренутку инцидента нису били у кућама.

ИЗБЕГЛИ ИЗ ХРВАТСКЕ ЈОШ БЕЗ ИМОВИНЕ

Дневник, Датум : 4.8.2011, Страна : 2

Избеглице из Хрватске више од деценију и по не могу да поврате своју имовину у тој земљи. Због тога ће представници избегличких удружења и завичајних клубова данас, на 16. годишњицу страдања Срба у „Олуји,, предати у амбасади Хрватске отворена писма за председницу Владе Хрватске Јадранку Косор и потпредседника Владе из редова српске заједнице Слободана Узелца у којима ће, између осталог, тражити решавање имовинских питања.

У саопштењу, које је потписао председник Коалиције удружења избеглица Миодраг Линта, наводи се да ће од хрватских званичника бити затражено да Влада Хрватске, у периоду пре него што постане члан ЕУ, врати одузета имовинска и стечена права. Удружења траже од Владе Хрватске и да започне економску обнову подручја која су била под заштитом Уједињених нација и врати топониме с називима „српски”.

„У писмима, такође, тражимо да госпођа Косор и господин Узелац упознају домаћу и међународну јавност из којих разлога Влада Хрватске опструира имплементацију Споразума о сукцесији који је потписан 29. јуна 2001. године у Бечу од представника држава насталих на простору бивше Југославије”, наводи се у саопштењу. Споразум је, између осталих, ратификовао Хрватски сабор марта 2004. године.

Представници избегличких удружења су навели да се у Анексу Г Споразума о сукцесији јасно каже да ће право на покретну и непокретну имовину, станарско право и право интелектуалну својину коју су грађани имали на дан 31. децембра 1990. бити признато, заштићено и враћено у складу с утврђеним стандардима и нормама међународног права.

Такође, удружења од хрватске владе траже да успостави исте стандарде у суђењима за ратне злочине и друга кривична дела у ратном периоду, прекине злоупотребе спискова и потерница у циљу застрашивања прогнаних Срба и заврши процес ексхумације и идентификације посмртних остатка Срба из свих појединачних и заједничких гробница.

PRESS CLIPPING

Петак 05.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КОМЕСАРИЈАТ ИЗДВОЈИО 5,6 МИЛИОНА ДИНАРА

Блиц – Србија, Датум : 5.8.2011, Страна : 12

Комесаријат за избеглице и обезбедио је 5,6 милиона динара за пројекте помоћи економског оснаживања избеглица и побољшавање услова становања интерно расељених лица у Нишу. „Максимална вредност помоћи за стварање и побољшавање услова становања ИРЛ на територији града Ниша је 440.000 динара по породици, а за економско оснаживање и осамостаљивање износи 150.000 динара по породици.

Избор породица, на основу процене угрожености и испуњености неопходних услова за добијање и реализацију помоћи, и вредност појединачне помоћи по породици утврдиће комисија, о чему ће грађани града Ниша бити благовремено обавештени“, саопштио је градски већник Милорад Стошић.

ПРЕДНОСТ ВИШЕЧЛАНИМ ПОРОДИЦАМА

Дневник, Датум : 5.8.2011, Страна : 12

СТИЖЕ ПОМОЋ ЗА ЕКОНОМСКО ОСНАЖИВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

ИРИГ: Општина Ириг добила је 1,5 милиона динара за помоћ у економском оснаживању и осамостаљивању породица избеглих и интерно расељених лица. Избор породица ће се вршити путем спровођења јавног огласа, а на основу процене угрожености и испуњености неопходних услова за добијање помоћи.

Критеријуми за доделу помоћи за економско оснаживање утврђени су посебним правилником, а потребно је да подносилац захтева и чланови његовог породичног домаћинства имају избеглички статус или статус расељеног лица, држављанство Републике Србије или поднет захтев за пријем, да нису укључени у неки други интеграциони или повратнички програм за решавање стамбених потреба у овој години, да нису повратници из миграције у треће земље, да имају јасну, реалну и одрживу пословну идеју, те да у односу на врсту тражене помоћи корисник има основне предуслове и могућности за ефикасно обављање активности.

Комисија ће донети одлуке у складу са циљем пројекта, те на основу реда првенства. Критеријуми подразумевају да је активност за коју је помоћ тражена основна делатност породице и да подносилац захтева живи у сеоској средини или предграђу уколико је помоћ намењена за пољопривредну или сточарску активност.

Такође, подносилац захтева и чланови породичног домаћинства морају имати искуства у активности за коју је помоћ тражена, а породична домаћинства морају бити вишечлана, односно вишегенерацијска, те да је подносилац захтева подстанар, или живи у сопственој кући која не задовољава основне услове становања.

Узеће се у обзир и материјални положај домаћинства, те здравствено стање и инвалидност подносиоца захтева и чланова породичног домаћинства, појаснио је председник општине Ириг Владимир Петровић.

Огласом је дефинисано и да ће предност имати подносиоци захтева чије су породице са више генерација са једним или више чланова од преко 60 година, једнородитељске породице са дететом, односно децом испод 18 година односно студентом до 26 година, те породице са двоје или више деце испод 18 година. Предност ће имати и породице са трудницама или са дететом до пет година, породице без редовних месечних прихода или са недовољним месечним приходима које износе до 50 процената просечне нето плате на нивоу Општине по члану домаћинства, болесни чланови домаћинства, односно чланови домаћинства са посебним потребама, те уколико је жена носилац домаћинства или у породици постоје жртве сексуалног, односно породичног насиља.

Антрфиле : Захтеви до 15. августа

Потребно је да заинтересовани за овај вид помоћи поднесу захтев и потребну фотокопирану документацију до 15. августа. Они који уђу у ужи избор биће у обавези да Комисији поднесу на увид оригинална документа. Пријаве се подносе у затвореној коверти преко писарнице Општинске управе путем захтева који се добија код повереника за избеглице Општине Ириг, а захтеви са са потребном документацијом подносе се лично или поштом на адресу Писарница општинске управе, Војводе Путника бр.1, Ириг са назнаком „Конкурс за избор корисника за доделу помоћи у економском оснаживању.“

У КРАГУЈЕВЦУ 2.000 ИЗБЕГЛИЦА

Данас, Датум : 5.8.2011, Страна : 4

Крагујевац - Удружење избеглица из Хрватске Зора наводи да у Крагујевцу још живи око 2.000 Срба који су 1995. избегли из Хрватске након акције Олуја.

Председник удружења грађана Крајине Зора из Крагујевца Милан Љубовић казао је да трагичне последице догађаја с почетка деведесетих у Хрватској још увек трпе припадници оба народа, али да је избеглим Србима ипак најтеже. „Српски народ из Хрватске још увек је на великим искушењима. Остао је и без завичаја и без домовине. Не може да се снађе ни овде, ни тамо. Још су те ране тешке и болне“, каже Љубовић, напомињући да се већина избеглих Срба из Хрватске још увек није на прави начин интегрисала у локалну заједницу, али да о повратку скоро нико и не размишља, пре свега због нерешених имовинских питања, недостатка посла и несигурности.

ПРОДАО КУЋУ ДА ПЛАТИ ДУГ ЗА СТРУЈУ

Данас, Датум : 5.8.2011, Страна : 18

Горњи Милановац - Мештанин Горњег Милановца Милосав Милановић (66) продао је кућу у рудничком селу Церова и јуче платио 277.209 динара дуга за струју који су на том имању направиле избеглице из Хрватске.

Милановић је пре 16 година уступио бесплатно на коришћење велику кућу са помоћним зградама и три хектара имања породицама које су избегле из Горњег Жировца код Двора на Уни.

Корисници имовине у међувремену су се иселили у Аустралију, али су Милановићу оставили неизмирен рачун за струју од 56.000 динара, који је од 2008. године због камата вишеструко увећан.

- Кад су се иселили 2008. године, чврсто су ми обећали да ће послати паре да се дуг плати и никада се више нису јавили - казао је Милановић.

Милановић је имовину коју је наследио од оца продао купцу из Мајура код Шапца, а претходно је више година покушавао да добије помоћ локалне самоуправе како би измирио туђи дуг за струју, јер прима пензију од 20.000 динара. Бета

“ОЛУЈА“ БРИШЕ И ТРАГОВЕ

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2011, Страна : 5

У СРБИЈИ И РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ ЈУЧЕ ОБЕЛЕЖЕНА 16. ГОДИШЊИЦА ХРВАТСКЕ АКЦИЈЕ У КОЈОЈ СУ ПРОТЕРАНИ СРБИ ИЗ КРАЈИНЕ

Помену у цркви светог Марка присуствовао председник Борис Тадић

ПАРАСТОСИМА, окупљањем Срба прогнаника и сећањем на готово 2.500 убијених цивила јуче је широм Србије и Републике Српске обележена 16. годишњица војно-полицијске операције „Олуја“, у којој је око 200.000 Срба прогнано из Книнске Крајине, Лике, Баније, Кордуна и других крајева Хрватске.

Помен жртвама „Олује“ сабрао је у Београду више стотина грађана, а служби у цркви светог Марка присуствовали су председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе Јован Кркобабић, секретар Скупштине Србије Вељко Одаловић и представници избегличких и удружења породица убијених и несталих лица. Парастос страдалима у тешким августовским данима 1995. године служио је епископ хвостански Атанасије Ракита са свештенством београдских храмова.

У беседи после службе за покој душа жртвама „Олује“ владика Атанасије изразио је саучешће породицама. Он је у име патријарха српског Иринеја позвао све Србе из Хрватске да се „помоле Господу да им да снаге да опросте и наставе живот на путу Христове љубави“.

- Цела Србија данас тугује са вама - поручио је владика породицама убијених и несталих. - Сећамо се свих убијених, међу којима је највише жена, деце и старца, као и бескрајних колона туге и неизвесности. Они који мисле да граде институције на туђој муци и сузама, треба да знају да им то неће донети ништа добро.

Делегација Удружења породица несталих и погинулих „Суза“, после парастоса, положила је венац на спомен-плочу у Ташмајданском парку, подигнуту у знак сећања на све жртве ратова од 1991. до 1999. године. Одавању поште жртвама присуствовали су и представници Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској, али и на КиМ.

Представници више од 100 избегличких удружења и завичајних клубова Срба из Хрватске, пре парастоса у цркви светог Марка, предали су отворена писма хрватској амбасади у Београду, адресирана на премијерку Јадранку Косор и вицепремијера Слободана Узелца.

Према речима председника Коалиције удружења избеглица у Србији Миодрага Линте, избегли и прогнани Срби у њима су изразили жаљење што Влада Хрватске није подржала захтев да Хрватски сабор усвоји Декларацију о поштовању права прогнаних Срба из Хрватске.

Највећу рану, која не зараста ни више од деценију и по од окончања рата у бившој Југославији, чине неразјашњене судбине особа несталих у ратном вихору.

Међу њима је и део настрадалих у „Олуји“.

- Решавање судбине несталих одвија се необјашњиво споро - рекао је Линта. -

Од 1.927 несталих Срба, решена је судбина 911, док је за више од 1.000 још увек непозната. Заједно са Комисијом Владе Србије, удружења породица несталих затражила су од хрватских власти да убрзају процес ексхумација и идентификација српских жртава и да процесуирају одговорне за почињене злочине.

- Још нису ексхумиране познате локације са телима 390 српских жртава, а 369 тела више година чека на идентификацију у Институту за судску медицину у Загребу - рекао је председник Удружења породица несталих у Хрватској Чедомир Марић. - У последњих годину дана ексхумирана су 83 тела од којих 40 није идентификовано.

Поводом годишњице „Олује“ Српско народно вијеће у Хрватској оценило је да у Хрватској и данас нема простора за чињенице и искуства о страдању Срба за време и после хрватске војне операције.

Антрфиле : ХРВАТСКА СЛАВИ АКЦИЈУ

ДОК се у Србији и Републици Српској одржавају парастоси и сећања на убијене у акцији „Олуја“, Хрватска слави празнике - Дан победе и домовинске захвалности и Дан бранилаца. Централна манифестација заказана је за данас у Книну, где ће председник Јосиповић, премијерка Косор и готово цео државни врх присуствовати откривању споменика хрватске победе. Обележје ће открити деца хрватских војника погинулих у овој операцији.

ХРВАТИ НАМ ДУГУЈУ 30 МИЛИЈАРДИ ЕВРА

Курир, Датум : 5.8.2011, Страна : 2

„олуја“ нас ојадила

Протерани Срби остали без 18 милиона квадрата стамбеног и пословног простора, 600.000 хектара земљишта...

БЕОГРАД - Отели нам четири годишња буџета!

Србима који су у акцијама „Бљесак“ и „Олуја“ оружјем протерани из Хрватске остало је у тој земљи чак око 18 милиона квадрата стамбеног и пословног простора, 500.000 хектара пољопривредног и 100.000 хектара шумског земљишта, више од четири милиона месечних пензија, стара девизна штедња... Сво то отето српско богатство вреди око 30 милијарде евра (годишњи буџет државе Србије износи 7,24 милијарде евра), каже Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица из Хрватске.

- То је незванична процена вредности на основу пописа избеглица из 1996. године - каже Линта.

У том документу наводи се да је, према попису из 1996, у власништву Срба у Хрватској 1991. године било око 18 милиона квадратних метара грађевинског простора, од тога 14

милиона стамбеног и четири милиона пословног простора. Само за заостале пензије од 1991. које потражује око 50.000 Срба, Хрвати дугују више од милијарду евра!

- То је у просеку по 81 пензија. Такође, у цифру од око 30 милијарди евра укључени су и пољопривредна механизација, индустријска постројења... Тражимо од Хрватске да нам врати оно што нам припада - каже Миодраг Линта.

ЛИЧНИ СТАВ

Правда, Датум : 5.8.2011, Страна : 2

Милојко Будимир Председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске да се Србија истински сећа „Олује“, сетила би се и Споразума из 1996. године о нормализацији односа са Хрватском, Бечког споразума о сукцесији из 2001. године и Сарајевске декларације из 2005. године, којом се Хрватска обавезала да избеглим Србима врати одузету имовину и права на ниво пре почетка сукоба.

Нажалост, Србија амнестира Хрватску од почињених злочина, које је и Хашки трибунал потврдио у пресуди хрватским генералима, квалификујући „Олују“ као удружени злочиначки подухват, којим доказују да Срби нису добровољно дошли овде.

СВЕЋЕ И ВЕНЦИ ЗА ЖРТВЕ „ОЛУЈЕ“

Правда, Датум : 5.8.2011, Страна : 8

СРБИЈА ОБЕЛЕЖИЛА ШЕСНАЕСТ ГОДИНА ОД ПОГРОМА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

БЕОГРАД – Парастосом у Цркви Светог Марка у Београду, који је служио владика хвостански Атанасије Ракита у присуству више стотина чланова породица страдалих, јуче је обележена шеснаеста годишњица погрома српског народа из тадашње Српске Крајине који је довео до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. Парастос поводом 16. годишњице операције „Олуја“ организовала су удружења породица Срба несталих и убијених у акцији хрватске војске, а представници тих организација положили су венце на спомен-плочу жртвама у Ташмајданском парку.

Прецизних података нема, а према неким проценама, у акцији „Олуја“ нестало је 1.805 особа. Хрватски хелсиншки одбор за људска права тврди да је током те операције погинуло укупно 677 цивила, док Документационо-информативни центар „Веритас“ у својој евиденцији има имена 1.960 погинулих и несталих Срба, од којих 1.205 цивила, међу њима 522 жене и 12 деце.

Парастосу је присуствовао председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе задужен за проблеме избеглица Јован Кркобабић и други државни званичници.

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић рекао је да су српским избеглицима које желе да се врате у Хрватску угрожена елементарна права и да је за решење њихових проблема неопходно активно учешће Хрватске.

Представници Владе Србије, избегличких удружења и удружења несталих и убијених Срба у Хрватској потом су положили цвеће на спомен-плочу недалеко од храма у Ташмајданском парку и одали пошту свим жртвама ратова од 1991. до 2000. године. Пре парастоса и помена српским жртвама представници Удружења избеглих из Хрватске предали су у хрватској амбасади отворена писма хрватским властима у којима је изражено

жаљење што Сабор није усвојио декларацију о поштовању људских права прогнаних Срба из Хрватске.

Председник Коалиције удружења избеглица у Србији Миодраг Линта каже за „Правду“ да их није нико званично примио у амбасади Хрватске са образложењем „да су сви на годишњем одмору“. – **Кључни предуслов да се ствари покрену с мртве тачке јесте промена политике наше власти према Хрватској када је реч о питању избеглих, као и да један од темеља будућег споразума две државе буде Бечки договор о сукцесији – каже Линта.** Министар вера и дијаспоре Србије Срђан Срећковић изјавио је да је јучерашњи дан симбол велике туге и опомене за све народе на просторима западног Балкана.

– Суд у Хагу је пресудио да је та акција удружени злочиначки подухват, а њени актери, међу којима и генерал Анте Готовина, јесу осуђени. Ова акција је планирана и подржана од великих западних сила – изјавио је председник Републике Српске Милорад Додик пошто је на гробљу Свети Пантелија у Бањалуци положио венац због прогона Срба током „Олује“.

Антрфиле : Док Србија тугује, Хрватска слави

У Хрватској се 4. август обележава као Дан победе и домовинске захвалности, Дан бранилаца и 16-годишњица „Олује“. Централна манифестација биће одржана данас у Книну. Државни врх ће присуствовати и откривању споменика хрватске победе у „Олуји“ који ће открити деца погинулих хрватских војника у тој операцији. За вечерас је предвиђен концерт десничарски настројеног певача Марка Перковића Томпсона, који ће концертом у Чавоглавама обележити годишњицу „Олује“.

ТЕШКО СРБИМА У ХРВАТској

Преглед, Датум : 5.8.2011, Страна : 5

Српски народ ужива све мање политичких, али и људских права у земљама региона

Укинута три загарантована места у Хрватском сабору, а није решено питање повратка, отете и порушене имовине... Иако Срби у Црној Гори чине трећину становништва у државним органима, заступљени су са само четири одсто запослених, а све су снажнији напади на језик, српски национални идентитет, свештенство и имовину СПЦ Београд. Ситуација у погледу политичких права српског народа у земљама региона је лоша и неповољнија него што је била, јер близу два милиона Срба у региону ужива све мање политичких, али и људских права, оценио је јуче Напредни клуб (НК). „Најлошије стање у том погледу је у Хрватској и Црној Гори, а најбоље у Румунији“, рекао је на конференцији за новинаре председник Напредног клуба Чедомир Антић, представљајући извештај те невладине организације о политичким правима српског народа у региону за 2010/2011. годину.

„У Босни и Херцеговини постоји снажан притисак за успостављање централизације и постепено укидање институција Републике Српске, а од свих верских заједница у БиХ једино Српској православној цркви није враћена имовина“, рекао је Антић. Он је указао и на недостатак српских школа у БиХ и да 70 села нема ни струју.

„У Хрватској су укинута три загарантована места Србима у Хрватском сабору, а није решено питање повратка, отете и порушене имовине“, рекао је члан Напредног клуба Милош Вулевић. „Осим тога, није испоштован ни Ердутски споразум и на делу је тиха асимилација Срба, а није донета ниједна пресуда за злочине у хрватској акцији 'Олуја'“, истакао је Вулевић.

Иако Срби у Црној Гори чине трећину становништва у државним органима, заступљени су са само четири одсто запослених, а овогодишњи попис је забележио њихову асимилацију узроковану снажним нападима на језик, српски национални идентитет, свештенство и имовину СПЦ, оцена је НК. „У Македонији је на делу снажна асимилација српског народа, јер Србима није омогућена ни слобода вероисповести, док у Словенији Срби, иако су најбројнија етничка група после Словенаца, немају статус националне мањине“, рекао је члан НК Милан Динић. Ни у Мађарској, где Срби немају представника у парламенту, ни у Албанији где је нестабилна ситуација, нису испуњена сва права које су ове државе гарантовале својим законима, речено је на конференцији за новинаре.

Најбоља је ситуација у погледу политичких права Срба у региону у Румунији, иако и у тој земљи постоји проблем гашења институција и школа на српском језику, оцена је НК. Напредни клуб сматра да мера реципроцитета не представља добар начин, него да је потребно да Србија постави као приоритет заштиту права српског народа у региону, која су призната, али нису испоштована.

ПАРАСТОС ЗА ЖРТВЕ ОЛУЈЕ

Данас, Датум : 5.8.2011, Страна : 4

Шеснаест година од акције хрватске војске када је протерано више од 200.000 Срба

Београд - У Цркви Светог Марка у Београду јуче је у присуству више стотина чланова породица страдалих одржан парастос за Србе убијене у операцији хрватске војске и полиције Олуја 1995. године. Парастос је служио епископ хвостански Атанасије (Ракита), а присуствовали су председник Србије Борис Тадић и потпредседник Владе Јован Кркобабић.

Парастос су организовала удружења породица Срба несталих и убијених у акцији хрватске војске, а представници тих организација положили су венце на спомен плочу жртвама у Ташмајданском парку.

Потпредседник Владе Србије задужен за проблеме избеглица и социјална питања Јован Кркобабић истакао је да је 4. август дан болног сећања на жртве Олује, када је „за само неколико дана убијено 2.000 људи, а с огњишта протерано више од 220.000 хрватских држављана српског порекла“.

Представници избегличких удружења и завичајних клубова предали су јуче у Амбасади Хрватске отворена писма за председницу Владе Хрватске Јадранку Косор и потпредседника владе из редова српске заједнице Слободана Узелца.

- У писму смо изразили жаљење због тога што нас премијерка Хрватске Јадранка Косор није примила приликом посете Србији почетком априла, иако смо то претходно тражили. Такође, указали смо на дискриминаторски однос хрватског правосуђа и недостатак воље хрватске власти у решавању проблема судбине несталих и прогнаних, укључујући и имовинско питање - рекао је за Данас Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица у Србији.

У операцији Олуја учествовало је 138.500 припадника Хрватске војске, МУП-а и Хрватског вијећа одбране. Офанзивом на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације, протерано је готово целокупно српско становништво. Колоне избеглица на тракторима и другим пољопривредним возилима кренуле су тада ка Србији.

Документационо информативни центар „Веритас“ у својој евиденцији има имена 1.960 погинулих и несталих Срба, од којих 1.205 цивила.

У Хрватској се данас као државни празник слави Дан победе и домовинске захвалности за акцију Олуја којом су под хрватску управу враћени последњи делови територије које су држали припадници српских војних јединица.

PRESS CLIPPING

Субота 06.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОЗДРАВИ ГОТОВИНИ И МАРКАЧУ

Данас, Датум: 6.8.2011, Страна: 7

Хрватски званичници на прослави Дана победе и домовинске захвалности

Книн - Хрватски државни врх поручио је јуче у Книну, на прослави 16. годишњице „Олује“, да је та хрватска војна акција била праведна и часна борба за ослобађање земље и да „не сме бити доведена у питање због нечасних поступака појединаца одговорних за злочине“. „Данас је дан којим славимо победу у легитимној и праведној одбрани домовине. Ову победу славимо поносно и достојанствено жалећи све жртве, осуђујући сваки злочин“, рекао је председник Хрватске Иво Јосиповић на централној прослави „Олује“, Дана победе и домовинске захвалности и Дана хрватских бранитеља.

Како јавља агенција Хина, Јосиповић је указао да „блистава хрватска акција не сме бити доведена у питање због нечасних поступака појединаца одговорних за злочине против суграђана српске националности“. „Злочин је злочин и треба га казнити“, поручио је хрватски председник. Премијерка Хрватске Јадранка Косор истакла је да је „Олуја“ била победничка, праведна и часна борба за ослобођење Хрватске. „Никада нећемо прихватити да нам се пребацују наше победе. То су биле победе демократије и слободе над великосрпском Милошевићевом политиком агресије, разарања и мржње“, рекла је Косорова и додала да би „било добро да и наши суседи разумеју да су управо овде сломљени зуби тиранину, а тиме је и њима отворен пут у демократију“.

Косорова је поздравила хрватске бранитеље и генерале, посебно генералне Анту Готовину и Младена Маркача, што су окупљени пропратили бурним аплаузом. Председник Хрватског сабора Лука Бебић подсетио је на улогу првог хрватског председника Фрање Туђмана који је, како је рекао, утемељио хрватску оружану силу и хрватске државне уставне институције. „Туђман је позвао је цео хрватски народ на помирење, не идеолошку, него као људи те јединство исељене и домовинске Хрватске. То су два основна стуба на којима је председник Туђман остварио јединство хрватског народа“, оценио је Бебић. Хрватски државни врх присуствовао је у Книну постројавању јединица војске и полиције, а први пут је представљена и борбена јединица ЕУ у којој учествују и хрватски војници. У Хрватској је 5. август државни празник који се слави као Дан победе и домовинске захвалности за акцију „Олуја“ која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. Од 2000. године тај дан се обележава и као Дан оружаних снага Хрватске. Хашки трибунал је у априлу ове године осудио хрватске генерале Анте Готовину на 24 и Младена Маркача на 18 година затвора, док је генерала Ивана Чермака ослободио кривице за злочине током „Олује“.

ИЗГРАДЊА СТАНОВА ЗА ИНТЕРНО РАСЕЉЕНА ЛИЦА

Данас - специјални додатак, Датум: 6.8.2011, Страна: 1

Др Весна Јеремић Драгојевић, чланица Градског већа Скупштине Смедерева

Град учествује у разним пројектима како би затворили избеглички камп који је са 632 особе у једном тренутку био један од највећих на Балкану. Већ је 20 станова усељено крајем децембра, а овог месеца ће се тај број повећати за још 20.

Средства за изградњу станова од 1,4 милиона евра добијена су из Европске комисије, а цео пројекат спроводи УНХЦР и Комесаријат за избеглице. Град учествује са локацијом за станове - каже др Весна Јеремић Драгојевић истичући да је овим пројектом број интерно расељених лица у кампу сада смањен на 300, а да ће кроз до краја године њихов број бити 130.

- Један од већих пројеката који је у току јесте и изградња 36 монтажних кућа, тако да се надамо да ћемо у скоријем периоду успети да у потпуности затворимо избеглички камп - наглашава др Јеремић Драгојевић.

ИЗБЕГЛИЧКИ ДАНИ ПОРОДИЦЕ ИЗ КОСОВА ПОЉА

Политика, Датум: 6.8.2011, Страна: А14

Ћуприја – Александар Митић је стигао из Косова Поља у ћупријску општину, где се бави пољопривредом. Он се са супругом Јасмином, кћеркама Анђелом и Катарином и сином Јованом, у село Супска доселио 2000. године, док су његов отац Љубиша и млађи брат Срећко остали на Косову и Метохији. Александар је и један од пољопривредника ове општине који обрађују највише хектара.

– Купили смо један плац и почели да правимо кућу. До пре две године живели смо у једној просторији без купатила. Да бисмо могли да преживимо и завршимо кућу, продали смо део машина које смо успели да довеземо у Србију. Обрађивао сам 80 хектара земље у закуп, пружао услуге на по 500 хектара годишње и поправљао механизацију овдашњих сељака – прича Александар за „Политику“.

Док су пољопривредно добро „Добричево“ у Ћуприји и АИК у Јагодини били у државном власништву, он је, обично са још једним партнером, услужно обрађивао по 500 хектара годишње. Посао ради по систему компензације у оквиру које добије семе, ђубриво и гориво, које после улаже у 80 хектара земље које обрађује под закуп.

– На њиви сам од шест изјутра па све док има посла. Радио сам и по целу ноћ. Нарочито када се поквари нека машина. Када сам дошао, дешавало се да по два дана и две ноћи радим без престанка. Нисам гледао ни шта, ни колико радим. Морао сам да прехраним породицу – каже овај вредан пољопривредник. Он је ове године на 30 хектара под пшеницом имао просечни принос од по четири тоне по хектару, од кукуруза, који је посејао на 34 хектара, очекује принос од око шест тона по хектару, а нада се и да сунцокрет, који је посејао, роди добро. Пошто у близини не постоји ниједна задруга, сарађује са задругом из Пожаревца, али му то ствара додатне трошкове, јер одатле мора да довози семе и ђубриво, а потом да тамо вози пшеницу и кукуруз, које дугује на име сировина.

– Проблем је што ми с Косова немамо право да региструјемо пољопривредно домаћинство. Због тога се супруга одјавила и регистровани смо на њу само 28 хектара. За ту земљу узимамо субвенцију од 14.000 динара по хектару, док остали власници земље, иако им дајем 50 евра годишње за закуп, узимају субвенцију за себе. Хтео сам да подигнем и кредит да бих купио половни комбајн, али је уредба промењена. Одакле мени 100.000 евра за нови комбајн – пита се Александар.

Он додаје да намерава да узме под закуп 100 хектара земље фирме „Добричево“ на 20 година, јер би на тај начин за то време био сигуран, имао би повезано земљиште и могао би да користи субвенцију.

Антрфиле : Власници задруге

Александров отац Љубиша и још један пољопривредник на Косову и Метохији били су власници задруге, која је поседовала 20 трактора и толико радника. Годишње су узимали у закуп 600 хектара и обављали целокупан процес производње пшенице и кукуруза. Ту земљу су орали, на њој сејали и садили, а потом жели хлебно жито и брали кукуруз.

ЖИВОТ ЈАЧИ ОД СРАМОТЕ

Правда, Датум: 6.8.2011, Страна: 32

РАВИЈОЈЛА ВУЈОВИЋ (56) ИЗ КАЧУЛИЦЕ КОД ЧАЧКА, ИАКО ТЕШКО ЖИВИ, ПРОНАЛАЗИ СРЕЋУ У ДЕЦИ

ЧАЧАК – Равијојла Вујовић (56) у чачанском селу Качулице живи у кући саграђеној скраја претпрошлог века, са две кћерке – Бојаном (17) и Милицом (15) и једногодишњом унуком Јулијом. У ратном вихору у Босни изгубила је 16 чланова своје фамилије, а када су дошли у Србију, судбина је хтела да остане и без мужа. Упркос тешком животу који је прати деценијама, Равијојла је на коленима молила малолетну кћерку да не абортира и да роди ванбрачно дете, тврдећи да је живот важнији од срамоте.

Ваша унука је здраво и срећно дете, иако не живите у уобичајеним околностима. Како је дошло до тога да се борите за људски живот?

Старија кћерка у то време се забављала са младићем из једног другог села у близини Чачка. Остала је у другом стању, а када је то и њему саопштила, он ју је напустио. Чини ми се, били су то најцрњи дани у мом животу, поред свих мука које су нас годинама уназад пратиле. Гајила сам два средњошколска детета, од којих је једно требало да роди дете. Саме, без игде икога свог, без посла и пара. У селу, децу рођена ван брака не називају нимало лепим именом. Требало је имати срце као планину и преживети све то.

Рекли сте да и сами потичете из патријархалне породице. Шта је у вама преломило да ипак саветујете кћерку да роди дете упркос томе што тешко живите?

Ми смо из Босне током рата пребегли најпре у Вишеград, а потом у Србију, на имање мог покојног мужа. У Босни, у Илијашу, где сам рођена, оставила сам 16 гробова својих најближих и најмилијих који су страдали у том несрећном рату. Ми смо једва извукли живу главу. Тек што смо се мало скућили у овој трошној кућици у Качулицама, муж је изненада умро од срчаног удара. Неколико месеци после те несреће, стигла је и вест да је Бојана трудна. Ниједног часа нисам се двоумила, већ сам је молила да роди и да шансу новом животу. Срећом, послушала ме је и наша Јулија ми је сада велика утеха.

Ваша старија кћерка је и поред мајчинства успела да заврши школу, захваљујући вашој помоћи. Да ли је вама неко помогао?

Сва је срећа па још увек постоје добри људи. Већину оних који су нам помогли никада нисам упознала. Након смрти мужа, остали смо без његових примања, јер је он по струци био зидар. Сада живимо од мог рада, не стидим се и не либим никаквог посла. Идем у надницу, радим на њиви за паре код мештана. Захвална сам сваком ко ми је омогућио да зарадим неку пару. Ипак, захваљујући доброти неких других жена, ускоро ћемо се уселити у нову кућу.

Антрфиле : Помоћ Кола српских сестара

Кућа коју је ваш покојни супруг започео ових дана довршава се акцијом чланица Кола српских сестара. Како је дошло до те сарадње?

Оне су некако чуле да је Бојана одлучила да, као одличан и примеран ђак, роди дете. Убрзо пошто се беба родила, дошле су у село и детету донеле пакете хране, гардеробе, дечија колица. Од тада стално долазе и помажу нам у храни, гардероби, а најзначајније је рећи да ћемо се овог лета уселити у нову кућу, коју је започео мој покојни муж. Смрт га је претекла и није успео да је окрови. Чланице Кола успеле су да пронађу донаторе захваљујући којима је изливена плоча, а ових дана је кућа и окровљена. Обезбеђена је санитарација и столарија. Хвала тим људима.

ГЛАС ИЗГУБИО ТАЈНОСТ

Вечерње Новости, Датум: 6.8.2011, Страна: 2

Слободан Узелац, вицепремијер Хрватске

О СТАТУСУ СРБА И ПОСЛЕДЊИМ ИЗМЕНАМА ИЗБОРНИХ ПРАВИЛА

Злочини над Србима се прећуткују. Уставни суд прекршио права мањина

У ХРВАТСКОЈ је још присутна политика у којој се злочини над Србима у Другом светском рату негирају или релативизују, а страдања у последњем рату - прећуткују. Потпредседник хрватске владе и функционер Самосталне демократске српске странке др Слободан Узелац овако сагледава однос Загреба према српским жртвама. Два дана после велике државне прославе у Книну, на којој је величана „Олуја“, и само неколико дана откако је измењеним изборним законом додатно отежан положај српског народа, он у интервјуу „Новостима“ говори о неуклоњеним последицама војне операције која је Србе збрисала са кућних огњишта и данашњој позицији оних који су на њима остали.

- Требало је да прођу године да би се они који су починили злочине извели пред лице правде. Али, већина злочина до данас је некажњена, а посебно се игнорише систематско уништавање насеља, онемогућавање или отежавање повратака.

- Како тече повратак?

Овде се избеглице жале да им још нису враћена станарска права, пензије се не исплаћују...

- Има помака, али су кривице за ратне злочине, које су третиране готово као колективне, донедавно спречавале многе да се врате. Исто је и с повратком њихове имовине, станова и кућа. То има за последицу да је и данас у избегличком статусу

око 60.000 Срба и да је већина кренула путем интеграције у земље у које су избегли или у треће државе.

- Отежавају ли и последње измене изборног закона положај Срба и њихов политички ангажман?

- Изменама изборних правила на најгрубљи начин је повређена тајност гласања. То решење је апсолутно неприхватљиво за Србе и борићемо се кроз институције да оно не буде примењено на парламентарним изборима у децембру.

- Остају ли заиста Срби без три загарантована мандата у Сабору?

- Не остају, али је одлуком Уставног суда укинута за нас много повољније решење о избору посланика, које је прошле године широким консензусом усвојио Сабор. Тим тумачењем Уставног суда мањине нису добиле толико по прстима, колико је ово озбиљна пацка парламенту који је и усвојио донедавно важећи закон.

- Које су конкретне замерке?

- Према решењима која су одлуком Уставног суда укинута, а које је лане Сабор усвојио са 130 гласова, што је далеко више од две трећине, мањине које чине мање од 1,5 одсто укупног броја становника имале би додатно право гласа, односно гласале би и на општој страначкој листи, и за представника своје мањине. Срби, којих је 4,54 одсто, бирали би своја три посланика на страначкој листи, с тим да би, осим три гарантована, имали могућност за избор већег броја посланика. Сада се практично враћамо на старо и за нас апсолутно неприхватљиво решење.

- Је ли је тачно да ће се бирачи наглас одлучивати за кога гласају?

- Захтеваће од њих да јавно кажу да ли желе да гласају за земаљску или мањинску листу. То значи да ће мањине на гласачком месту морати да се изјашњавају и о својој националној припадности. Како то да Уставном суду не пара очи чињеница да се баш тиме на најгрубљи и свима јасан начин вређа начело тајности избора на бирачком месту? А, да не говоримо о томе што се изборна правила мењају у изборној години, и то свега три месеца пре термина гласања.

- Хоћете ли се жалити премијерки Јадранки Косор и да ли би то, уопште, нешто променило?

- Као легалисти мораћемо да се повинујемо одлукама Уставног суда. Али, настојаћемо да делујемо најпре кроз институције система, како бисмо изменили за нас неповољну одлуку. Борићемо се кроз саборске одборе и комисије. Очекујем да се у Сабору пронађе неко решење, али је велики проблем то што је до избора остало мало времена.

Антрфиле : РАНО ЗА ЖАЛБЕ ЕВРОПИ

АКО се одлука Уставног суда не промени, хоћете ли се жалити европским институцијама?

- За сада не размишљамо о тој опцији. Желим да покренемо дијалог и са представницима других мањина и другим инстанцама, после чега ћемо видети које ћемо потезе да повучемо.

АЗИЛАНТИМА ВИШЕ МЕСТА

Вечерње Новости, Датум: 6.8.2011, Страна: 4

ПОВЕЋАН БРОЈ ЗАХТЕВА ЗА БОРАВАК У СРБИЈИ

БРОЈ азиланата у Србији непрестано се повећава, па ће Комесаријат за избеглице отворити још један центар за њихов смештај. Припреме су у току, а центар ће бити отворен до године у некој од напуштених касарни на подручју Војводине, потврђено је за „Новости“ у Комесаријату.

- Овог лета отворили смо и Центар за тражиоце азила у Боговађи, у простору који припада Црвеном крсту. У њему борави 60 особа, али је он привременог карактера. Имамо једногодишњи уговор са Црвеним крстом и до јуна следеће године мораће да буде затворен. Зато тражимо трајно решење, па ћемо поред центра у Бањи Ковиљачи, чији су капацитети одавно пребукирани, отворити и овај у Војводини - објашњава Иван Гергинов, заменик комесара за избеглице. Азиланти, који се јављају Комесаријату, по правилу не желе да остану у Србији, већ су само у транзиту ка западној Европи. Последњих месеци, каже Гергинов, јавља их се и по 30 до 40 на дан. Многи бораве у приватном смештају у Бањи Ковиљачи, јер места у Центру нема довољно.

ИНВЕСТИРАЊЕ У ГРАД И У КРИЗНО ВРЕМЕ

Данас - специјални додатак, Датум: 6.8.2011, Страна : 2

Марија Кртинић

Предраг Умичевић, градоначелник Смедерева

Градоначелник Смедерева, Предраг Умичевић говори за Смедерево Данас о потенцијалној изградњи рафинерије у Смедереву, формирању „слободне зоне“, као и о пројектима који су урађени уз помоћ КФН програма.

- Да ли ће бити изграђена рафинерија у Смедереву?

- Чинећица је да је последњи мандате од 2008. обележио један велики пројекат - потенцијална изградња рафинерије у Смедереву. Инвеститор је амерички конзорцијум који је регистрован у Холандији, који можда у почетку није схватан озбиљно. Међутим, приватизацијом НИС, довођењем руског партнера, гашењем рафинерија у окружењу, доћи ћемо у ситуацију да нема довољно капацитета у региону, а у Смедереву је могуће направити један погон са око 100 хиљаде барела или око 13,5 хиљаде тона, што чини потребе Хрватске, Србије и Бугарске заједно.

За овај пројекат смо кроз реферндум добили подршку грађана, а од Владе Републике Србије земљиште. Ипак се израђује елаборат, јер је неко променио вредност земљишта. Рафинерије би својим присуством у индустријској зони повећала капацитет претовара у Смедеревској луци, највећој српској луци, са 7,5 милиона тона претовара годишње, повећала капацитет превоза железнице у јужне делове наше земље, и наравно упослила људе - у директној производњи 560 радника и око две до три хиљаде индиректно, док би у самом поступку изградње рафинерију било уопштено око 2.200 радника.

На овај начин би се потпуно променила привредна слика у граду, јер би Смедерево тада имало већу стабилност, будући да сада углавном зависи од ситуације у УС Стеел која је директно везане за стање тржишта челика.

Данашња технологија не би угрозила пољопривредну производњу, јер у окружењу једне бечке рафинерије данас се налазе виногради, а ово би био велики успех за град и Србију, јер би уместо да увози нафтне деривате била њихов извозник.

- Како је дошло до идеје о формирању "слободне зоне," у Смедереву?

- Поред једне велике инвестиције као што је рафинерија, Смедерево размишља и о мањим инвеститорима. На захтев компаније Метеџ из Белгије, која је отворила погон у Смедереву где ради око 150 радника, дошли смо на идеју о формирању простора у другом делу индустријске зоне који би био "слободна зона," рада. Влада Србије планира да отвори 12 "слободних зона," а Смедерево ће бити седма. Планирано је представљање "слободне зоне," у Бриселу у септембру, где би на основу доброг искуства компаније Метеџ, позвали инвеститоре у Смедерево.

Будући инвеститори имали би лаку могућност извоза близином Дунава, а да при томе неће плаћати ПДВ и царину, већ само основне обавезе. На један поједностављен начин, олакшано би се бавили производњом, што би био мотивациони фактор за инвеститоре. Такође, због затаврања великог броја фабрика у ранијем периоду, у Смедереву постоји едукована радна снага, тако да инвеститори не морају о томе да брину.

- Шта је све урађено у Смедереву уз помоћ КФЊ линије?

- Смедерево је данас, као ретко који град у Србији, једно велико градилиште. Кроз КФЊ пројекте кренули смо у изградњу водоснабдевања села моравског правца са 16,4 милиона евра. Тренутно смо у другој фази и радимо на највећем пројекту изградње новог водоизворишта где бисмо снабдели моравска села у којима живи више од 20 хиљада становника који немају градску воду. Други пројекат који смо урадили преко КФЊ линије јесте кредит од 2,4 милиона евра уз помоћ којег је Смедерево за потребе Универзијаде завршило најмодернију спортску халу у Србији са 2.200 места. Такође, ових дана завршавамо и стрељану, једину пројектовану на простору экс-Југославије, и отварамо куглану, а прошле године смо изградили базен са 10 хиљада места у гледалишту.

Кроз КФВ линију показали смо да у кризно време можемо на један квалитета начин да инвестирамо у наш град.

- Кад је отворен Градски службени центар у Смедереву?

- Прошле године смо у сарадњи са УСАИД кренули у формирање Градског службеног центра. Преко њих смо дошли и до идејног пројекта, а Центар је отворен у мају ове године, као један од најмодернијих службених центара, што је учила и америчка амбасадорка Мери Ворлик приликом посете Смедереву пре двадесетак дана.

Сврха Центра је да има најмодернију услугу, односно да грађани на овај начин врло лако долазе до потребних докумената. Центар је грађен шест месеци и простире се на 350 квадратних метара, и у њему постоји и истурено одељење катастра, као и пошта која има свој шалтер. Изградња Центра је коштала 11,5 милиона динара, што је мали износ за једну овако велику ствар, јер на наше велико задовољство грађани Центра функционише јако добро.

- У раду локалне самоуправе, колико је пажње посвећено социјално-одговорној политици?

- Град Смедерво је од Комесаријата за избеглице похваљен као град који је у протекле три године највише радио на решавању проблема социјално угрожених категорија. Смедерево се пре тога није бавило оваквом тематиком, иако је у Смедереву био највећи избеглички камп у Европи са 650 лица. Град је уз помоћ бројних хуманитарних организација направио две зграде са по 20 станова, а изградња још 36 кућа за људе који живе у избегличком кампу ускоро почиње. Осим тога, кад говоримо о социјално-одговорној политици града, показало се да један проблем у Браничевско-подоунавском округу није раније био сагледаван.

Наиме, отворили смо Сигурну кућу на 400 квадратних метара за жене жртве породичног насиља, и понудили је на коришћење и осталим локалним самоуправама у региону. Морамо да констатујемо да је кућа сада пуна, а њен рад помажу хуманитарна-организацији Адра, која је и иницирала покретање Сигурне куће, као и велики број људи добре воље који СМС порукама помажу финансирање овог пројекта. Такође, америчка амбасадорка Мери Ворлик је помогла рад Сигурне куће

личном донацијом од 25 хиљада долара, како би пружили уточиште женама жртвама породичног насиља којима је неопходна наш помоћ.

Антрфиле : "Тврђава театар,, ускоро традиционални фестивал

Кроз "Светосавске свечаности,, "Нушићеве дане,, "Културно лето,, Смедерево је дошло и до новог фестивала - позоришног фестивала "Тврђава театар,,. Ове године овај фестивал почиње 11. августа, а можемо се похвалити да је прошле године на отварању било више од десет хиљада људи. На отварању ће наступати позоришна трупа Флуинг Пеопле из Стразбура, која ће на сцени 30 метара изнад земље извести спектакл од кога застаје дах. Трећу годину за редом покушаћемо да један амбијентални фестивал учинимо доступним свим грађанима, тако да ће бити и делова гледалишта за која се неће плаћати улазнице. Као и прошле године, очекујем да више од 25 хиљада људи посети "Тврђаву театар,, и надамо се да ћемо ускоро моћи да назовемо овај фестивал традиционалним.

PRESS CLIPPING

Понедељак 08.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РОЂАКА ПАТРИЈАРХА ПАВЛА ПОКРСТИЛИ У АЛБАНЦА

Press, Датум: 7.8.2011, Страна: 6

ХРВАТСКА МЕЊА НАЦИОНАЛНОСТ ПРЕМИНУЛИХ СРБА

Скандал Невенка Стојчевић, ћерка покрштеног Станка каже да Хрвати, да би смањили број Срба који су тамо живели, масовно мењају националност умрлих

Биљана Бојић

БЕОГРАД - Србина Станка Стојчевића, рођака покојног српског патријарха Павла, држава Хрватска постхумно је покрстила у Албанца! Станкова ћерка Невенка Стојчевић (58) сведочи да хрватске власти масовно мењају националност умрлих с циљем да смање број Срба који су до 1990. године живели у Хрватској и лажираним цифрама покажу да није било етничког чишћења током рата

- Матичар у Ораховици био је коректан и у мом присуству, и на моје очи, отворио податке о мом покојном оцу у компјутеру да би проверио да ли се слажу с подацима о дану рођења у изводу који сам донела. Утврдили смо да се разликују у два дана. А онда сам, сасвим случајно, угледала да је у рубрици „народност“, која је у родном листу остала неиспуњена, написано Албанац! Узнемирена овом чињеницом и јасном намером да демократска држава Хрватска и даље прекрштава своје прогнане становнике Србе, одмах сам упитала - како је ово могуће, како Станко Стојчевић, пореклом из славонског села Кућанци, одакле је и српски патријарх Павле (световно име Гојко Стојчевић), може да буде Албанац?- истиче Невенка.

Није добила одговор и наставила је да инсистира да јој се предоче документа на основу којих су подаци унети у компјутер.

- Човек је без речи из металног ормана са специјалном бравом извукао стару црквену књигу, у којој је свештеник СПЦ-а 1930. године приликом крштења за Станка Стојчевића ћириличним красописом уписао све потребне и тачне податке. Дакле, сачувано је доста тих црквених књига са аутентичим подацима иако су многе спаљене у време прекрштавања Срба у Другом светском рату. Тражиласам да намерна „грешка“ буде одмах исправљена и оцу буде уписано да је Србин - прича наша саговорница.

Нови родни лист за Невенку поштом је стигао у Београд после 15-ак дана, али овај пут са погрешно уписаним местом њеног рођења. Опет је реаговала и након извесног времена коначно добила извод са исправним подацима, али је рубрика „народност“ поново остала празна.

- Празна и за мене и родитеље, мада смо се изјаснили као Срби, што и јесмо. Није искључено да је Станко Стојчевић поново прекрштен у Албанца - наводи Невенка.

Београд мора да реагује!

Осврћући се на овај и случај породице Арсеновић, председник Коалиције удружења избеглица Миодраг Линта каже да власти у Хрватској софистицираном методом врше класично фалсификовање историје, због чега би српске власти под хитно морале да реагују.

- Лажирају податке јер све матичне и остале државне књиге ваљдотреба да буду послате у Брисел ради уласка Хрватске у ЕУ. А њима не иде у прилог да се покаже да су извршили етничко чишћење Срба јер би чланство Хрватске у Унији, што се очекује 2013, могло бити доведено у питање. Скандалозно је да у тој намери и рођака покојног патријарха Павла прогласе Албанцем. Београд мора да реагује - тврди Линта.

У Министарству спољних послова нисмо успели да добијемо одговор да ли ће и на који начин реаговати на овакво понашање хрватских власти.

Антрфиле : Пуповац: Видећемо о чему се ради

Милорад Пуповац, председник Српског националног већа у Хрватској, каже да није чуо да тамошње власти постхумно покрштавају Србе у Албанце и Хрвате.

- **Немам податке да последњих година има административног постхумног мењања етничког идентитета. Имали смо сличних проблема током деведесетих и на попису.**

За такве случајеве први пут чујем од вас. Видећемо о чему се ради и евентуално реаговати - казао нам је Пуповац.

Где нестане пола милиона Срба

Према попису из 1991. у Хрватској је било 581.000 Срба. Од 286.000 грађана који се нису национално определили процењује се да су две трећине били Срби. Према попису из 2001. у Хрватској је било 201.000 Срба и 116.000 грађана који се нису национално одредили

Поређењем података са та два пописа у Хрватској се за десет година број Срба смањио за пола милиона

* подаци Коалиције удружења избеглица

ПОСЕТА ДЕЦИ У ЛЕТОВАЛИШТУ БУКУЉА

Преглед, Датум: 8.8.2011, Страна: 4

Градски поверник за избеглице и интерно расељена лица Миодраг Прибиловић јуче је посетио децу из колективних центара за избеглице, која су отпутовала у Центар дечјих летовалишта града Београда и опоравилишта „Букуља“ у Аранђеловцу. Заједно са „мрежним аниматорима“, клоном Илијом, малишани који летују у „Букуљи“ имали су прилику да се забаве и разоноде у представи, „Кловновски шоу“, а у оквиру представе организована је и тимско-едукативна игра у којој су учествовали сви малишани. Као награду, деца су добила фигуре од балона у облицима које су сами тражили, као и торту посластичарнице „Голуб“.

Хуманитарном аукцијом слика, на иницијативу заменика градоначелника, деца из колективних центара на летовање на Тару и Букуљу отпутовала су 2. августа.

ЈАДРАНКА, ИЗВИНИ СЕ СРБИМА

Куирин, Датум: 7.8.2011, Страна: 4

Миодраг Линта

БЕОГРАД - Миодраг Линта и Коалиција удружења избеглица осуђују то што је хрватска премијерка Јадранка Косор поздравила Анту Готовину и Младена Маркача.

- **Та изјава је скандалозна. Она је супротстављена европским вредностима, јер се не поштује одлука Хага да је „Олуја“ удружени злочиначки подухват чији је циљ био насилно и трајно протеривање Срба. Држава чији највиши званичници негирају злочин, не испуњава основне услове да постане чланица ЕУ - наводи он.**

НЕ ВЕЛИЧАЈТЕ РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Вечерње Новости, Датум: 8.8.2011, Страна: 3

Тадић оштро осудио изјаву Косорове

„Олуја“ довела до страдања невиних

Никакве предизборне кампање и борбе за власт не смеју имати за основ величање оних који су починили ратне злочине, оценио је председник Србије Борис Тадић, оштро осуђујући изјаву премијерке Хрватске Јадранке Косор која се захвалила генералима Анти Готовини и Младену Маркачу за командовање хрватском војном акцијом "Олуја".

Тадић је подсетио да је војна акција "Олуја" довела до страдања невиних жртава и егзодуса више од 200.000 Срба из Крајине.

"Сматрам да је веома важно што се сви оптужени за ратне злочине, укључујући и хрватске генерале који су првостепено осуђени, налазе у Хагу", саопштила је прес служба председника.

"Изјава премијерке Косор не доприноси развоју добросуседских односа наших земаља које покушавају да своју сарадњу подигну на виши ниво после тешких сукоба који су се догодили деведесетих на простору бивше Југославије и који су за собом оставили велики број страдалих, несталих и протераних са својих огњишта", рекао је председник Србије.

Он је оценио да се никада не смеју величати ратни злочинци и подсетио да представници демократске државе Србије, која је сарађујући са Хашким трибуналом испоручила 46 оптужених за ратне злочине, никада то нису чинили. "Никакве предизборне кампање и борбе за власт не смеју имати за основ величање оних који су починили ратне злочине. То је врло неодговорна политика", нагласио је председник Тадић.

ИМАМО ИСТИ ЦИЉ

Вечерње Новости, Датум: 8.8.2011, Страна: 4

Министар Срећковић о матици и дијаспори

Србија заједно са својом бројном дијаспором треба да се бори како за национално питање тако и за европске интеграције, а да би дијаспора ојачала своје везе са матицом, а наши људи успешније градили имиџ Србије у свету, држава је последњих година кренула крупним корацима да тај однос мења, изјавио је министар вера и дијаспоре Срђан Срећковић.

- Србија је деценијама имала лош однос према својој дијаспори. Расејање је злоупотребљавано или је сматрано политичким непријатељем - навео је Срећковић.

По његовим речима, сада треба искористити заједничко искуство и знање, јер држава и дијаспора имају исту жељу - да Србија постане део модерног света.

ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ 5,6 МИЛИОНА

Народне новине – Ниш, Датум: 8.8.2011

Комесаријат за избеглице је за пројекте оснаживања економске моћи избеглица у Нишу и побољшање услова становања интерно расељених лица издвојио 5,6 милиона динара. Максимална вредност помоћи по породици је 440.000. динара за побољшање услова становања , а за економско оснаживање та помоћ износи до 150.000. динара. Избор породица које могу да добију овакву помоћ на основу посебних критеријума извршиће посебна комисија.

PRESS CLIPPING

Среда 10.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.кирс.гов.рс)

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 10.8.2011, Страна : 18

ВЕЛИКО ГРАДИШТЕ – Општина Велико Градиште објавила је позив за подношење захтева за остваривање права на доделу помоћи за економско оснаживање и осамостаљивање породица. Право на ову помоћ могу да остваре породице избеглица, породице лица која су укинула избеглички статус или интерно расељених лица. Услови су избеглички статус, држављанство републике Србије, да нису укључени у неки други програм у 2010. години, да нису повратници из миграције у треће земље, да имају одрживу пословну идеју.

У МЕТОХИЈИ СТРАХУЈУ

Правда, Датум: 10.8.2011, Страна: 4

КЛИНА - Срби повратници у селима у Метохији са зебњом и неизвесношћу прате догађаје на северу Косова у вези са административним прелазима са централном Србијом. Координатор за општину Клина Миливоје Рibaћ, са седиштем у селу Дрсник, оценио је да се догађаји на северу Косова негативно одражавају на Србе повратнике у селима општине Клина. „Иако је продаје некретнина било и раније, сада је све ово што се догађа на северу Косова утицало да Срби почну убрзано да продају своје власништво“, рекао је Рibaћ.

КУЋА ИЛИ ПОСАО О ТРОШКУ ДРЖАВЕ

Народне новине – Ниш, Датум: 9.8.2011, Страна: 7

НИШ ДОБИО НОВАЦ ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА И РАСЕЉЕНИМ ЛИЦИМА

Нишу одобрено 5.600.000 динара за помоћ избеглицама и расељенима
Помоћ за станове до 400.000 динара, а за сопствени бизнис до 150.000 динара
Предност имају самохране мајке, породице са тешко болесним особама, жене
носиоци породичног домаћинства и жртве насиља

Комесаријат за избеглице одобрио је Нишу 5.600.000 динара као помоћ за изградњу кућа расељеним лицима, али и за започињање и настављање сопственог посла, на шта поред расељених имају право и избегла лица. Максимални износ за стамбено збрињавање је 440.000 динара, док је за започињање или проширење делатности 150.000 динара. Град је расписао конкурс за доделу ових средстава а заинтересовани захтеве могу да поднесу градској управи уз назнаку да је упућен Комисији за избор корисника.

Критеријуми за избор корисника средстава дефинисани су правилницима, с тим што предност имају болесне особе, самохране мајке, жене које су носиоци породичног домаћинства, те жртве породичног или сексуалног насиља.

Правилником о условима за доделу помоћи за стамбену изградњу предвиђени су критеријуми које заинтересовани кандидати морају да испуњавају како би се њихов захтев узео у обзир.

Право да добију помоћ у грађевинском материјалу имају искључиво интерно раселзена лица под условом да живе у неадекватном смештају, да не поседују друге непокретности у Србији или другој држави, да већ нису обухваћени неким другим пројектом за стамбено збрињавање, да нису продали своје куће на Косову, да имају безусловни стамбени објекат или плац са започетом градњом, да немају пара за завршетак куће, да она не прелази потребе конкретног домаћинства, да се објекат може завршити том донацијом да поседују документацију о власништву или доказ да су у процесу легализације. Помоћ је бесповратна али се одобрава искључиво у материјалу.

Правилником о условима за одобравање помоћи за такозвано економско оснаживање осим расељених лица обухваћене су и избеглице, али и они који су укинули избеглички статус.

Основни услов за добијање помоћи је да се ради о држављанима Републике Србије, или о особама које су поднеле захтев за пријем у српско држављанство. Такође, захтева се да они нису укључени у неки други програм овакве врсте, да нису повратници из миграција у треће земље, да имају одрживу пословну идеју, те да имају предуслове да обављају делатност у виду земљишта, ако се баве пољопривредом, објеката за смештај стоке, ако су се определили за сточарство и слично.

Избор породица, на основу процене угрожености и испуњености услова за добијање и реализацију помоћи, као и вредност појединачне помоћи по породици утврдиће комисија коју је формирао градоначелник Ниша Милош Симоновић. Поступак избора корисника помоћи биће јаван тако да ће и подносиоци захтева, али и остали грађани Ниша бити обавештени на адекватан начин.

Из Градске управе подсећају да је Ниш чинио велике напоре да у сарадњи са Комесаријатом за избеглице, Међународном организацијом за миграције и другим невладиним организацијама, побољша услове живота, као и могућности

запошљавања избеглих и расељених лица а у циљу њиховог осамостаљивања. У том смислу ова средства су од изузетног значаја јер тие помоћи да се бар један број избеглих и расељених лица стамбено збрине, започне или прошири посао.

Антрфиле : Кркобабић уручио помоћ

Решење о додели 5.600.000 динара граду Нишу, а на име помоћи расељеним и избеглим лицима градском већнику Милораду Стошићу уручио је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

БРОЈНОСТ ПОРОДИЦЕ ДОНОСИ ПРЕДНОСТ

Народне новине – Ниш, Датум: 9.8.2011, Страна: 11

ВЛАДА ДОНЕЛА УРЕДБУ О РЕШАВАЊУ СТАМБЕНИХ ПОТРЕБА ИЗБЕГЛИЦА

БЕОГРАД - Влада Србије донела је уредбу о решавању стамбених потреба избеглица, објављено је у последњем броју Службеног гласника.

Уредбом је предвиђено да се стамбене потребе избеглица решавају давањем на коришћење некретнина у државној својини, давањем у закуп са могућношћу куповине, доделом средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала за започету изградњу и куповином сеоске куће са окућаницом.

Предвиђено је објављивање посебних јавних конкурса за сваки од тих начина, а првенство ће имати они који имају највећи број бодова према мерилима попут броја чланова деомаћинства, броја малолетне деце, материјалног положаја домаћинства, смањене радне способности...

Предлог листе реда првенства одређиваће посебна Комисија пошто размотри приспеле захтеве, а избеглице могу уложити Комисији приговор у року од 15 дана од објављивања листе.

За доделу средстава за побољшање услова становања могу се пријавити избеглице које имају некретнину коју су саме прибавиле и ако некретнина не испуњава основне услове становања, а средства се додељују у грађевинском материјалу без обавезевраћања.

За куповину грађевинског материјала могу се пријавити избеглице које су започеле градњу некретнине за коју имају грађевинску дозволу или су поднели захтев за легализацију и добили потврду да се некретнина може легализовати.

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОТРОВАЛИ БУНАР СРБИМА

Курир, Датум: 11.8.2011, Страна: 7

Непознате особе затрпале и загадиле бунар повратницима на КиМ

ИСТОК - Повратник у село Опрашке код Истока Петко Милетић рекао је да су непознате особе затрпале и загадиле сеоски бунар са кога су се повратници снабдевали пијаћом водом. Милетић је рекао да у том селу у Метохији, у албанском окружењу, живи само њих шесторо - он и супруга с двоје мале деце и комшија Драгослав Вулетић с мајком.

- Одмах сам звао полицију, Кфор, ОЕБС и УНХЦР и сви су дошли. Рекли су да ће разговарати с председником општине Исток да би се бунар очистио - казао је Милетић за агенцију Бета.

Портпарол Регионалне Косовске полиције у Пећи Зећир Кељменди рекао је Бети да „бунар у који су набацани стиропор и други предмети није дуго коришћен и да се не зна ко је и кад убацио отпад“.

Милетић је изјавио да се вода из бунара на којем је разбијена плоча и у који је бачено ђубре прелива у покривени бунар који је удаљен пет метара и из кога његова породица користи воду за пиће.

PRESS CLIPPING

Петак 12.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОПЛАВЉЕНИ КАО ИНТЕРНО РАСЕЉЕНИ

Политика, Датум: 12.8.2011, Страна: A14

Кикинда – Када надлежне упитате колико се кућа срушило и оштетило од подземних и површинских вода у кикиндској општини, тачан број нећете добити. Кажу, има их на стотине и број им свакодневно расте, јер грађани константно пријављују нове штете.

Током протекле две године, ову банатску општину задесили су висок ниво подземних вода и велике падавине. Куће и атари су месецима лежали у води. Од почетка године пало је на десетине објеката и исељене су многе породице. Иако председници сеоских месних заједница одавно упозоравају да је ситуација алармантна, њихов глас као да не допире даље од граница кикиндске општине. Помоћ за санацију је у два наврата стигла само од Покрајинске дирекције за робне резерве, која је граду испоручила грађевинске блокове. Последњи контингент од 60.000 комада стигао је пре неколико месеци, а њихова расподела почела је тек ових дана.

– Зашто нисмо испоручили раније? Чекали смо да видимо коначан број оштећених објеката, јер су то углавном куће од набоја које пуцају тек када се осуше, значи јуна, јула – објашњава за „Политику“ члан Општинског већа Бранислав Чолак.

У Банатској Тополи, селу кикиндске општине, подела грађевинских блоковаприводи се крају и почиње обнова кућа. За разлику од Краљева, где су у том послу мештанима помагали војници, полиција и бројни волонтери, људи се овде сами сналазе.

– У селу је много срушених кућа. Људи немају пара да плаћају мајсторе, па помажемо једни другима, ко колико може – каже за наш лист мештанин Роберт Канас. Отилија Тот, председница месне заједнице Банатска Топола, објашњава да је у селу оштећено више од 40 кућа, али да су пристигли грађевински блокови довољни за обнову и санацију свега 12 објеката. И у осталим селима, као и у самом граду, планира се санација само најугроженијих домова. Да би то могло да се уради, граду недостаје још око 28.500 блокова! Зато локална власт намерава поново да се обрати покрајинској и републичкој власти.

– Плашим се да ни грађевински блокови неће решити проблем, јер за зидање треба арматура, цемент, шљунак, песак... а суграђани чије су куће срушене махом су сиромашни и немају средстава за куповину додатног материјала. Плашим се да ће они и ову зиму дочекати у туђим домовима, а да ће велики део блокова остати неупотребљен. Мислим да су очекивали много ширу помоћ, али је она изостала и то сада ствара велико незадовољство – каже за наш лист Зоран Петровић, први човек Башаида, најугроженијег села кикиндске општине.

Да је помоћ могла да буде озбиљнија, тврди и опозиција:

– Локална власт као да се стиди тога што је Кикинду задесила елементарна непогода, па уместо да вест о томе прошири, она ради управо супротно! Кикинда не сме дозволити да у зиму уђе са нерешеним питањем ових људи. Они не смеју

бити интерно расељена лица у сопственој општини! – рекао је на конференцији за новинаре члан Извршног одбора ДСС-а Миленко Јованов.

СДСС: „ОЛУЈА” ЈЕ АНТИЦИВИЛИЗАЦИЈСКА АКЦИЈА

Политика, Датум: 12.8.2011, Страна: А4

Коментар информативне службе Самосталне демократске српске странке одмах се нашао на удару критика хрватских медија

Од нашег сталног дописника

Загреб – Полемикама које се ових дана воде поводом иступа премијерке Јадранке Косор на државној прослави годишњице војне акције „Олуја” у Книну, где је одала почаст хашким осуђеницима за ратне злочине генералима Анти Готовини и Младену Маркачу, придружила се и Самостална демократска српска странка, али не директно већ коментаром своје информативне службе.

Ова реакција има посебну политичку осетљивост и тежину, јер је СДСС коалициони партнер владајућем ХДЗ-у, чија је председница управо и изазвала ову полемику.

Под насловом „Слави ли се ‘Олујом’ територијални суверенитет или ‘ослобађање’ исте територије”, већ у почетку се констатује да су „методе и окрутни механизми ‘Олује’ дубоко испод цивилизацијских норми”.

„‘Олуја’, посматрано са аспекта правних норми, вероватно и јесте била легитимна војна акција, али методе самог спровођења, поготово методе ‘ослобађања’ примењиване данима и месецима после задњег ратног пуцња августа 1995, далеко су од легитимних, легалних, морално опште прихватљивих. Па ако хоћемо рећи истину до краја – биле су и дубоко и дебело антицивилизацијске”, наводи се у саопштењу и додаје: „Легитимно је било право државе на повратак трећине територије. Али уз територију унапред смишљеном политиком, по брионском сценарију ‘гарантовања тобожње сигурности Србима’, та иста територија је ‘ослобођена’ и од људи. Оних 200.000 који су се кретали у колонама, опет по брионском концепту остављања излаза за повлачење уз кварне позиве на тобожњи останак, страдавали су групно или појединачно на Петровачкој цести или цести према Двору, као и каменовани са надвожњака аутопута. Далеко горе су прошли они који су остајали код својих кућа – махом старци које није занимала ичија политика, укључујући и поразну Милошевићеву. Њихова једина политика била је борба за останак и опстанак.”

СДСС је подсетио и на углавном већ познате чињенице и критиковао премијеркин иступ у Книну, а занимљива је брза реакција која стиже од хрватских медија који преносе део овог коментара.

Тако „Вечерњи лист” сматра да овај коментар (иначе објављен на сајту СДСС-а) „по тону и терминима, па и ставу, као да је настао у Београду, јер су слично интонирани напади на Хрватску последњих дана долазили из кругова српских радикала, десничарских удружења и разних избегличких удружења”.

Наводи такође да је „занимљиво да се као поуздани бројеви спомињу они из арсенала Саве Штрпца о 20.000 запаљених кућа, 200.000 избеглих”...

Међутим, идентичне податке наводе и хрватске невладине организације за људска права, док су наводи у коментару СДСС-а, који се тичу „Олује“, потпуно у оквирима онога што је о томе утврдио и објавио Хашки трибунал изричући првостепену пресуду за ратне злочине Готовини и Маркачу, осуђујући их на 24 и 18 година затвора.

ДУГУЈЕ ВЕЋ ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ

Вечерње Новости, Датум: 12.8.2011, Страна: 4

СРПСКИМ ИЗБЕГЛИЦАМА ХРВАТСКА ДРЖАВА ОДБИЈА ДА ИСПЛАТИ МИЛИЈАРДЕ ДИНАРА

Проблема са стажом, пензијом, одштетом има бар 150.000 прогнаних НАЈМАЊЕ сваки други од 350.000 избеглих Срба из Хрватске још није остварио своја основна права стечена из радног односа, а највећу штету трпе становници некадашње Крајине. Осим што су бившој домовини „поклонили“ године стажа, јер им никада нису уплаћени доприноси, нису добили ни своје зарађене пензије, а ни одштету због умањених примања у ратним годинама. Реч је о дуговима који се мере милијардама динара, а шансе да се проблем који траје пуне две деценије коначно реши нису веће него на самом почетку сукоба.

- Према подацима хрватског Министарства регионалног развоја, конвалитацију радног стажа је од 2008. године, када је коначно укинут рок за предају захтева за повезивањем стажа, затражило 24.330 бивших становника српске Крајине. До данас је обрађено 95 одсто предмета, али је позитивно решење добило свега 12.785 особа - објашњава Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица. - Хрватска им тражи да докажу да су радили, како би им уплатили заостале доприносе! При том им није довољна радна књижица, већ траже и додатна документа до којих је веома тешко доћи.

Још најмање 50.000 бивших Крајишника није успело ни да наплати своје зарађене пензије, чија је исплата обустављена у време ратних сукоба. У Коалицији кажу да се у просеку ради о 81 пензији по човеку и о износима од најмање 250 евра месечно. А Хрватска одбија да их исплати под изговором да су у том периоду грађани примали пензије из „парафонда српске крајине“.

Антрфиле : ЗА СРБЕ И МИНИМАЛАЦ СПОРАН

НАШИМ избеглицама је укинуто и право на исплату најниже загарантоване пензије. Услов је само да пензионер има боравиште у Хрватској. Ипак, и поред тога што су многи задржали хрватске личне карте, па тако и боравиште, Хрватска одбија да им исплати минималац.

КОНКУРС ЗА СОЦИЈАЛНЕ СТАНОВЕ

Блиц , Датум: 12.8.2011, Страна: 3

СМЕДЕРЕВО

На оглас за избор корисника социјалног становања за 20 станова у другом стамбеном објекту ове намене у смедеревском насељу Ковачићево пристигао је 71 захтев. Из Колективног центра у Радинцу било их је 27, а 44 захтева је поднело социјално локално становништво. Избеглим и расељеним лицима додељено је 15 станова, а локалном социјално угроженом становништву четири. Радови на другој згради требало би да буду завршени до почетка септембра.

PRESS CLIPPING

Понедељак 15.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗА РЕВИЗИЈУ ПОСТУПАКА

Блиц, Датум: 14.8.2011, Страна: 3

Хрватска што пре треба да омогући обнову кривичног поступка свим избеглим и прогнаним лицима српске националности, који су осуђени у одсуству, и да проведе ревизију досадашњих пресуда изречених Србима, рекао је председник Коалиције удружења избеглица Миодраг Линта.

РОМИ У АКЦИЈИ, ИЗБЕГЛИЦЕ ЧЕКАЈУ ВЛАДУ

Данас, Датум: 15.8.2011, Страна: 3

Поводом пописа становништва у Србији, који треба да се спроведе од 1. до 15. октобра

Михајловић: Из страха се не изјашњавају као Роми
Џуџевић: Проблем за Бошњаке препорука УН
Линта: Тражимо посебан формулар

Београд - Представници ромске националне мањине ће око 20. августа у свим општинама у Србији почети акцију, која би требало да охрабри припаднике ове заједнице да се изјасне као Роми на предстојећем попису становништва у Србији.

Попис, који је планиран да се спроведе од 1. до 15. октобра ове године, обухватиће и избеглице, чији представници од Владе Србије траже да обезбеди посебан формулар за евидентирање свих избеглих и протераних лица из бивше Југославије, као и њихову имовину и стечајна права.

Витомир Михајловић, председник Националног савета Рома, каже за Данас да су овај Савет и Републички завод за статистику потписали споразум о спровођењу пописа становништва у свим општинама у Србији, где ће бити одређени координатори, који ће помагати пописивачима, као њихова веза са Ромима.

Михајловић наводи да ће Национални савет Рома, који је до сада одржао три тренинга за координаторе - у Београду, Новом Саду и Нишу, формирати пописне кругове, којим ће бити обухваћено од 15 до 20 домаћинстава. Координатори ће бити задужени и да обезбеде помагаче пописивачима - њих око 2.500, који ће бити ромске националности.

Михајловић указује да ће Савет од око 20. августа, па све до пописа, спроводити акцију у оквиру које ће у ромским насељима делити летке и брошуре, како би се који живе ту изјаснили као Роми. „Покушаћемо да им укажемо и на афирмативне мере, попут запошљавања, образовања и здравствене заштите“, каже Михајловић.

Према његовим речима, у акцији би требало да учествује око 2.000 људи. Он додаје да се на претходном попису „из страха, али и других фактора“, многи Роми нису желели да се тако изјасне. Михајловић оцењује да у Србији тренутно живи око 700.000 Рома.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица, указује за Данас да у Србији тренутно живи око 74 хиљада избеглица са избегличком картом - 56 хиљада из Хрватске и 18. хиљада са простора БиХ. Њих више од 300.000 има српску личну карту и скоро сви су српске националности.

Наш саговорник наглашава да су представници ове Коалиције тражили састанак с премијером Мирком Цветковићем, али да још нису добили одговор. Наиме, како објашњава Линта, Коалиција би хтела да од Владе Србије затражи посебан формулар који би евидентирао сва избегла и протерана лица из бивше СФР Југославије, као и њихову имовину и стечајна права.

Есад Џуџевић, председник Извршног одбора Бошњачког националног већа, који је у техничком мандату, истиче за Данас да Бошњаци у Србији немају проблем са изјашњавањем које су националности, као што је то случај у Црној Гори, али да се мали проценат њих у Војводини и Београду изјашњавају као муслимани. „То је њихово право и ми нећемо утицати на то да они промене своју одлуку на попису“, указује Џуџевић.

Он додаје да Бошњаци имају проблем због препоруке УН да грађанин који не живи у земљи годину дана више није становник те државе, тако да „између 78.000 и 82.000 људи“. Џуџевић каже да се, према подацима које поседује, 136.000 људи изјаснило као Бошњаци на последњем попису. Као други проблем с којим се суочава бошњачка национална мањина, Џуџевић наводи велики број Бошњака који су у бирачким списковима, а не живе у Србији. Он додаје да ће током септембра бити организовани округли столови о правима бошњачке мањине, који ће обухватити и предстојећи попис.

Антрфиле : Резултати у септембру 2012.

Попис становништва у Србији планиран је од 1. до 15. октобра ове године. Прелиминарни резултати биће објављени 30 дана након завршетка теренског рада, после чега ће се обрађивати резултати који ће коначно бити објављени у септембру 2012. године.

ПРЕСУДА ХРВАТСКИМ ГЕНЕРАЛИМА УТЕМЕЉЕНА ДОКАЗИМА

Дневник, Датум : 15.8.2011, Страна : 13

САВО ШТРБАЦ УВЕРЕН ДА ЖАЛБА НЕЋЕ ПОМОЋИ ГОТОВИНИ И МАРКАЧУ

Председник Документационо - информационог центра „Веритас“ Саво Штрбац изразио је јуче уверење да ће у другостепеном поступку пред Хашким трибуналом бити потврђена суштина пресуде хрватским генералима оптуженим за „удружени злочиначки подухват“ у којем је извршено етничко чишћење Срба из Крајине.

„Првостепена пресуда Хашког трибунала утемељена је на чврстим доказима па је незамисливо да би њена суштина, односно квалификација почињених злочина могла бити ревидирана, а посто се тужилац није жалио на пресуду, могуће је да оптужени добију нешто мање казне, али то је мање битно„, изјавио је Штрбац у интервјуу Тањугу.

Хашки трибунал је 15. јула донео пресуду којом је командант операције „Олуја“, генерал Анте Готовина осуђен на 24 године и заповедник специјалне полиције Младен Маркач на 18 година затвора, а браниоци су уложили жалбу 2. августа ове године.

Штрбац је истакао да је за Србе из Хрватске од историјске важности то што је Трибунал утврдио да операција „Олуја“ представља удружени злочиначки подухват.

На челу злочиначког подухвата су, подсетио је он, председник државе и врховни команданта оружаних снага Хрватске Франьо Туђман, министар одбране Гојко Шушак, начелници генералштаба и Главног штаба хрватске војске Јанко Бобетко и Звонимир Червенко...

„Они су избегли кривичну одговорност, али је од тога много важнија квалификација злочина“, рекао је Штрбац и додао да се на тај начин „суди и Туђману и свима који су побројани, именом и функцијом, као чланови удруженог злочиначког подухвата“ који нису више међу живима. Он сматра да од свих ратних догађаја у којима су страдали и Срби и Хрвати, према дефиницији из Конвенције

УН, једино „Олуја“, има „пун капацитет геноцида“. Штрбац је подсетио да се не ради само о броју од близу 2.000 убијених Срба, него о томе да је, према хашкој пресуди, у „Олуји“ почињено етничко чишћење, а то значи, „присилно и трајно протеривање народа с једног територија на којем је дотад живео“. „Етничко чишћење није исто што и геноцид“, објаснио је он, јер се у том случају мора доказати и геноцидна намера, односно намера физичког уништења припадника једног народа или верске, расне, односно националне групе.

Хашки трибунал је хрватске генерале прогласио одговорним за прогон, депортацију, пљачку, убиства, безобзирно уништавање, нехумана дела и окрутни третман којима је извршено етничко чишћење, подсетио је Штрбац, оценивши да има много чињеница и аргумената којима је у том случају могуће доказати и геноцидну намеру, „поготово у контексту геноцида који је над Србима извршен у усташкој НДХ за време Другог светског рата, што ће бити задатак српског правног тима у спору с Хрватском пред Међународним судом правде“.

(Тањуг)

ОДЛАЗАК ХУМАНОГ ЧИКА ЧЕДЕ

Вечерње Новости, Датум: 15.8.2011, Страна: 10

У САОБРАЋАЈНОЈ несрећи код куршумлијског села Рудара настрадао Чедомир Пантовић (92) из Прокупља

Добитник признања за „Најплеменитији подвиг године“ погинуо када му се ауто преврнуо

МНОГИМА је помогао, али Чедомиру Пантовићу (92), познатијем у Топлици као чика Чеда, није имао ко да пружи помоћ. У недељу у поподневним сатима овај хумани човек, добитник признања „Најплеменитији подвиг године“ нашег листа, настрадао је у саобраћајној незгоди у куршумлијском селу Рудару. Возећи своју „шкоду“, по повратку из удаљеног планинског села Иван Кула, чика Чедина кола су се преврнула, а потом запалила.

- Молила сам га тог јутра да не иде у село, јер је веома удаљено, а и врућине су. Није ме послушао, већ је рано ујутру, око шест сати, устао и рекао ми да иде на пут јер жели да испоштује преминулог рођака - прича кроз сузе тета Милица, чика Чедина супруга. - Нисам ни стигла да му пожелим срећан пут, што сам раније обавезно чинила.

Својом старом „шкодом“ чика Чеда, председник хуманитарног фонда „Радош Јовановић-Сеља“, стизао је и до најзабаченијих средина само да помогне свима којима може. Због тога је био омиљен међу својим Топличанима, али и расељенима са Космета, где је и сам живео и радио.

Средствима из Фонда помагао је пре свега деци без родитеља и расељенима. Најрадоснији је био када децу обрадује поклонима.

- Иако је мој фонд, пре више од педесет година, основан у друге намене, после несрећних ратова од 1991. до 1999. године одлучио сам да средства која прикупим наменим пре свега деци ратној сирочади, али и болесној деци, деци из сиромашних породица, расељенима - говорио је чика Чеда, некадашњи просветни радник, дугогодишњи професор Пољопривредног факултета у Приштини, а потом и оснивач и директор Више пољопривредне школе у Прокупљу. - Средства која дајем су симболична, али знам да ће се деца и остали којима је потребна помоћ обрадовати.

Витални чика Чеда је уочи претходне Нове године делио пакетиће деци из куршумлијске општине.

И док је говорио скромно о својим племенитим делима, чика Чеда је био јако радостан када је добио признање нашег листа.

- Иако ово не радим због рекламе, јер ми она у овим годинама није потребна, драго ми је да неко ипак увиђа добра дела, а ја желим само да дам пример другима како се треба односити према свима у невољи - рекао је тада чика Чеда.

У својој Топлици и на Космету остаће упамћен као велики хуманитарац и човек који је многе генерације ученика својим саветима и пажњом извео на прави пут. Чика Чеда ће бити сахрањен данас на прокупачком градском гробљу.

Антрфиле : СЛЕТЕО СА ПУТА

- НЕСРЕЋА се догодила око пола два по подне када је ауто слетео са леве стране пута, у супротном смеру од оног којим је саобраћао. Услед превртања, ауто се запалио - сазнајемо у куршумлијској полицији.

ПОРОДИЦА

ОСИМ супруге Милице, са којом је био у браку више од 60 година, чика Чеда има и двоје деце - сина Драгана и кћерку Светлану, од којих има двоје унучади и два праунука.

PRESS CLIPPING

Среда 17.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ВЛАДЕ ДИВАЦ УЧИО МЛАДЕ РУМУНЕ

Пресс, Датум: 16.8.2011, Страна: 38

Акција Хуманитарна активност Фонда ХОД на дечјем кошаркашком кампу

Прослављени кошаркаш Владе Дивац посетио је кошаркашки камп за децу у Таргу Жију у Румунији. Том приликом приређена је и донаторска вечера на којој су прикупљана новчана средства за будуће хуманитарне активности Фонда „Ана и Владе Дивац“ ХОД.

Више од 40 деце, узраста од 8 до 17 година, имало је прилику да учи технике кошарке не само од Дивца, већ и од стручњака из Србије, међу којима је био и кошаркашки тренер Братислав Ђорђевић.

- Веома сам срећан што сам имао прилику да присуствујем овом сјајном кампу и надам се да ће он постати традиција у Таргу Жију. Румунија је земља која је позната по добром спорту и одличним спортистима, а њени кошаркаши и кошаркашице ће, сигуран сам, после овог кампа бити још бољи - изјавио је Дивац.

У оквиру кампа организована је и донаторска вечера, током које је прикупљено 3.760 евра. Сва прикупљена средства биће намењена решавању стамбено гпитања избеглих лица.

АЛБАНЦИ СВЕ РАДЕ КАКО ТРЕБА

Правда, Датум: 17.8.2011, Страна: 5

КОСОВО

Спречавање да аутобус „Ласте“, уђе на Косово на прелазу Кончуљ је **тренирање живаца и одмеравање снага. Знају у Приштини да ће им званични Београд олакшавати да мало по мало утврђују своју државу, јер би, да је другачије, на** чело Министарства за Косово и Метохију био постављен неко способан, ко уме и може да се носи са њима. Албанци све раде како треба, гледајући са њихове позиције, а нема одговора са наше стране. Прави одговор би био да се Срби врате, да у Приштини тамо где је српска земља направи град за 45.000 протераних Срба, да се то зове Српска Приштина или, ако не може тако, пошто тамо праве наводно мултиетничко друштво, Нова Приштина. И крај сваког града одакле су Срби протерани да никне нови град за Србе. Да би било мултиетничко, а нисам још чуо да се од тога одустало, **на Косово морају бити враћени протерани Срби. Међународна заједница стаје на страну злочиначког акта, којим је прогнано 224.300 Срба и осталих. Био сам на Косову пре три дана, стално разговарам и са Србима и са Албанцима и сви ми кажу: „Нека се направи српска Приштина, да се подигну блокови зграда, инфраструктура и да у центру буде споменик српским јунацима“.** Држава Србија даје годишње 240 милиона евра за Косово од тога део се троши наменски, други ненаменски, а остало се пљачка. Зато нема право одговора Албанцима. Зато су у Министарство за КиМ постављени они који ће да продају српске националне интересе. Зато се паре намењене за повратак и опстанак, за школство и здравство, немилице краду и расипају. Зато је намерно располућено српско национално биће, а људи из тог ентитета, коме припадам и ја, не могу да се саберу. Партијашење је разбило Србе. Међу Србима на КиМ све више преовладава уверење да су Горан Богдановић и Оливер Ивановић постављени на изручити захтев Запада, а догађаји има дају за право. Зашто Богдановић и Ивановић нису отишли на север Косова, него су морали да воде Борка Стефановића?

Ако уживају ауторитет на Косову, шта ће им Стефановић? Ако нема јединства између опсталих, прогнаних и државе Србије, само на те три ноге може да стоји тај наш треножац, онда ми не можемо ништа. **Задњи је тренутак да се држава освети да се неспособни министри смене, јер то није функција председника неког спортског клуба, већ место на коме треба да седи најспособнији министар. Да су том месту људи као што су Вук Јермић, Божа Ђелић, Небојша Човић, Душан Михајловић или Миломир Минић, ситуација би била апсолутно другачија. Зато под хитно треба сменити оне неспособне.**

ПРИВОЂЕЊА ЗБОГ „ЧЕТНИЧКИХ ПЕСАМА“

Политика, Датум: 17.8.2011, Страна: A22

Настављају се притисци на Србе из села Подгорје у општини Гвозд у Хрватској

Миодраг Линта

Ових дана, хрватски медији баве се случајем шесторо Срба из села Подгорје, општина Гвозд (садашње име за општину Вргинмост), на Кордуну, који су, у ноћи између 23. и 24. јула ове године, за време и после прославе рођендана у локалном друштвеном дому, наводно, вређали једну хрватску породицу и претили да ће им на кућу бацити бомбу, певали четничке песме и узвикивали пароле о „Великој Србији“.

Хрватска полиција је против шесторо Срба поднела кривичну пријаву због основане сумње да су починили кривично дело насилничког понашања. Против двојице мушкараца из наведене групе поднета је и кривична пријава због наводне претње хрватској породици. У хрватској јавности се ствара клима да су Срби и даље реметилачки фактор и да нарушавају међунационалне односе. На тај начин шаље се порука да Срби нису добродошли у Хрватској. Нажалост, хрватски медији нису нашли за сходно да разговарају са осумњиченим Србима, да би упоређивањем две верзије догађаја, дошли до пуне истине. Нису тачни ни наводи појединих хрватских медија да је село Подгорје већински насељено Хрватима. У Подгорју је пре рата живело искључиво српско становништво, а тренутно у њему живи свега једна колонизирана хрватска породица.

Дана, 23. јула ове године, група Срба вршила је припреме за прославу рођендана.

Док су пролазили поред куће, у којој живи хрватска породица, супруга корисника куће отворила је прозор и почела говорити да је узнемиравају, псујући им, између осталог, четничку матер. Након тога је уследила препирка која је убрзо завршена. Група Срба је те вечери прославила рођендан троје својих младих мештана без икаквих инцидената. Прослава је завршена око 4 часа ујутро, када су се сви мирно разишли и отишли својим кућама. Хрватска полиција је четири пута те вечери долазила у дом и констатовала да је све у најбољем реду. Сигурно је да би полиција прекинула прославу да су се учесници понашали на непримерен начин. Важно је истаћи чињеницу да је на прослави било око 50, углавном, млађих људи, међу којима 20-так њих хрватске и бошњачке националности.

Трећег августа ове године, између шест и седам часова ујутро, десет дана након поменутог догађаја, полиција је изненадно дошла у куће петоро Срба (двоје малолетника), који су били на прослави, и одвела их у полицијску станицу у Гвозд. Полиција је намеравала да приведе још једно лице које се тих дана није налазило у селу. Из друштвеног дома полиција је узела музички уређај са компакт дисковима. Испитивање приведених Срба је трајало шест часова, од 8.30 до 14.30. За то време није им омогућено да једу, пију и пуше. Пунолетне међу њима су, између осталог, питали где су ратовали и да ли су неког убили.

Осумњичени Срби тврде да, приликом прославе рођендана, нису пуштали пјесме у којима се велича четништво; нису дошли пред кућу хрватске породице и узвикивали пароле о „Великој Србији“; нису поручивали да у том селу Хрвати немају шта да траже, па им је боље да оду; нису узвикивали претње да ће на кућу хрватске породице бацити бомбу и запалити је и нису бацали петарде пред њиховом кућом.

Једино је истина, према тврдњама осумњичених, да су, само испред дома, бачене три петарде. Тврде да ниједна песма није била таквог садржаја, којим би се вређала осећања хрватског народа, поготово зато јер је међу окупљеним било 20-так младих Хрвата и Бошњака. Очекујем да ће општинско државно тужилаштво у Сиску одбацити кривичне пријаве јер сам се након разговора са осумњиченим Србима уверио да су оптужбе против њих потпуно неосноване.

Наведени догађај отвара низ питања: Зашто хрватска полиција није позвала на разговор чланове хрватске породице у вези са инцидентом? Зашто хрватска полиција није поднела кривичну пријаву против чланице хрватске породице која је псовала четничку матер групи Срба? Зашто хрватска полиција априори верује само једној страни која је учествовала у инциденту? И коначно, зашто хрватска полиција чека 10 дана да би испитала осумњичене Србе? Посебно је индикативно да се осумњичени Срби приводе дан уочи 16-годишњице од почетка хрватске војно-полицијске акције „Олуја“. Да ли је циљ њиховог привођења био да се упути порука хрватској јавности да Срби опет, тобоже праве проблеме и да их треба проказивати? Када ће хрватска полиција коначно престати да користи сваки повод ради саслушавања Срба у вези са ратним периодом? Механизам саслушавања је једно од средстава застрашивања прогнаних Срба с циљем да их одврате од повратка и борбе за своја људска права.

Председник Коалиције удружења избеглица

ХРВАТСКА СЛАВИ ПРОТЕРИВАЊЕ СРБА

Данас, Датум: 17.8.2011, Страна: 6

Поводом текста „Мала вајда од мартићевске реторике“ (Данас, 3.август 2011.)

Реаговање

Г. Павле Радић је тексту под насловом „Мала вајда од мартићевске реторике“, одустао је од тезе коју је заговарао у претходном тексту „Последице националистичког имагинарија (Данас, 19. јул 2011) како треба споменути реалан контекст трагичних догађаја да би имовински и други захтјеви садржани у Петицији избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске били вјеродостојни. На тај начин се дистанцирао од увођења принципа колективне одговорности према жртвама рата што би било супротно европским стандардима и људском разуму.

Г. Радић настоји, не знам из којих разлога, да подругљиво писање новинарке Тамаре Калитерне о Србима из Хрватске у тексту „Док једним не омркне, другом не осване“ (Данас, 27. јун 2011) прогласи добронамјерним. У Калитернином тексту „Петиција избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске“ којом се тражи повратак одузетих имовинских, стечених и других права, исти стандарди у суђењима за ратне злочине и решавање питања несталих лица без обзира на националну припадност, назива се неозбиљном. Да не говорим о малициозној метафори исте ауторке која је позајмљена од Радоја Домановића да, цитирам,

„Несрећници који бирају слијепца за вођу нису само из књижевног реализма коме је Домановић припадао“, мислећи тиме на избјегле и прогнане Србе из Хрватске и мене лично. Добро је што се г. Радић слаже са професором Светозаром Ливадом из Загреба који је у својој књизи „Етничко чишћење - озакоњен злочин стољећа“ обрадио и објавио низ чињеница које недвосмислено потврђују тезу да је Хрватска извршила етничко чишћење Срба. Слажем се са ставом г. Радића, да би увид у ратна страдања био потпун, тек онда када се узму у обзир „страдања Хрвата и других несрба у подручјима које су контролисале српске власти из Книна“. То за мене није спорно.

Желим истаћи чињеницу да су хрватске институције и бројни аутори обрадили ратну штету и губитке у људству и имовини само са хрватске стране. Међутим, нису уопште обрадили губитке у људству, пљачку и уништавање имовине прогнаних Срба. У Хрватској се величају ратни злочинци и негирају, прешућују или умањују српске жртве. Из наведеног се може лако закључити да хрватска власт није спремна да се суочи са властитим гријеховима јер се у законодавству и пракси Срби и даље третирају као грађани другог реда. Г. Радић на веома ружан начин осуђује крајишке Србе јер каже, цитирам, „Приликом кловновских ходочашћа Шешеља Мартићу, Бабићу, Хаџићу и осталој книнској братији, дочекиван као надсрбин, натчовјек, херој. А већина Срба која је гласала за бивше комунисте која се с правом није слагала са туђманизмом, а била разочарана онима за које је гласала, није се посебно истакла неслагањем са Мартићевом парадржавом“. Срби у Хрватској су на изборима који су одржани маја 1990. године, гласајући за Савез комуниста Хрватске - Странку демократских промјена и Српску демократску странку Јована Рашковића, упутили поруку да желе мирно и политичко рјешење међунационалних проблема. Што се тиче Шешеља, на изборима у Крајини децембра 1993. године радикали су добили свега 12 одсто гласова што демантује горе наведену тезу.

Да ли се г. Радић упитао зашто званична хрватска политика никад јавно није осудила рехабилитацију усташтва 90-их година? Да ли г. Радић упитао зашто хрватска власт дозвољава да се сваког петог августа организује антисрпски скуп у Чавоглавама, родном мјесту хрватског пјевача Марка Перковића Томпсона?

Скуп у Чавоглама, на којем се ове године окупило око 100.000 људи, оштро је осудила Тања Фајон, извјестилац Европског парламента за визну либерализацију земаља западног Балкана и оцијенила да су „оваква окупљања врло опасна за промоцију мира, стабилност и помирење“

Шта се тек може рећи о скандалозној изјави хрватске премијерке Јадранке Косор на прослави тзв. Дана побједи да посебно поздравља осуђене генерале Анту Готовину и Младена Маркача!!! Она је супротстављена европским вриједностима

јер се не поштује пресуда Међународног кривичног суда у Хагу да је Олуја удружени злочиначки подухват. Све чињенице показују да хрватска власт у Книну не слави успоставу територијалног интегритета него слави протјеривање Срба.

Организација за људска права Амнесту Интернационал је саопштила да најновије изјаве Јадранке Косор показују одсуство политичке воље да се истраже и процесуирају злочини над српским становништвом који су од 1991. до 1995. починили припадници хрватске војске и полиције. Такође, Европска комисија је упозорила Хрватску да је пуна сарадња са Хашким трибуналом и даље кључни услов у процесу приступања Европској унији.

Добро је што г. Радић сматра да је захтјев за поврат имовинских и стечених права 500.00 прогнаних Срба и око 100.000 оштећених грађана Србије легитиман.

Зачуђује његов став да се у дефинисању и образлагању тих захтјева „клизи у мартићевску реторику“. Представници избјегличких удружења редовно у својим јавним наступима истичу да поштују територијални интегритет и суверенитет Хрватске, желе да прогнани Срби буду мост повезивања између двије државе а не реметилачки фактор и дају пуну подршку политици помирења под условом да се отвори суштински дијалог у троуглу Брисел-Београд-Загреб и пронађе правично и трајно рјешење наших проблема.

Темељ суштинског дијалога мора бити Бечки споразум о сукцесији који су 2001. године потписали представници држава насталих на простору бивше Југославије У Прилогу тога споразума под називом „Приватна својина и стечена права“ веома јасно стоји да ће свим грађанима бити враћена права која су имали на дан 31.12.1990. године.

Аутор је предсједник Коалиције удружења избјеглица

ДУГ И СКУП ПУТ ДО КРШТЕНИЦЕ

Вечерње Новости, Датум: 17.8.2011, Страна: 10

МУКЕ РАСЕЉЕНИХ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ ДА У ИЗМЕШТЕНИМ МАТИЧНИМ СЛУЖБАМА ПРИБАВЕ ДОКУМЕНТА

Како би решили проблеме рођених на КиМ, основано удружење које обезбеђује документа

Из Крагујевца је запуцао у Ниш да прибави извод из матичне књиге рођених. Зоран Младеновић, који је рођен у Липљану, поред повратне аутобуске карте, морао је да узме и слободан дан у фирми како би у Нишу у Одсеку за грађанска стања и вођење матичних књига добио документ.

Додуше, за разлику од раније, Младеновић је овај посао завршио за само један дан, а долазак у Ниш је био императив јер је у њему налази матична служба, измештена са КиМ, за општине Приштина, Подујево, Глоговац, Обилић, Липљан и Косово Поље.

Као и он, и друга расељена лица која живе у градовима у којима су измештене матичне службе са Косова и Метохије, документа могу да добију и за један дан.

Међутим, велики је проблем за оне који живе у другим местима, па морају и по неколико пута да дођу до града у који је измештена њихова матична служба.

- Виртуални матичари не „функционишу“ за расељена лица, а ако затражимо да нам се поштом пошаљу изводи, морамо да чекамо и по месец дана - вели Ђорђе Миљковић, родом из Подујева, који је у Ниш допутовао из Крушевца.

Како би разрешили силне километре и трошкове које уз то већина има, у Нишу је основано Удружење „Заборављени 99“, које се управо бави овим проблемом и помаже интерно расељеним лицима да лакше дођу до потребног документа.

- Свакодневно људи долазе код нас, а ми им потпуно бесплатно излазимо у сусрет - каже за „Новости“ Петар Станковић, председник удружења. - А због извода из матичне књиге рођених, венчаних, умрлих, па чак и због исправке једног слова, многи су морали да одлазе у друге градове, а неки чак и на Косово. Сада ми то радимо уместо њих.

Тако је Боривоје Стојковић, који је за удружење „Заборављени 99“, чуо путем медија, свој проблем решио у Нишу готово експресно.

- Родом сам из Гњилана, а овде живим већ 11 година. Често сам имао проблема због документације, јер се моја матична служба у Врању. Колико мени треба новца и времена да одем тамо само да бих извадио држављанство.

До сада је ово удружење успешно решено 2.000 случајева, а сваког дана је све више оних који на овај начин долазе до докумената. Тренутно имају у процедури око 500 захтева за издавање извода и уверење о држављанству, а јављају им се и Срби из свих бивших република СФРЈ, али и из Норвешке, Италије, са Кипра...

- Имала сам проблем са исправком године рођења, доставила сам удружењу потребне податке и они су то решили за један дан - вели Биша Беговић, која је рођена у Пећи, сада живи у Нишу, а њена измештена матична служба се налази у Крагујевцу.

Захваљујући овом удружењу, сада су редови много краћи на шалтерима Одсека за матичне књиге са Космета у Нишу.

Антрфиле : БЕСПАРИЦА

УДРУЖЕЊЕ „Заборављени 99“ се налази у Балканској улици у центру Ниша, а њихов телефон 257-355 је свакодневно усијан од силних позива. Њихов пројекат је у почетку финансирало Министарство за Косово и Метохију.

- Сада смо у великој беспарици, јер више немамо пара ни за закуп просторија а потребно је и свакодневно да се путује до других градова у Србији - јада се Петар Станковић.

НЕМАЈУ ГДЕ НИ КАФУ ДА СКУВАЈУ

Политика, Датум: 17.8.2011, Страна: А14

Насеље је званично расељено пре две године, али десет породица, махом старих и немоћних особа, није имало куда, па су остале у баракама у Новој Пазови Нова Пазова – Двадесеторо избеглица из Книнске крајине злопати се и живи без струје и воде у бившем избегличком насељу, у баракама Грађевинског предузећа „Планум“ у Новој Пазови. Насеље је званично расељено пре две године, али десет породица, махом старих и немоћних особа, није имало куда, па су остале у баракама. Струја им је одсечена пре две године, вода искључена. Радно способни се сналазе, раде сезонски, како би се прехранили и успели да набаве свеће и нешто огрева за предстојећу зиму. Већ две године нико овде не свраћа, нити покушава да нађе какво-такво решење, да им се обезбеди смештај, да бар имају воду и струју.

Нико од њих и није у статусу избеглице, сви су они држављани Србије, али бескућници, без адресе и кућног броја. У Книнској крајини, одакле су побегли 5. августа 1995. године, били су домаћини, имали куће, земљу, били запослени, живели живот достојан човека. Данас невољно и разговарају, изгубили су сваку наду да могу било шта урадити, спасти се од беде у коју су запали.

– Било је обећања и обећања, да ћемо добити станове у Новим Бановцима. Дала

Влада Италије паре, саграђено 76 станова, али нас ти станови нису запали. Половина је овде болесних и неспособних за било какво привређивање. Сви смо ми у Крајини били домаћини, али, наша имовина је остала тамо, спасавали смо главе, и ево како нам је – прича нам Паја Ковачевић (61), бивши бравар који ради у једној столарској радионици у Новој Пазови.

Паја са супругом и кћерком живи у бараци. Нема услова да се окупа, да увече погледа телевизију. Чим се мрак спусти, иде се у кревет, досаде им свеће зими. Зарада тек да покрије најосновније трошкове за храну. Ћерка повремено ради у трговини, за цркавицу, али од тога набаве дрва. Кад зима стигне, кроз баракe дува ветар, да се човек смрзне.

– Шеснаест је година злопаћења. На купање одлазим код добрих људи. Живим као у логору, а од зараде нема шансе да плаћам било какав стан као подстанар. Супруга ми болешљива, а и мене је све ово већ сломило, посустајем, не видим излаза, а нико да на државном нивоу покрене питање накнаде наше имовине у Крајини. Ја сам држављанин Србије и бескућник. Када бих добио какву-такву накнаду, нашао бих себи неку стару кућу у селу, купио и почињао живот изнова. Нико ни да пита како нам је овде – каже Паја Ковачевић.

А онда нас нуди кафом, али, вели да ту има много заврзлама. Мора уситнити грање, наложити ватру у старом, изгорелом „смедеревцу“. Одустајемо, а он кроза зубе процеди неку псовку, па каже:

– Ето, ни кафу за госте да спремим. Извините, а видите, да имам икакав плац, бар три ара, рукама и уз помоћ пријатеља бих себи направио кућицу. Али, немам ништа и не видим да ће икад више мени и мојима бити боље.

Данас нас је овде петоро-шесторо, остали су отишли да негде у надницу зараде који динар, да могу хлеба да купе. Нема ни посла. Ја сам срећник, радим у столарској радњи код једног земљака. А оних 76 станова, што је подељено, нико одавде, из „Планумових“ барака те 2007. године није добио. Да се вратим у Крајину, немам где, а можда сам и на потерници, враг ће га знати – жести се Паја.

Слична је судбина породице Марјановић, из Бенковца, Цвијете Калинић, из Обровца, Петра и Марије Вучковић, из Цетине код Книна. Сви су већ у поодмаклим – седамдесетим годинама, болесни, исцрпљени.

– Ма истрошени људи. За ових шеснаест година све муке и невоље су нас прегазиле. Никад свог лежаја, свог огњишта. Све на силу и увек немаштина и туга, ем туга због остављених домова, ем туга због овог пасјег живота. Чудо да сви до сада нисмо помрли овде – завршава Паја Ковачевић, док други више не желе ни да говоре. Стегли људи срце, а кад проговоре, прва је „оставите нас на миру, нама нико није и неће помоћи, ми смо бивше избеглице и бивши људи“.

PRESS CLIPPING

Четвртак 18.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОПТУЖБЕ БЕЗ ОСНОВА

Блиц, Датум: 18.8.2011, Страна : 4

МИОДРАГ ЛИНТА председник Коалиције удружења избеглица

Ових дана хрватски медији баве се случајем шесторо Срба из села Подгорје, општина Гвозд (садашње име за општину Вргинмост) на Кордуну, који су у ноћи између 23. и 24. јула ове године, за време и после прославе рођендана у локалном друштвеном дому, наводно, вређали једну хрватску породицу и претили да ће им на кућу бацити бомбу, певали "четничке" песме и узвикивали пароле о великој Србији, каже за "Блиц" Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица. Он наводи да је хрватска полиција против шесторо Срба поднела кривичну пријаву "због основане сумње да су починили кривично дело насилничког понашања", а против двојице због наводне претње хрватској породици.

Осумњичени, каже Линта, негирају оно што им се ставља на терет. - На прослави су се веселили певајући песме различитог садржаја међу којима је било и српских. Тврде да ниједна песма није била таквог садржаја којим би се вређала осећања хрватског народа, поготово зато јер је међу окупљеним било 20-так младих Хрвата и Бошњака - каже Линта. Полиција је поднела кривичне пријаве против осумњичених Срба општинском државном тужилаштву у Сиску које треба да донесе одлуку о подизању оптужнице или одустајању од поступка због недостатка доказа. - Очекујем да ће општинско државно одвјетништво у Сиску одбацити кривичне пријаве јер сам се након разговора са осумњиченим Србима уверио да су оптужбе против њих потпуно неосноване - каже Линта.

ОТКУП ТРОШНИХ КУЋА

Вечерње Новости, Датум: 18.8.2011, Страна : 5

ТОПОЛА - Општина ће ове године, уз подршку Републичког комесаријата за избеглице, да откупи три напуштена сеоска домаћинства. Домаћинства ће бити додељена социјално угроженим породицама са најмање двоје деце. Локална самоуправа је прошле године са Фондом за дијаспору купила два домаћинства у Белосавцима и Наталинцима у која су уселене избегличке и интерно расељене породице.

PRESS CLIPPING

Петак 19.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАКНАДЕ ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ И РАСЕЉЕНЕ

Дневник, Датум : 19.8.2011, Страна : 9

Исплата редовне новчане накнаде незапосленима и привремене накнаде расељенима с Косова и Метохије почиње данас, обавештавају из Националне службе за запошљавање. Како се у саопштењу наводи, накнаде ће моћи да се подигну на шалтерима свих пошта у Србији.

ИСТО КАО У ВРЕМЕ ТУЂМАНА

Пресс, Датум : 19.8.2011, Страна : 4

Систематска дискриминација Срба у Хрватској

Лажне пријаве Пред Србе постављени немогући услови за повраћај имовине и исплату заосталих пензија. Све чешће се против њих подносе лажне пријаве за ширење нетрпељивости и наводне претње Хрватима

Тешки случајеви дискриминације Срба на националној основи и даље се свакодневно дешавају у Хрватској иако се та држава обавезала на темељно поштовање људских права током преговора за приступање ЕУ. Срби су дискриминисани на сваком кораку, на граници, пред судовима, у полицији, у медијима...

Представници избеглица и Срба који живе у Хрватској готово свакодневно упозоравају на проблеме које имају у остваривању својих права на повраћај имовине, али и систематско малтретирање од стране хрватске државе и полиције са циљем да се прогнани одврате од идеје о повратку.

То показује и најновији случај подношења кривичне пријаве против шест особа из села Подгорје, у општини Гвозд, због наводног пуштања увредљивих песама и претњи локалним Хрватима. У Хрватским медијима, наиме, главна вест неколико дана били су Срби из Гвоза (пре рата Вргиност) који су у ноћи између 23. и 24. јула током забаве у месном друштвеном дому наводно пуштали четничке песме, а потом претили једној хрватској породици да ће бацити бомбу уз, како пише хрватска штампа, повике „Ово је Србија, овде за вас нема мјеста“. Медији су

писали чак и да „Срби своје претње да ће бацити бомбу и запалити кућу нису спровели у дело, али су поред ње бацили неколико петарди“.

Нит певали четничке песме, нит бацали бомбу на кућу

Да ова верзија догађаја не одговара истини тврди за Пресс Жарко Лапчевић, један од Срба против којих је подигнута кривична пријава, који каже да их је полиција због овог случаја држала у станици и малтретирала цео дан, иако је на лицу места утврдила да су оптужбе хрватске породице потпуно неосноване.

- Троје мештана је заједно славило рођендан у месном дому. Док смо припремали прославу пролазили смо поред куће где живи та хрватска породица, а жена нам кроз прозор псовала матер четничку. Дошло је до мале препирке и то је све. То је било око пола дванаест увече. Забава се завршила око четири ујутро и сви смо се мирно разишли и отишли кућама. Хрватска полиција је четири пута те вечери долазила и рекла да је све у реду. На прослави је било и неколико Хрвата и десетак Бошњака. Нисмо пуштали четничке песме, бачене су три петарде, али не испред нечије куће, него испред дома - прича Лапчевић.

Полиција је, како каже Лапчевић, недељу дана касније привела петоро Срба (шести је био на путу). Из друштвеног дома полиција је узела музички уређај са ЦД-овима и уверила се да на њима нема четничких песама.

Откуп станова скоро немогућ

- Испитивање је трајало од седам ујутру до пола три. Нису нам дали да једемо, пијемо и пушимо. То је било два дана уочи прославе 'Олује', а мене су питали где сам ратовао и да ли се сећам да сам неког убио. Рекао сам им да сам се ја вратио у Хрватску 1998. и тада дао извештај полицији у вези са ратним периодом.

Мештанину Влади Мрги приписали су да је претио да ће бацити бомбу на хрватску породицу у Подгорју, а онда је полиција отишла у његову кућу да тражи ту бомбу, али наравно нису ништа нашли - прича Лапчевић.

Миодраг Линта, председник Коалиције избегличких удружења Срба из Хрватске, каже да је случај из Гвозда само илустрација кроз какав третман пролазе Срби повратници.

- Хрватска полиција користи сваки повод за саслушавање Срба у вези са ратним периодом, јер то је механизам застрашивања прогнаника с циљем да их одврате од повратка. Оваквим дискриминаторским поступањем институција шаље се порука грађанима српске националности да нису пожељни у Хрватској - каже Линта.

Он подсећа да је један од услова Хрватској за затварање поглавља о људским правима у преговорима са ЕУ био и програм стамбеног збрињавања расељених лица, али тврди да се он спроводи на директну штету Срба, а у корист избеглих Хрвата.

За пензије дугују милијарду евра

- Дискриминација се одвија на државном нивоу. Влада Хрватске је донела одлуку да се избеглицама по повољним условима омогући откуп станова на основу некадашњих стамбених права, али само за простор Источне Славоније, Барање и Западног Срема, што је донето под притиском Хрвата повратника. Срби у том поступку морају да докажу да у протеклих 20 година нису имали никакву имовину

било где у свету, као и да у перспективи неће бити наследници било какве имовине (?!), док Хрвати само доказују да немају имовину у Хрватској. Србима се рачунају тржишне цене кућа, док се Хрватима из БиХ куће буквално поклањају - прича Линта.

Наш саговорник истиче да Хрватска дискриминише и 50.000 пензионера српске националности којима на име пензија дугује око милијарду евра.

- Невероватно је да Хрватска пензионерима који су остали да живе у Републици Српској Крајини признаје да су примали пензије од Фонда РСК и да им због тога не исплаћује заостале пензије. Од свих аката РСК, Хрватска признаје једино пензиони фонд. Држава просечно по пензионеру дугује 81 исплату. Када се све сабере, испада да је сваки Србин који живи у Хрватској по неком основу дискриминисан, а хрватски медији томе не поклањају никакву пажњу. С друге стране, чим неко од Срба направи било какав инцидент, они то на сав глас стављају у политички контекст.

Антрфиле : Јанковић: Хрватска Србе води у лудило

Психолог Александра Јанковић каже да живот у ком су изложени насиљу на разне начине, а посебно путем медија, може да има озбиљне последице на Србе у Хрватској.

- Посебно су изложена деца која су приморана да гледају како се на све стране прославља 'Олуја' и величају ратни злочинци који су протеривали њихове родитеље из Хрватске. Срби не живе достојанствено у Хрватској, као конститутивни народ који то заслужује. Зато и постоји тај гнев код младих, а плашим се да ће, како сада стоје ствари, постојати и код деце њихове деце - процењује Александра Јанковић.

"Практични" случајеви дискриминације

- За време пописа Србе су наговарали да се уписију као гркокатолици уместо Православци

- Постхумно је прекрштен рођак патријарха Павла

- Брачном пару Велимиру Стојановићу и Марији Ђембер, који су из Немачке ишли за Србију, на граници су одузели венчане бурме вредне око 3.300 евра, иако су имали рачун, и приморали их да их поново откупе за три хиљаде евра

- Власнику српског ресторана у Загребу не дозвољавају да увезе производе из Србије

- Славица Ференчак из Сиска, чији је муж Зоран Триванковић убијен у рату, не може да оствари право на породичну инвалиднину, јер од ње траже да се прво одрекне мужевљевог (српског) презимена. И када је то урадила, изгубила је спор са државом и мора да плати судске трошкове од 10.000 евра.

- Крајем прошле године хрватска полиција казнила је бајкера Роберта Бановића и држала га пет сати на тамошњем аутопуту зато што је за свој мотор имао прикачену српску заставу. Платио је 300 куна

- Милану Божићу из Гвозда није одобрен захтев за стамбено збрињавање, јер је утврђено да је његова супруга продала сувласнички део некретнине који је њеној породици остао од покојног оца

PRESS CLIPPING

Субота 20.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

БЕСПЛАТНЕ АУТОБУСКЕ КАРТЕ

Дневник, Датум: 20.8.2011, Страна: 8

ЗА ДЕЦУ ИЗ ВИШЕЧЛАНИХ ПОРОДИЦА

Деца из породице с троје и више деце и у овој школској години имају право на бесплатне карте у градском и приградском саобраћају, на основу препоруке градоначелника Новог Сада Игора Павличића. Овим правом обухваћена су и деца из породица с торје и више деце до 18 година старости која имају пребивалиште на територији Новог Сада, а која су на редовном школовању у основној и средњој школи, као и деца из породица која су расељена с Косова и Метохије, а имају пребивалиште, односно боравиште на територији Новог Сада.

Образац захтева за остваривање бесплатне карте може се преузети у шалтер сали Градске куће, Трг слободе 1, или на сајту www.novisad.rs. Уз образац потребно је приложити фотокопију личне карте - расељеничке легитимације за родитеље, фотокопију извода из матичне књиге рођених за сву децу у породици, а за пунолетну децу фотокопију личне карте - расељеничке легитимације, фотокопију обрасца ЈГСП - а овереног у школи. За децу која су остварила право на бесплатан превоз у претходној школској години, треба приложити само фотокопију обрасца ЈГСП - а овереног у школи. Захтев се предаје у шалтер сали Градске куће. Градска управа за социјалну и дечју заштиту, након утврђивања испуњености услова за добијање бесплатне карте, доставља спискове у ЈГСП у року од три дана од пријема захтева, ради израде бесплатних карата.

Додатне информације могу се добити у Градској управи за социјалну и дечју заштиту, Жарка Зрењанина 2, а број телефона је 4882 - 836.

НЕ ВЕРУЈЕМ АЛБАНЦИМА

Правда, Датум: 20.8.2011, Страна: 7

ЗОРАН РАКИЋ ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ ВУЧИТРН

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Општина Вучитрн је после ратних сукоба 1999. Измештена у село Прилужје и функционише у веома тешким околностима. Одолели смо свим притисцима и недаћама које су нас задесиле током ових 12 година, укључујући и мартовски погром. Из села Прилужје нико се није иселио, у селу Граце, које је било повратничко, имали смо исељавања, Гојбуља и Бањска су претрпеле страховите нападе у мартовском погрому, али Срби и данас живе тамо, каже, између осталог, у интервјуу Зоран Ракић, председник Општине Вучитрн.

- Свих ових 12 година боримо се против изградње моста. Још једно правило које не важи за околности у којима живи српска заједница - нажалост, мост који спаја људе, овде би био стециште криминала и проблема које би стварала албанска заједница. На месту где би овај мост требало да се сагради постојао је до '99. дрвени мост и служио је мештанима села Прилужје да дођу до својих ораница. Све ово време српска стока, машине и аутомобили, који су покрадени посебно у летњем периоду преко реке Ситнице, када се то могло пренети, завршавала је у албанским селима испод Чичавице, а до данас ниједна од тих крађа није расветљена - тврди Ракић.

Шта је решење за тако тешку ситуацију?

- Ми нисмо против изградње моста, али смо за алтернативно решење, да се мост измести два километра ван атара села Прилужја, или да се сагласе и српска и албанска заједница да гарантују безбедност једни другима. Не верујемо им, јер нам ниједан гест добре воље све ове године нису показали. Плашимо се инсценирања, као што је то био случај у Чабри са дављењем дечака, после чега је уследио мартовски погром. Лажна оптужба због које су пале жртве, попаљени православни храмови и протерано више хиљада Срба.

Да ли сте о овом проблему разговарали са представницима албанске заједнице?

- Представници села су имали неколико састанака са албанском општином у Вучитрну, где су Албанци рекли да је ово њихова држава, да могу да раде шта хоће и да им за изградњу моста није потребна сагласност.

Да ли је било знакова добре воље са српске стране?

- Албанци долазе у Прилужје, у општинску управу, где ваде изводе и држављанства РС, и нико не угрожава њихову безбедност, у просеку се око 200 до 300 таквих захтева подноси у Прилужју. Има Албанаца који раде на грађевинама у селу, а још је незамисливо кретање тог нивоа безбедности за Србе у албанским срединама.

Антрфиле : Неизвесно и драматично

Има ли наде за Србе у Прилужју?

- Тренутна ситуација за све Србена КиМ је забрињавајућа и не-извесна. После дешавања на северу, талас притиска се шири на свесрпске средине. Административни прелази су војне зоне, Кончуље затворен... Све је крајње неизвесно и драматично.

ДВА МИЛИОНА СРБА У РЕГИОНУ ТРПИ ТЕРОР

Катастрофална ситуација нашег народа у окружењу

Трагично Статус припадника српског народа у већини суседних држава је трагично лош, а најгоре је у Хрватској, Црној Гори и Албанији
Асимилација Срби немају ни основна права, могућност школовања на свом језику, а због све већих притисака прети им асимилација

Два милиона Срба који живе у земљама региона свакодневно трпе кршења својих основних грађанских и људских права, показао је извештај Напредног клуба који је јуче достављен Прессу. Према овом извештају, најугроженији су Срби који живе у Хрватској, Црној Гори и Албанији!

Дискриминација коју према Србима у Хрватској спроводи држава, о чему је Пресс писао претходних дана, актуелизовала је питање у каквом су положају Срби у осталим државама бивше Југославије и другим суседним земљама. Истраживачи Напредног клуба утврдили су да су права Срба угрожена због намерног запостављања од стране државе у којој живе, али да на њихов лош положај има утицај и недоследан однос Србије према њима.

- Најгора ситуација је у Црној Гори, Хрватској и Албанији, а права Срба највише се поштују у Румунији. Извештај показао да чак и тамо где грађана српске националности има довољно да буду конститутивни народ, непоштовање њихових основних људских права на граници је кршења. Таква је ситуација у Хрватској и Црној Гори, док у државама где Срба нема довољно да достигну статус националне мањине нашим сународницима озбиљно прети асимилација. Такав је случај у Албанији, Словенији, Мађарској и Македонији - каже Милош Вулевић из Напредног клуба.

Мало побољшање у Словенији

Он наглашава да су извесна побољшања забележена само у Словенији, где српски народ, иако најбројнији после већинског, још нема ни статус националне мањине.

- Што се тиче држава бивше Југославије, у Словенији је дошло до незнатног напретка у погледу могућности да Срби добију могућност школовања на свом језику. Али у последњих годину дана посебно је погоршан положај српског народа у Црној Гори. Системска политика дискриминације је настављена, чак и продубљена. Срби у Црној Гори не уживају ни права која су загарантована националним мањинама. Постоје озбиљне сумње у резултате овогодишњег пописа. У неким општинама попут Бијелог Поља испада да су се исељавали или умирали само Срби. На удару се наша и СПЦ, прети се отимањем њене имовине... Срби су несразмерно заступљени у државним институцијама. Нејасно је како ће изгледати настава од септембра и да ли ће бити наставе на српском језику, српских уџбеника и наставног плана који гарантују закони и Устав - наводи Вулевић.

Наш саговорник истиче да је положај Срба у Хрватској погоршан и поред добрих односа које званично имају Србија и Хрватска.

- Србима у Хрватској спорна су и три гарантована посланичка мандата у Сабору, није решено питање повратка и имовинских права прогнаних и избеглих.

Прогнаници из Хрватске и даље чине највећу избегличку заједницу у Европи, а од њих се тражи да и сами славе дан свог прогона. Стање је врло лоше и када је реч о процесуирању ратних злочина. До сада није донета ниједна осуђујућа пресуда за ратне злочине почињене у току и након акције 'Олуја' - упозорава Вулевић.

Влада под притиском мењала стратегију

Он каже да је скандалозно што је Влада Србије прво усвојила стратегију о политици

према српском народу у дијаспори и региону, а онда је под притисцима из Хрватске и Црне Горе из ње повукла одређене делове:

- Избрисани су делови који се односе на статус Срба као конститутивног народа у Хрватској и Црној Гори, што је недопустиво. Такав случај није забележен у савременој Европи.

Србија, упозорава наш саговорник, најмање од свих држава у Европи улаже у свој народ који живи у региону.

- У Македонији и даље траје прогон СПЦ и њених свештеника, не поштује се право на слободу вероисповести, а у парламенту су се чули позиви да се Срби иселе, што нико од званичника није осудио. Ситуација није добра ни у Републици Српској. То је једини ентитет у Европи који је под сталним притисцима за његово укидање. У Федерацији БиХ Срби живе врло лоше, постоји чак 70 села у којима нема струје, упркос пресуди суда у Стразбуру, нису враћени станови официрима ЈНА, не функционишу школе у којима се ђаци школују на српском језику.

Лошији је положај Срба у Федерацији него положај Бошњака и Хрвата у Српској или и у Србији. У Мађарској је највећи проблем што Србима није обезбеђен посланички мандат иако је то гарантовано уставом - каже Вулевић.

Секретар Савеза српских друштава у Словенији Душан Јовановић каже за Пресс да у тој земљи живи око 60.000 Срба, али да не могу да добију статус националне мањине.

У Македонији прети нестајање

- Савез не одустаје од захтева да добијемо статус националне мањине. Међутим, овде не постоји добра воља по том питању јер би у том случају требало променити устав. Годинама Србе у Словенији нису именовали већ смо за њих били „досељеници“. У фебруару ове године признали су постојање националних заједница под њиховим именом. Покушавали смо и да се изборимо да се српски језик врати у школе али нам то није пошло за руком - истиче Јовановић. Иван Стоилковић, једини српски представник у македонском парламенту, каже да Срби у Македонији нису ни близу остваривања пуних права и слобода због „пословичног нејединства“ и недоследног српске спољне политике према Србима у региону.

- То је наслеђе које траје 30-ак година. Српске власти манифестују отворену незаинтересованост и ниподаштавање према ономе шта се догађа са Србима у Македонији. А у исто време македонске власти су систематски смањивале права Срба у области образовања, културе, информисања... То не само да је довело до озбиљне кризе српског идентитета, већ озбиљно прети да доведе до потпуне асимилације - закључује наш саговорник.

PRESS CLIPPING

Недеља 21.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НИ ПЕНЗИЈЕ НИ ПОВРАТКА

Вечерње Новости, Датум: 21.8.2011, Страна: 11

СУСЕДНА ХРВАТСКА ВЕЋ ДВАДЕСЕТ ПУНИХ ГОДИНА САБОТИРА СРБЕ У ОСТВАРИВАЊУ ОСНОВНИХ ЉУДСКИХ И ИМОВИНСКИХ ПРАВА

Списку неправди које избегли Срби из Хрватске састављају већ две пуне деценије нема краја

Биљана Стјеља

Тајне оптужнице, одузета станарска права, укинуте пензије, избрисан радни стаж, неисплаћене одштете... тешко могу да убеду прогнане Србе из Хрватске да су са својим комшијама наомак толико пута помињаног „помирења“. За 500.000 избеглица и још 100.000 српских држављана рат још није завршен јер не могу да остваре своја основна људска и имовинска права.

Списку неправди, које избегли Срби из Хрватске састављају већ две пуне деценије, чини се, нема краја. Не зна се ни која их ставка више боли - да ли одузета права или изгубљена нада да ће их икада остварити. Највише се прича о имовини.

ФАЛСИФИКОВАЊЕ

- У Хрватској се од 1991. године масовно и незаконито одузима или користи пољопривредно земљиште и стамбени и привредни објекти повратника српске националности и избеглих и прогнаних Срба. На тај начин се у пракси правним путем легализују резултати етничког чишћења - објашњава Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица. - Према попису имовине избеглих и прогнаних Срба из 1996. године, у њиховом је власништву 1991. године било око 18 милиона квадратних метара грађевинског простора, од којих 14 милиона стамбеног и четири милиона пословног простора! Под недовршене инвестиције пријављено је око 800 милиона немачких марака. У власништву су имали и око 500.000 хектара ораница, вртова, ливада, воћњака, винограда, пашњака и око 100.000 хектара шумског земљишта. А овде нису чак укључени ни подаци грађана Србије који су имали приватне куће и викендице по Хрватској. Таквих је око 25.000.

Хрватске власти су показале поприличну домишљатост у начинима на које су лишавали имовине своје бивше станаре. Осим што је већина од 10.000 српских кућа продата на незаконит начин, без икаквог знања власника, а првенствено

фалсификовањем пуномоћи преко Владине Агенције за промет некретнина, још најмање 10.000 српских породица, које су до рата живеле у већим градовима, било је принуђено да склапа уговоре о размени својих кућа и станова „на невиђено“ и испод сваке тржишне цене.

Да је овде стављен само зарез у отимању, јасно је и из званичне намере хрватске владе да се - све под паролом „сређивања земљишњих књига“ - укњижи као власник над још 700.000 катастарских парцела најкасније до 2015. године. И њихови су власници Срби. А у међувремену ће све оне који су се иселили, а не обрађују земљиште у Хрватској, кажњавати износима у „скромном“ распону - од 70 до 15.000 евра!

О повратку зато и сада, двадесет година касније, мало ко може да размишља. Чак 3.000 власника уништених и оштећених кућа није ни поднело захтеве за обнову у року до 2004. године из страха за властиту безбедност због етнички мотивисаних суђења.

- За ратни злочин и оружану побуну хрватски правосудни органи су процесуирали око 25.000 Срба. Ако се овај број помножи са четири, колико просечно домаћинство броји чланова, јасно је да око 100.000 Срба није могло да се врати или слободно путује у Републику Хрватску.

БРИСАЊЕ

Ни у остваривању права проистеклих из радног односа избегли Срби се нису примакли решењу. Према подацима хрватског Министарства регионалног развоја, конвалидацију радног стажа је од 2008. године, када је уз огромне напоре коначно укинут рок за предају захтева за повезивањем стажа, затражило 24.330 бивших становника Републике Српске Крајине. До данас је обрађено 95 одсто предмета, али је позитивно решење добило свега њих 12.785. А да се ни ова листа неће проширивати потрудила се бирократија.

- Ти су људи од 1991. до 1995. године радили у школству, здравственој и социјалној заштити, јавним и комуналним предузећима, на железници... и сад им Хрватска тражи да то и докажу. Не признају им, међутим, само радну књижицу, већ траже и друга разна документа до којих је веома тешко доћи – оцењује Линта.

Још најмање 50.000 избеглица из Хрватске није успело да наплати своје зарађене пензије, чија је исплата обустављена од 1991. до 1995. године. У Коалицији кажу да се у просеку ради о 81 пензији по човеку и о износима од најмање 250 евра месечно.

А шта ради наша држава?

- Сва ова права су неотуђива и њихово кршење представља основно нарушавање људских права које траје већ другу деценију. Очигледно је да не постоји воља да се ови пробери реше, а без тога нема ни говора о пуној нормализацији односа између Загреба и Београда. Зато смо тражили и да се наша држава активира на њиховом решавању.

ЕПИЛОГ

Позив, иза којег стоје 104 избегличка удружења, послат је у фебруару на адресе свих шефова посланичких група и у њему молба да се закаже ванредна седница Народне скупштине. Она би имала само једну тему - доношење резолуције којом би показала намеру да реши сва ова питања, тачку по тачку. Одговора, међутим, још нема.

У кабинету потпредседника Владе Републике Србије Јована Кркобабића, који је први у српској хијерархији за решавање ових проблема, кажу да је у питању осетљива тема, а решења веома компликована.

Како кажу, пошто је Хрватска одбила да учествује на конференцији УН 2008. године, где је главна тема управо и била дуготрајна избегличка криза, Република Србија је апеловала за помоћ у тражењу решења. Преко дипломатско-конзуларних представништава обратили су се шефовима више од 80 држава.

- На нашу иницијативу одржана је у Београду 25. марта 2010. године Регионална министарска конференција, којом је отпочео процес регионалне сарадње у проналажењу трајних решења за проблеме избеглих лица. Као резултат конференције до сада је одржано пет билатералних техничких састанака између Србије и Хрватске с циљем размене података релевантних за утврђивање стања и потреба избеглица. Одржано је 10 регионалних експертских састанака све четири државе са циљем израде пројеката за помоћ најугроженијима - кажу у кабинету Кркобабића.

Епилог је следећи:

Утврђене су потребе бивших носилаца станарског права. Анкетирано је 14.969 бивших носилаца станарског права и први пут су обједињени подаци јер је Хрватска током протеклих година одбијала да достави податке о броју одузетих станарских права. Према проценама ОЕБС тај број износи око 30.000. Постигнут је консензус о нужности решавања питања доспелих, а неисплаћених пензија за период 1991-1995. година и конвализације радног стажа. Формиране су експертске радне групе сачињене од представника надлежних министарстава и пензионих фондова Србије и Хрватске. На инсистирање Владе Србије и међународне заједнице, Хрватска је, 2. јуна 2011. године усвојила Закон којим је прописано стамбено збрињавање путем:

давања у закуп (оштећене) породичне куће или стана у државном власништву или разним донацијама земљишта и грађевинског материјала. Отворен је и нови рок за стамбено збрињавање повратника - бивших носитеља станарског права до 9. 12. 2011. и то под знатно повољнијим условима него раније: нижа је откупна цена, лице не мора бити у статусу избеглице, утврђена је могућност откупа стамбене јединице или могућност коришћења по принципу заштићеног најмопримца уз могућност наслеђа.

Да ли је то довољно?

Антрфиле : ВИШЕ ПАРА

Влада Србије је Комесаријату за избеглице повећала средства буџета и дозволила кадровско јачање - кажу у кабинету Јована Кркобабића. - Тешко је исказати, али сигурно Србија годишње издваја више од 50 милијарди за финансирање трошкова здравства, образовања, социјалне заштите, интеграције избеглица, што су огромна средства у односу на тешку економску ситуацију.

ЗЛОЧИНИ БЕЗ КАЗНЕ

Према подацима Хрватског хелсиншког одбора из априла 2011. године, пред хрватским правосуђем за убиство 677 српских цивила након војне операције „Олуја“ није осуђен ниједан припадник хрватске војске ни полиције. Хрватски хелсиншки одбор је закључио да у овој држави ни данас нема политичке воље за процесуирање ратних злочина почињених од стране хрватских оружаних снага. Укупно је 1.920 Срба убијено и нестало за време и након операције

„Олуја“. Исто тако, 15 хрватских невладиних организација сматра да Хрватска није испунила европске стандарде у области правосуђа и људских права.

КУЋЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Блиц, Датум: 22.8.2011, Страна: 3

МЕДВЕЂА

Пет расељених ромских породица, које су се настаниле у Медвеђи и једна социјално угрожена породица из те општине, уселиће се ускоро у своје куће од по 48 квадрата. Монтажне куће донација су немачке организације АСБ, а локална самоуправа и Координационо тело за југ Србије обезбедили су локације и комуналну инфраструктуру. Преко 90 одсто од око 1.200 избеглих и расељених особа је у Медвеђи на сличан начин добило кров над главом.

У БИЗНИС 150 ХИЉАДА

Вечерње Новости – Војводина, Датум: 22.8.2011, Страна: 18

ЗА ЕКОНОМСКО ОСНАЖИВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ У ШИДУ

ШИД - Избегли и интерно расељени, али и породице које су раније имале избеглички статус, а бораве у општини Шид, до 31. августа могу да конкуришу за опрему у вредности 150.000 динара за осамостаљивање. Наиме, Комесаријат за избеглице издвојио је за ову намену 2,4 милиона динара, а локална самоуправа још 240.000 динара, како би ови људи могли да започну или оснаже бизнис из области пољопривреде, занатства, услуга... Пријаве се подносе Повереништву за избеглице, у згради ЦК, у Улици цара Лазара 10.

- Уз бројне услове важно је да се понуди јасна и одрживу пословна идеју, као и способност за реализацију, покаже исплативост, спремност да се региструје активност... Ако се, рецимо, конкурише за област пољопривреде, подносилац мора поседовати земљиште, или у својини, или као закупац. У области сточарства, да има одговарајуће штале - предочава Ивица Јовић, повереник за избеглице.

Посебна комисија ће после увида у документацију подносилаца, изабрати коме ће доделити помоћ. Јовић додаје да општина има право контроле наменског коришћења помоћи.

ОЛУЈНИ ГОВОР ДОНОСИ ОСЕКУ

Дневник, Датум: 22.8.2011, Страна: 25

КОЛИКИ ЈЕ РОК ТРАЈАЊА СРДАЧНОГ ПОЗДРАВА ПОЛИТИЧАРА У РЕГИОНУ?

БЕОГРАД, ЗАГРЕБ: Циљ свих земаља региона је Европска унија. Иако је свима јасно да ће у Евопу лакше заједно, у последње време односи се урушавају, а „случај Дивјак„ и „олујни говор„ премијерке Хрватске Јадранке Косорпокушавају да поремете односе.

Поставља се питање колики је рок трајања срдачног поздрава политичара и да ли отопљавање односа бивших југословенских република траје само до избијања првог озбиљног проблема или обележавања неке годишњице страдања?

Кључ за регион су односи Србије и Хрватске, а они, тврде стручњаци, имају свој календар. Периоде плиме и осеке.

Владимир Тодорић из Центра за нову политику каже да у августу увек долази до захлађења односа Срба и Хрвата због обележавања годишњице „Олује„.

„И Срби и Хрвати никада неће имати исто тумачење тих догађаја нарочито у ситуацији када нема лепих економских вести. Политичари и са једне и са друге стране користе националну реторику која треба да окупира бираче„, навео је Тодорић.

Политички аналитичар Жарко Пуховски рекао је да се односи ове године додатно заоштравају, чињеницом да Јадранка Косор ускоро одлази на Косово па ће се осека продужити.

„Међутим, моје уверење је да она неће битно утицати на односе, поготову од кад је Јосиповић ступио на дужност односи су изразито добри„, истакао је Пуховски.

Ипак, недавна одлука Уставног суда Хрватске на основу које Срби више немају три гарантована места у Сабору, додатно погоршава положај већ оптерећен недовољним правима повратника и питањем несталих.

Време је да се са симболике пређе на конкретну сарадњу, сматра Жарко Пуховски.

Исти савет властима упућују и из Црне Горе. У тој земљи, подсећају, хиљаде грађана нема држављанство.

Новинар подгоричких „Вијести„ Неђељко Рудовић каже да они који би требало да се тиме баве то не раде, него се искључиво баве упозоравањем и претњама и стварањем неке фаме о угрожености Црне Горе од Србије.

„Није до краја нетачно да Србија нема аспирацију према Црној Гори, али није ни оно што тврде наши политичари да је Црна Гора угрожена„, напоменуо је Рудовић.

Председник Напредног клуба Чедомир Антић сматра да Србија није од проглашења независности показала никакве аспирације према Црној Гори и није тражила ништа од онога што не уживају други званични народи у Црној Гори. Регионални односи највише похвала добијају у првој половини године. И поред многобројних сусрета, који су поздравили званичници из света, резултати су слабо видљиви.

Поставља се питање да ли је на листи порука помирења, и Тадићев и Јосиповићев заједнички одлазак у Вуковар и Паулин двор пречица до Брисела.

Антић је рекао да у тренутку када изгледа да ћемо направити корак ка ЕУ и босански и хрватски и српски политичари се праве да не постоје проблеми, они тада излазе са тезом да ћемо да правимо заједничку пругу Словенија-Хрватска-Србија, а у тренутку када тог проблема нема онда се отварају тешкоће које постоје.

Владимир Тодорић из Центра за нову политику каже да су регионални односи у сталном тренду поправљања искључиво због те „европске шаргарепе„ која, како улази криза у ЕУ и њено проширење тако ће криза придруживања условити кризу односа региона. Однос према Косову и Метохији знатно утиче на односе у региону али, поручују саговорници, не треба заборавити да, баш као и Београд и све друге престонице трпе међународне притиске.

Најбољи положај Срби имају у Румунији, а смањују се и тензије око питања цркве у Македонији. Ипак, 20-годишње нерешавање неких проблема региона потврђује да се на многе још не гледа рационално, већ кроз националне углове, а они су различити.

PRESS CLIPPING

Уторак 23.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЕВРОПА НАС СВАЂА И ДЕЛИ

Правда, Датум: 23.8.2011, Страна: 4

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ, ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР ЗА КОСОВО И МЕТОХИЈУ

ПРИШТИНА - Српско становништво на северу покрајине никада неће прихватити косовске институције, каже у интервјуу за „Правду“ државни секретар у Министарству за КиМ Звонимир Стевић.

Каква је ситуација са Србима јужно од Ибра?

- Насиље над Србима на северу Косова настављено је серијом напада на наше сународнике у остатку Космета. Приштинске власти су изазивањем сукоба на северу Косова упутиле сигнал екстремистима да наставе насиље и малтеретирање Срба јужно од Ибра, а оно се наставља провоцирањем, смишљеном изградњом моста на Ситници у Прилужју. Циљ је јасан: притисцима и претњама, нападима и уценама, подстаћи нови талас исељавања, како би на Космету остало што мање Срба, на чему се заснива политика стварања фантомске државе Косово.

Осим власти из Приштине, шта је, по вашој оцени, још допринело сужавању надлежности српских институција јужно од Ибра?

- Уз косовску владу, која има јасну стратегију - угасити српске институције - међународни фактор је директно допринео сужавању надлежности државних институција Србије. Једноставно, не постоји оправдање међународног присуства, ако се има у виду чињеница да повратка нема, да злочини нису истражени, да нема одговорних за киднаповања и убиства Срба и неалбанаца. Међународне институције протезирају све оно што нису институције државе Србије на Косову и Метохији. Међународни фактор слепо прихвата наводну мултиетничност косовских институција, које се, просто речено, намећу Србима, свађајући нас и делећи.

Да ли верујете у могућност повратка ингеренција српским институцијама?

- Држава Србија на све могуће начине покушава да јача српске институције јужно од Ибра, не правећи било какву поделу на оне јужно и оне северно од Ибра. Улагање у развој српских средина јужно од Ибра огледа се у расподели кредита за 34 предузетника од 3. јуна ове године. Од укупног износа од 34,2 милиона динара, 61 одсто је додељено предузетницима јужно од Ибра. Постало је јасно свима да без непосредне помоћи, оживљавања и подстицаја, Срби јужно од Ибра не могу опстати и бити гарант присуства и јачања државе Србије на просторима јужне покрајине.

Подела као једно од могућих решења?

- Ми имамо јасну стратегију, утврђену Уставом и Резолуцијом Народне скупштине о Косову и Метохији. Подела као евентуално решење никада није разматрана на седници Владе или Скупштине, али то не значи да се о том питању не може и не треба разговарати у наставку дијалога с Приштином. У овом тренутку, првенствено се мора омогућити слобода кретања, безбедност, повраћај и слобода располагања имовином и омогућити повратак расељених. Као становник Косова и Метохије, нажалост, не видим да постоји дугорочна политика државе према Космету. Лично мислим да би једно од могућих решења, додуше изнуђено, могло бити разграничење Срба и Албанаца, а то значи спасити што се спасити може.

Антрфиле : Неће нас уплашити

Да ли је организација српских институција одржива?

- Српске институције морају опстати, јер само уз њихов опстанак опстаће и Срби, и вратиће се расељени. Неће нас уплашити и не могу нас протерати ни Албанци, нити било ко други, уколико будемо јединствени и одлучни, уколико, попут Срба на северу покрајине, јасно кажемо да за нас не постоји власт Приштине. За нас постоји једна једина матична држава - држава Србија.

НЕМА КОМПРОМИСА СА ЉУДСКИМ ПРАВИМА

Правда, Датум: 23.8.2011, Страна: 5

ПРАВДА ЗАИЗБЕГЛЕ

Једно од отворених питања између Србије и Хрватске јесте питање кршења људских права 500.000 избеглих и прогнаних Срба из Хрватске и преко 100.000 грађана Србије, који су оштећени у својим имовинским и другим правима у Хрватској. Избегличка удружења су у претходном периоду настојала да путем петиције избеглих и прогнаних Срба из Хрватске, коју је досад својим потписом подржало преко 70.000 оштећених грађана, дају свој допринос проналажењу свеобухватног, правичног и трајног решења.

И поред евидентних чињеница да се и даље ради о масовном кршењу људских права избеглих и прогнаних Срба, Европска унија је 30. јуна ове године закључила приступне преговоре са Хрватском. Предвиђено је да Хрватска потпише Уговор о приступању до краја године и да после његове ратификације у парламентима држава чланица постане 28. чланица ЕУ 1. јула 2013. године.

Охрабрује чињеница да ће у наредне две године Европска комисија већу пажњу посветити трима поглављима, међу којима је и поглавље „Правосуђе и људска права“. Остала два су „Тржишна конкуренција“ и „Правда, слобода и безбедност“.

Предвиђено је да ће Комисија о наведеним поглављима подносити извештај два пута годишње до средине 2013. године. У поглављу „Правосуђе и темељна људска права“ пратиће се, између осталог, испуњавање обавеза и спровођење договореног у следећим подручјима: успостављање независног, непристрасног и

професионалног правосуђа; унапређење ефикасности судства; суђења за ратне злочине, заштита мањина, људска права, сарадња са Хашким трибуналом и др. Узимајући у обзир наведене чињенице, избегличка удружења поздрављају посету немачке канцеларке Ангеле Меркел Хрватској и Србији, 22. и 23. августа ове године. Очекујемо да Немачка због политике европског проширења на западни Балкан неће правити компромисе на рачун људских права и да ће се снажно заложити да све државе западног Балкана, укључујући Хрватску, поштују темељне европске вредности.

Избегличка удружења ће у Палати „Србија“ предати писмо за немачку канцеларку Ангелу Меркел у коме тражимо подршку за наш предлог да Европска унија дефинише конкретне мере у случају неиспуњавања обавеза од стране Хрватске током процеса мониторинга у наредне две године. Мере би биле на снази све док се питања из поглавља 23, али и осталих поглавља, не реше на ефикасан и свеобухватан начин. У писму тражимо и подршку госпође Меркел нашем предлогу да се отвори суштински дијалог између Србије и Хрватске, уз посредовање Европске уније, а са циљем проналажења свеобухватног, правичног и трајног решења проблема избеглих и прогнаних Срба из Хрватске. Аутор је председник Коалиције удружења избеглица

КВАДРАТИ РАСЕЉЕНИМА

Вечерње Новости, Датум: 23.8.2011, Страна: 5

МЕДВЕЂА - Немачка организација АСБ донирала је шест монтажних кућа за избегла и расељена лица и социјално угрожене са територије општине Медвеђа. Плацеве и неопходне прикључке обезбедили су локална самоуправа и Координационо тело за југ Србије. Према речима Слободана Драшковића, председника општине, куће су површине 48 квадрата.

СРБИ ИЗ ХРВАТСКЕ ТРАЖЕ ПОДРШКУ НЕМАЧКЕ КАНЦЕЛАРКЕ

Политика, Датум: 23.8.2011, Страна: А4

Захтева се посредовање ЕУ како би се коначно остварили ставови из споразума који су Хрватска и Србија потписале пре 15 година. Представници избегличких удружења предаће данас у амбасади Немачке отворено писмо, за канцеларку Ангелу Меркел, поводом неиспуњавања захтева

садржаних у петицији избеглих и прогнаних Срба из Хрватске. Посета Меркелове поклапа се са 15-годишњицом потписивања Споразума о нормализацији односа између СР Југославије и Хрватске. Јер, у споразуму који су 23. августа 1996. потписали тадашњи министри иностраних послова СРЈ и Хрватске, Милан Милутиновић и Мате Гранић, између осталог, каже се да ће стране уговорнице обезбедити услове за слободан и безбедан повратак избеглица и расељених у њихова пребивалишта, враћање у посед њихове имовине и правичну надокнаду за уништену, оштећену и несталу имовину.

Срби из Хрватске траже подршку немачке канцеларке у дефинисању конкретних мера, у случају да Хрватска не испуни обавезе према избеглицама у наредне две године, као и да се отвори суштински дијалог између Србије и Хрватске, уз посредовање ЕУ. Председник Коалиције удружења избеглица Миодраг Линта објашњава за наш лист да су посебно важни чланови један, два, шест и седам – који су или прекршени или у већој мери нису реализовани у пракси.

У члану 6, уговорнице се обавезују да се неодложно убрза процес решавања питања несталих при чему ће обе стране уговорнице разменили све расположиве податке о тим особама, али Хрватска, тврди Линта, још не показује довољно политичке воље да заврши процес ексхумације и идентификације жртава.

У члану 7, стране се обавезују да ће обезбедити услове за слободан и безбедан повратак избеглих, прогнаних и расељених у њихова пребивалишта или у друга места која слободно изабери; да ће обезбедити тим особама враћање у посед њихове имовине, односно правичну надокнаду као и да ће гарантовати једнаку правну заштиту имовине физичких и правних лица.

– На реализацији одредаба из члана 7. учињено је веома мало. Хрватска низ година након ступања на снагу споразума није обезбедила основне услове за слободан и безбедан повратак избеглих и прогнаних Срба. Због тога у Хрватску се од 500.000 избеглих и прогнаних вратило свега око 60.000, махом старије животне доби. Темељни проблем Срба у Хрватској и даље је дискриминација у законодавству и поступању државних органа. Великом броју избеглих и прогнаних Срба, али и Срба повратника, нису враћена њихова одузета имовинска и стечена права – каже председник Коалиције удружења избеглица.

Линта указује и на чланове један и два, у којима пише да ће СРЈ и Хрватска поштовати суверенитет, територијални интегритет и независност друге стране уговорнице, додаје председник Коалиције удружења избеглица.

– Влада Хрватске је прекршила споразум доношењем одлуке о признању Косова 19. марта 2008. године и на тај начин афирмисала двоструке стандарде. А хрватска премијерка Јадранка Косор сутра путује у посету самопроглашеној држави Косово са образложењем да то доприноси јачању мира и стабилности у региону – каже Линта.

Са друге стране, један од потписника споразума, Мате Гранић, каже за „Политику“ да је, након потписивања Дејтонског споразума, ово био огроман искорак у хрватско–српским односима, који је створио оквире и услове за нормализацију односа. Гранић, који је данас власник консултантско-лобистичке фирме, председник Хрватског друштва лобиста и декан Високе новинарске школе, наводи да је следећи искорак био доношење плана повратка избеглица, што се догодило у пролеће 1998. године.

– А после уласка Хрватске у НАТО и окончања преговора о приступању ЕУ, дошло је до реалне, не само политичке, већ привредне и друге нормализације, без обзира на то што и даље постоје отворена питања између две државе – тврди Гранић, који је напустио активну политику пре седам година.

О захтевима избегличких удружења и притужбама да им ни до данас није омогућен повратак у складу са чланом седам споразума, Гранић каже:

– Не бих се сложио са тиме. Наравно да има проблема и нерешених питања, али

ниједна држава није у тако кратком времену учинила више за избеглице него Хрватска. То више није политичко, већ економско питање. Хрватска је изузетно много чинила, у оквиру својих могућности.

На питање да ли је признањем Косова Хрватска прекршила чланове један и два споразума, који се тичу поштовања суверенитета, територијалног интегритета и независности Србије – некадашњи шеф хрватске дипломатије каже:

– Мислим да Хрватска није прекршила споразум. Највише штете за Србе на Косову је начинио Милошевић. Да је Србија прихватила Рамбује–2, односно споразум који је предлагала Контакт група, онда би сасвим сигурно био потпуно другачији ток историје око Косова. Такође, Хрватска је чланица НАТО-а, завршила је преговоре са ЕУ, има партнерске односе са САД и у оквиру тога координира своју спољну политику.

Антрфиле : Признање Косова – кршење споразума

Извор близак Влади Србије напомиње да признањем Косова Хрватска јесте прекршила споразум и да је то озбиљан проблем. Председник Тадић је учинио велике кораке ка помирењу својим посетама Хрватској, као што је и реторика председника Јосиповића унела нове ветрове у односе две државе. Ипак, понашање Јосиповића и премијерке Косор која хвали ратне злочинце показује да и у Загребу постоје различити приступи. Споразум о нормализацији односа био је потез којим се уводи дијалог уместо унилатералних решења и то је било тако све до момента када је Хрватска признала Косово и тиме прекршила споразум, каже наш саговорник.

НОРМАЛИЗАЦИЈА ОДНОСА

Блиц, Датум : 23.8.2011, Страна : 4

МИОДРАГ ЛИНТА Председник Коалиције удружења избеглица

Споразум о нормализацији односа потписан је у Београду 23. августа 1996. године, између бивше Савезне Републике Југославије и Републике Хрватске, а ступио је на снагу 18. октобра 1996. године. Распадом СР Југославије Србија је преузела све припадајуће обавезе бивше државе. Стране уговорнице су се, између осталог, заложиле да ће поштовати суверенитет, територијални интегритет и независност друге стране и обавезале се да се убрза процес решавања питања несталих лица. У Хрватској процес ексхумације и идентификације жртава још није завршен. Стране уговорнице су се, такође, обавезале да ће обезбедити услове за слободан и безбедан повратак избеглих и прогнаних лица, да ће обезбедити враћање у посед њихове имовине односно правичну надокнаду, да ће гарантовати једнаку правну заштиту имовине физичких и правних лица и да ће склопити споразум о накнади за сву уништену, оштећену или несталу имовину до којег никад

није дошло. На реализацији споразума у претходном периоду учињени су мали помаци. Удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске траже од Владе Србије да формира Радну групу која би имала задатак да предложи мере и активности везане за наставак рада на реализацији Споразума.

ЖЕЉА ЗВАНА ЛИЧНА КАРТА

Вечерње Новости, Датум: 23.8.2011, Страна: 30

НОВЕ НЕВОЉЕ МОМЧИЛА ЗЕЧЕВИЋА, РАСЕЉЕНОГ ЛИЦА ИЗ УРОШЕВЦА

ПАРАЋИН - Бивши радник Националне службе за запошљавање, Момчило Зечевић (65), у септембру испуњава законске услове за старосну пензију, али захтев не може да поднесе јер нема личну карту! Али, ни надокнаду као технолошки вишак не може да подигне без ваљаног „папира“...

Шта више, овај човек расељен из Урошевца тај документ нема већ 12 година, а проблем је превазилазио користећи расељеничку легитимацију. Прошле године, међутим, и њу је изгубио. Нову личну карту мора да извади са пребивалиштем у Урошевцу, а не може да је добије јер му недостаје један документ, па моли Србе из тог града, који га познају, да му се јаве. Јер, то је једини начин да савлада административну препреку.

Зечевић је, иначе, тек недавно схватио да је - човек без идентитета. Када је сакупио све што је требало да у Лесковцу, где је премештена Полицијска управа за Урошевац, извади нову личну карту, испоставило се да по одласку из свог града није ни био пријављен у Приштини, па сада - да би наново имао адресу у Урошевцу - тражи некога ко би га фиктивно „узео код себе“. Нажалост, он сам тамо више нема никога: ни имовину, ни рођаке, а у Параћину станује у Улици војда Карађорђа 53.

PRESS CLIPPING

Среда 24.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОТВОРЕНА ГОТОВО СВА ПИТАЊА

Преглед, Датум: 24.8.2011, Страна: 2

Веселиновић: Застоји у разговорима Хрватске и Србије

Голубић код Обровца

Шеф парламентарне групе пријатељства Скупштине Србије са хрватским сабором Јанко Веселиновић оценио је јуче да је дошло до застоја у разговорима између две државе о бројним отвореним питањима. Веселиновић је на научном скупу „Хрватско-српски односи: 20 година након рата у Хрватској“, у Голубићу, у Хрватској, рекао да су између две државе још увек „отворена готово сва питања која могу да буду отворена“. Он је навео да је реч о питању граница, положаја националних мањина, повратку избеглица, повратку културног блага, питању несталих лица, суђења за ратне злочине, имовине, пензија, акција. „Та питања морамо решавати упоредо с нашим прикључењем Европској унији, јер ће све док се та питања не реше, грађани имати проблема“, рекао је Веселиновић. Он је оценио да у обе државе владају велике социјалне тензије и упозорио да недобронамерни политичари могу те тензије да искористе кроз обнову приче о национализму и мржњи, што може да има погубне последице. Према његовим речима, Србија и Хрватска на путу европских интеграција морају да буду партнери, а не да се понашају као „овнови на брвну“ и да подмећу једни другима.

Веселиновић је истакао и да је Србији искрено драго што ће Хрватска постати чланица ЕУ и додао да Хрватска мора да буде узор Србији како да се решавају питања попут корупције и уређења државне управе. Потпредседник владе Хрватске Слободан Узелац рекао је да у односима две земље постоје теме које још нису ни отворене, а камоли затворене. Амбасадор Србије у Хрватској Станимир Вукићевић поручио је да државне структуре у Србији и Хрватској морају предано да раде на поверењу између две државе и два народа. Међународна научна конференција „Хрватско-српски односи: 20 година након рата у Хрватској“ почела је јуче, а траје до 25. августа.

ПРОГНАНИ СРБИ ТРАЖЕ ПОМОЋ

Преглед, Датум: 24.8.2011, Страна: 2

Представници 104 удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске упутили су јуче отворено писмо канцеларки Ангели Меркел у коме, у име 500.000 оштећених, траже подршку Немачке за остваривање имовинских и других стечених и људских права која су им одузета у Хрватској. Отворено писмо за Меркелову, која се налази у првој званичној посети Београду, предао је у немачкој амбасади председник Коалиције удружења избеглица у Србији Миодраг Линта, заједно с текстом Бечког споразума о сукцесији и Извештајем о неиспуњавању захтева садржаних у петицији избеглих и прогнаних Срба из Хрватске. У изјави новинарима Линта је подсетио да се посета Меркелове поклапа с 15. годишњицом потписивања споразума о нормализацији односа између Србије и Хрватске који је потписан 23. августа 1996. Тим споразумом су се земље потписнице обавезале да ће обезбедити услове за слободан и безбедан повратак избеглих и расељених, да ће им бити враћена имовина коју су поседовали, односно исплаћена накнада за уништену, оштећену и несталу имовину, навео је Линта. „У отвореном писму тражимо подршку госпође Меркел да се отвори суштински дијалог између Србије и Хрватске с циљем проналажења трајног и свеобухватног решења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске и грађана Србије који су оштећени у Хрватској“, казао је Линта. Дијалог између Србије и Хрватске, како је објаснио, требало би да се води уз посредовање ЕУ, а на основу споразума о нормализацији односа и Бечког споразума који су представници држава насталих на подручју бивше Југославије потписали 2001. године. Линта је нагласио да се у Бечком споразуму врло јасно каже да ће свим грађанима бити враћена права која су имали на дан 31. децембра 1990. године, а сви уговори, склопљени у ратном периоду под притисцима и претњама, бити ништавни. „У отвореном писму тражимо и да госпођа Меркел подржи нашу иницијативу да ЕУ дефинише конкретне мере које ће бити предузете у случају да Хрватска не испуњава преузете обавезе у процесу мониторинга приступања ЕУ који траје две године“, објаснио је Линта. Према овој иницијативи, утврђене мере би биле на снази док сва питања из Поглавља 23 о правосуђу и основним људским правима, али и осталих поглавља, не буду решена на свеобухватан и правичан начин. Линта је објаснио да се Хрватска обавезала на успостављање „независног, транспарентног, професионалног и ефикасног правосуђа; истих стандарда на суђењима за ратне злочине, пуно поштовање права свих грађана, поштовање мањинских права (Срба у Хрватској) и пуну сарадњу с хашким трибуналом“. Он је подсетио да су прогнани и избегли Срби у извештају о неиспуњавању 12 захтева показали да „Хрватска и даље масовно крши“ њихова и права великог броја грађана Србије. Притом је подсетио да је Србима у Хрватској незаконито одузето око 40.000 станова, да око 50.000 пензионера очекује доспеле, а неисплаћене пензије, да је око 10.000 српских кућа срушено у терористичким акцијама на подручју где није било ратних дејстава и да још није завршен процес ексхумације и идентификације посмртних остатака Срба из преко 600 познатих гробних места у Хрватској, закључио је Линта.

ИЗБЕГЛИЦЕ СУ ПРОДУКТ ОБОСТРАНОГ НАСИЉА

Данас, Датум: 24.8.2011, Страна: 8

Раде Вукосав

Полемике око избеглица подгрејавају оновременска ратна схватања из срамног и злочиначког прошлог рата. Реаговање г. Миодрага Линте у Данасу од 26. јула т.г. на текст Павла Радића од 19. јула под насловом „Последице националистичког имагинарија“ доказују да многи још нису схватили ко је примарни кривац за избеглице и за сва зла која су се тога рата десила. О избеглицама се још пише једнострано - „они су криви“, као да са „наше“ стране, боже мој, нема криваца.

Тако никад нећемо „истерати“ правду. Требају и једни и други и трећи признавати истину. И осудити екстремне националисте у својим редовима.

Павле Радић је претежно у праву у својим наводима да је било „масовне злоупотребе Срба“ из Београда. „Ако ви тражите конфедерацију, Србија ће поставити питање граница“ (Слободан Милошевић на ЏИВ конгресу СКЈ). У свом „догађању народа“ Милошевић је подигао незапамћену националистичку еуфорију.

Била је година 1989. Била је још СФР Југославија. У Книн 15. јуна долазе митингаши са Милошевићевим сликама на високо уздигнутим транспарентима и паролама „ОВО ЈЕ СРБИЈА“, „КНИН ЧЕКА СРБИЈУ“, „СЛОБО, КНИН ТЕ ЧЕКА“. После десетак дана митинг у Книну се понавља, а након тога по целој Хрватској и БиХ. Туђман, који је избегао Хаг тако што га је рак покосио, на предизборним говорима казује: „Ако гласате за ХДЗ и ако ја будем шеф ове државе - неће бити Милошевићевих митингаша, његових слика, парола ‘Ово је Србија’ и четничких кокарди по Хрватској...“ „Тако је, Фрањо - Живио!“ кличу му масе. И Туђман доби изборе. А велико је питање би ли победио. Он или Рачан?

Хрватски Срби су застрашивани да ће им се поновити Јасеновац и није их тешко било застрашити. Догодила се „балван револуција“, Борово Село, побуне, Вуковар, Овчара, Конавле и Дубровник, ракетирање Загреба. По Шешељевој мапи „Велике Србије“, силом оружја је стварана Република Српска Крајина (РСК), на којој је хрватски живаљ убијан и прогоњен. Онда је „Бљеском“ и „Олујом“ још горе узвраћено.

На суђењу у Хагу, некадашњи лидер Срба у Хрватској Милан Бабић је изрекао потресно признање: „Илазим пред овај Трибунал са дубоким осећањем срамоте и кајања. Дозволио сам себи да учествујем у прогону најгоре врсте против људи само зато што су Хрвати, а не Срби. Невини људи су били прогоњани, невини људи су насилно истеривани из својих кућа и невини људи су убијани.“

У кратком обраћању судијама после признања кривице, Бабић је рекао: „Чак и након што сам сазнао шта се догодило, ћутао сам о томе. Још горе, наставио сам са службом и кроз моје властите активности постајао лично одговоран за нехумане поступке који су погодили невинне људе. Жаљење које осећам због тога је бол са којим морам живети остатак живота. Ови злочини и моје учешће у њима никада не могу бити оправдани“ („Данас“, Београд, 7. 3. 2006. године). „Бол са којим је морао живети остатак живота“, прекинуо је Милан Бабић самоубиством.

Једне послератне године у Новом Саду је од стране Хелсиншког одбора за људска права у Србији вођен разговор о ратним злочинима и суђењима и Хагу,

на коме је, од стране појединаца било паљбе по хрватским злочинцима. Дигао се један стари Личанин, избеглица из Хрватске, и изјавио: „Људи, ја у Лици имам сачувану кућу и имање. Никоме се нисам замјерио и могу се тамо вратити кад год ја хоћу, али се ја тамо никад више нећу вратити. Зашто? Зато што не могу од срамоте шта смо им све радили...“ Један бивши борац Армије РСК, у разговору с писцем ових редова, рекао је: „Убијали смо напуштену стоку и лешине су дуго смрдјеле свуда, а послје нисмо имали шта јести...“ Павле Радић нигде не тврди да су „Срби били лоши, а Хрвати добри момци“. На свакој страни је било виних и невиних.

Примарни кривци за све ово су политичке наци-елите, које су и повеле рат за територије, а лагали да „бране свој народ“. Где год су нас „бранили“, тамо смо страдали. Док год свака страна не призна истину; док већина Хрвата не престане бранити своје политичаре и генерале који су криви, а Срби своје политичаре и ђенерале, напетост се неће смирити.

ПЕТНАЕСТ ГОДИНА ПОСЛЕ

Данас, Датум: 24.8.2011, Страна: 8

Поводом годишњице Споразума о нормализацији између СР Југославије и Републике Хрватске

Миограг Линта

Споразум о нормализацији односа потписан је у Београду 23. августа 1996. године између бивше Савезне Републике Југославије и Републике Хрватске, а ступио је на снагу 18. октобра 1996. године након ратификације у парламентима две државе. Споразум се састоји од 14 чланова. Сваки члан је од велике важности јер су представљали темељ за развој нових односа након завршетка рата. Ипак, посебно су важни чланови један, два, шест и седам који су или прекршени са хрватске стране или у већој мери нису реализовани у пракси. Распадом Савезне Републике Југославије Република Србија је преузела све припадајуће обавезе бивше државе.

У члановима 1. и 2. Савезна Република Југославија и Република Хрватска (у даљем тексту: Стране уговорнице) залажу се да ће поштовати суверенитет, територијални интегритет и независност друге стране уговорнице. Такође, стране уговорнице ће настојати да јачају међусобно поверење, добру вољу и толеранцију и сарађиваће на промовисању мира, стабилности и развоја у региону.

Влада Хрватске је прекршила Споразум доношењем одлуке о признању Косова 19. марта 2008. године. Одлука о хрватском признању Косова је била, између осталог, у супротности са одлукама Бадинтерове комисије која је решење југославенске кризе видела кроз поштовање тзв. авнојевских граница република бивше Југославије. Недавно је актуелна хрватска премијерка Јадранка Косор најавила посету самопроглашеној држави Косово за 24. август са циничним образложењем да ће посета Приштини допринети јачању мира и стабилности у

региону.

У члану шест стране уговорнице се обавезују да се неодложно убрза процес решавања питања несталих лица при чему ће стране уговорнице разменити све расположиве податке о тим лицима. Нажалост, Хрватска још не показује довољно политичке воље да заврши процес ексхумације и идентификације жртава. Према подацима Удружења несталих и киднапованих лица „Суза“ после операције „Олуја“ нестало је више од 2.000 крајишких Срба. До данас је ексхумирано 969 лица, идентификовано је 600 њих, а на Институту у Загребу налази се још 369 неидентификованих тела. Неексхумирано је више од 1.100 тела. Од тога броја, према подацима Комисије за нестала лица Владе Србије, око 390 тела се налази на познатим локацијама која још увек нису ексхумирана од стране надлежних хрватских органа. Да не говоримо о податку Хрватског хелсиншког одбора да 16 година после „Олује“ нема ниједне правоснажне пресуде за убиство цивила у тој операцији.

У члану седам, који је најобимнији, стране уговорнице се, између осталог, обавезују да ће обезбедити услове за слободан и безбедан повратак избеглих, прогнаних и расељених лица у њихова пребивалишта или у друга места која слободно изаберу; да ће обезбедити тим лицима враћање у посед њихове имовине односно правичну надокнаду као и да ће гарантовати једнаку правну заштиту имовине физичких и правних лица. У року од шест месеци од дана ступања на снагу овог споразума стране уговорнице су се обавезале да ће склопити споразум о накнади за сву уништену, оштећену или несталу имовину. Тим споразумом требало је да се дефинишу поступци остваривања права на правичну надокнаду. У циљу спровођења обавеза из овог члана договорено је оснивање мешовите југословенско-хрватске комисије састављене од по три представника сваке стране уговорнице. Укупно је одржано 13 састанака комисије. Последњи је био у Загребу, а следећи је требало да буде у Београду, али је марта 1999. године дошло до бомбардовања СР Југославије. Наведена комисија није се више састајала. На састанцима комисије су, између осталог, разматрана питања у вези с процесом повратка избеглих, прогнаних и расељених лица, купопродаје непокретности физичких лица као и нацрт споразума о накнади штете за уништену, оштећену и несталу имовину. До потписивања наведеног споразума никад није дошло.

У вез с реализацијом одредаба из члана 7. овог споразума учињено је веома мало. Хрватска 15 година након ступања на снагу Споразума није обезбедила све услове за слободан и безбедан повратак избеглих и прогнаних Срба. Из тога разлога у Хрватску се од 500.000 избеглих и прогнаних лица вратило свега око 60.000, махом лица старије животне доби. Темељни проблем Срба у Хрватској и даље је дискриминација у законодавству и поступању државних органа. Великом броју избеглих и прогнаних Срба, али и Срба повратника, нису враћена одузета имовинска и стечена права (куће, станови, пословни простори, привредни објекти, пољопривредно и шумско земљиште, доспеле а заостале пензије, стара динарска и девизна штедња, нису поништени купопродајни уговори који су склопљени под претњама и притисцима у ратном периоду и др.).

Удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске траже од Владе Србије да, у року од три месеца, формира радну групу која би извршила анализу степена реализације Споразума о нормализацији односа и досадашњег рада српске стране у мешовитој комисији. Задатак радне групе био би да предложи Влади Србије мере и активности у вези с наставком рада на реализацији одредаба Споразума.

Сматрамо да су Споразум о нормализацији односа и Бечки споразум о сукцесији два основна међународна уговора која морају да буду темељ суштинског дијалога између Србије и Хрватске о проналажењу свеобухватног, правичног и

трајног решења за 500.000 избеглих и прогнаних Срба и 100.000 грађана Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у Хрватској. Аутор је председник Коалиције удружења Срба избеглих и прогнаних из Хрватске

ПАРТНЕРИ У ЗАСТОЈУ

Данас, Датум: 24.8.2011, Страна: 12

Скуп „Хрватско-српски односи: 20 година након рата у Хрватској“

Голубић код Обровца - У разговорима између Србије и Хрватске дошло је до застоја о бројним отвореним питањима, рекао је јуче шеф парламентарне групе пријатељства скупштине Србије са хрватским Сабором Јанко Веселиновић. Он је на научном скупу „Хрватско-српски односи: 20 година након рата у Хрватској“, у Голубићу, у Хрватској, рекао да су између две државе још „отворена готово сва питања која могу да буду отворена“.

Веселиновић је навео да је реч о питању граница, положаја националних мањина, повратку избеглица, повратку културног блага, питању несталих лица, суђења за ратне злочине, имовине, пензија, акција. „Та питања морамо решавати упоредо са нашим прикључењем Европској унији, јер ће све док се та питања не реше, грађани имати проблема“, рекао је Веселиновић.

Србија и Хрватска, казао је Веселиновић, на путу европских интеграција морају да буду партнери, а не да се понашају као „овнови на брвну“ и да „подмећу“ једни другима. Србији је, сматра Веселиновић, искрено драго што ће Хрватска постати чланица ЕУ и додао да Хрватска мора да буде узор Србији како да се решавају питања попут корупције и уређења државне управе.

У односима две земље постоје теме које још нису ни отворене, а камоли затворене, рекао је потпредседник владе Хрватске Слободан Узелац. Амбасадор Србије у Хрватској Станимир Вукићевић поручио је да државне структуре у Србији и Хрватској морају предано да раде на поверењу између две државе и два народа.

Тродневна међународна научна конференција „Хрватско-српски односи: 20 година након рата у Хрватској“ почела је јуче.

Скуп се одржава четврту годину за редом у Голубићу, селу у Далматинској загори, које је готово потпуно уништено током и након операције хрватске војске и полиције „Олуја“ 1995. године и у које су Срби почели да се враћају последњих година. Скуп организују Центар за историју, демократију и помирење из Новог Сада и Удружење за историју, сарадњу и помирење из Обровца.

Бета

БАЊА ПОСТАЛА МУЛТИЕТНИЧКА

Вечерње Новости, Датум: 24.8.2011, Страна: 25

ОТВАРАЊЕ НОВОГ ЦЕНТРА ЗА АЗИЛАНТЕ У БОГОВАЋИ НИЈЕ РЕШИЛО ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА У БАЊИ КОВИЉАЧИ

Стижу и кријумчари људима, а све више посла има и за проститутке

ОТВАРАЊЕ новог центра за азиланте у Боговађи није решило проблем Бање Ковиљаче где је из дана у дан све више странаца који траже уточиште. Од почетка године границе Србије кришом је прешло 1.665 избеглица, махом из Африке, који су на путу ка Западној Европи одлучили да предахну у нашој земљи.

Већина смештај тражи у Бањи Ковиљачи где их је тренутно више од 400.

Развој "мултиетничке" Бање довео је и до процвата многих "услужних делатности". У Лозници је све више посла за проститутке које радо услужују госте из далеких земаља. Талас азиланата доноси зараду и таксистима који их често превозе до границе са Мађарском. У стопу их прате и кријумчари људима. Неки се чак пријављују као браћа и рођаци и траже смештај у Центру, а значајну улогу у све разгранатијој мрежи имају и домаћи кријумчари који организују транспорт азиланата и њихово пребацивање у Мађарску.

Варошица надомак Лознице ових дана више личи на ужурбану луку у егзотичној афричкој земљи него на мирну бању у западној Србији. Немогуће је не приметити стотине мушкараца и жена у одежама егзотичних боја, са необичним шаловима, у буркама. Пуне су кафане, продавнице и паркови. Први пут у Србију су почеле да долазе и групе жена из муслиманских земаља без мушке пратње.

Иако свакодневно троше много новца (само кревет у приватном смештају плаћају осам евра за ноћ) и не праве никакве проблеме, мештани негодују због све већег присуства азиланата. Влада је недавно отворила нови центар у Боговађи, али је ефекат на број избеглица у Бањи Ковиљачи остао готово неприметан.

- Већина азиланата једноставно не жели у Боговађу, а многи чак напуштају тамошњи центар и долазе у Бању - објашњава Радош Ђуровић из организације Центар за заштиту тражилаца азила. - У Боговађи им је далеко експозитура "Вестерн јуниона" преко кога добијају новац, мобилни телефони нису у домету што им отежава контакт са кријумчарима који их пребацују преко границе, и немају где да изађу и прекрате време.

Ђуровић објашњава да су азиланти одлично информисани о добрим условима у Србији и да је њихов долазак и одлазак све боље организован. Очекује се да ће само до краја августа кроз нашу земљу проћи 2.000 избеглица што је четири пута више него читаве прошле године.

Антрфиле : СВЕ ВИШЕ ЛИБИЈАЦА

За тражиоце азила у Боговађи тренутно борави око осамдесет избеглица, а исто толико их је и у Центру у Бањи. Међутим, у приватном смештају у Бањи Ковиљачи има између 250 и 350 азиланата. Највише их је из Авганистана и Сомалије, а у последње време све више их пристиже из Либије.

УСПУТНА СТАНИЦА

СРБИЈА је само успутна станица на путу избеглица из Африке и Азије према западној Европи и нико од њих не жели заиста да добије азил у нашој земљи. Статус тражиоца азила омогућава им да у нашој земљи легално бораве и одморе се пре него што наставе пут.

ПИСМО ЗА МЕРКЕЛОВУ

Курир, Датум: 24.8.2011, Страна: 3

Срби прогнани из Хрватске затражили подршку Немачке у решавању отворених питања с нашом суседном државом

БЕОГРАД - Траже помоћ.

Представници 104 удружења избеглица из Хрватске позвали су јуче у отвореном писму немачку канцеларку Ангелу Меркел да посредује у отварању суштинског дијалога Србије и Хрватске и проналажењу трајног и правичног остварења избегличких права.

Председник Коалиције удружења избеглица у Србији Миодраг Линта рекао је да се тај захтев заснива на Бечком споразуму о концесији, који предвиђа враћање права прогнаних на стање које је постојало пре 31. децембра 1990. године. Отворено писмо предато је писарници Амбасаде Немачке у Београду.

ОТВОРЕНА ПИТАЊА НЕ ДОПРИНОСЕ СТАБИЛНОСТИ

Дневник, Датум : 24.8.2011, Страна : 23

НАУЧНИ СКУП О ХРВАТСКО-СРПСКИМ ОДНОСИМА

ОБРОВАЦ: Шеф парламентарне групе пријатељства скупштине Србије са хрватским

Сабором Јанко Веселинов изјавио је јуче да сва питања која би могла да буду отворена у односима две земље и даље стоје отворена и упозорио да одлагање њиховог решавања не доприноси стабилности у региону.

“То су питање граница, повратка избеглица, обнова имовине, повратка свих корпуса одузетих права. Ту су, такође, питања која се тичу суђења за ратне злочине, питања несталих, питања тужби пред највишим међународним инстанцама”, рекао је Веселинов, који учествује на четвртом по реду међународном научном скупу “Хрватско-српски односи” у Обровцу, у Хрватској.

Веселинов је казао да је та питања важно решити, нарочито што она директно утичу на обичне људе и истакао да се питања индивидуалних “и даље споро решавају”.

“Та питања се не могу остављати као другоразредна. Приоритет свима нама јесте Европска унија и онда сва ова друга питања заправо и нису приоритети, него су негде у запећку и чекају нека боља времена која, бојим се, тешко да ће доћи ако то озбиљно не схватимо”, поручио је Веселинов и апеловао и на политичаре, и на међународну заједницу да то узму у обзир.

“Изјаве које потпирују међунационалну нетрпељивост нису прихватљиве” ни када их изговара обични грађанин, а то је много опасније када чине политичари, додао је он. Веселинов је упозорио да избори не би смели да буду изговор да у овој области покуша да се добије неки политички поен.

“Једноставно, то није прихватљиво на овом балканском простору, јер то изазива последице које могу бити кобне”, рекао је Веселинов.

Подтема овогодишњег скупа “Хрватско-српски односи” у Обровцу је “Двадесет година од почетка рата”. На њему учествује 20 научника, међу њима научници из Србије и Хрватске, али и угледни професори са Колумбија универзитета, који се баве питањима међунационалних сукоба. Скупу присуствују и потпредседник Владе Хрватске Слободан Узелац, као и локални политичари из Задарске жупаније, која је домаћин скупа.

(Тањуг)

PRESS CLIPPING

Четвртак 25.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРЕКРШЕН СПОРАЗУМ О НОРМАЛИЗАЦИЈИ ОДНОСА

Преглед, Датум : 25.8.2011, Страна : 5

Београд

Коалиција удружења избеглица саопштила је јуче да је изјава премијерке Хрватске Јадранке Косор да њена посета Косову доприноси јачању мира и стабилности у региону увредљива за Србију и цео српски народ. „Посета Јадранке Косор Приштини представља наставак кршења споразума о нормализацији односа који је потписан у Београду 23. августа 1996. године између бивше СРЈ и Хрватске и у којем се обе стране залажу да ће поштовати суверенитет, територијални интегритет и независност друге стране“, навео је у саопштењу председник Коалиције Миодраг Линта.

Линта је додао да је Влада Хрватске прекршила Споразум доношењем одлуке о признању Косова 19. марта 2008. године и на тај начин афирмисала двоструке стандарде.

Бета

ОПЉАЧКАНЕ КУЋЕ ПОВРАТНИКА

Правда, Датум : 25.8.2011, Страна : 4

УРОШЕВАЦ - У повратничком селу Бабљак у општини Урошевац опљачкане су куће повратника. Према речима координатора општине Урошевац Милана Јањића, осам кућа је опљачкано, однето је комплетно покућство, а случај је пријављен полицији. „Власници тих кућа нису били ту, неки од њих су били у Грачаници, а неки су на одмору. Однето им је комплетно покућство, столови, столице, шпорети, телевизори, све што су имали“, казао је Јањић. У село Бабљак вратило се тридесетак српских породица, многе од њих повремено нису ту, док њих једанаест никако не напуштају село.

ЗАШТИТЕ СРБЕ ЈУЖНО ОД ИБРА

Правда, Датум : 25.8.2011, Страна : 4

ЗАХТЕВ КФОРУ И ЕУЛЕКСУ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

БЕОГРАД - Министарство за Косово и Метохију упозорава и тражи од међународних снага у Покрајини да заштите Србе јужно од Ибра од насиља албанских екстремиста и осигура њихову личну безбедност, као и безбедност њихове имовине. Пљачка девет кућа Срба повратника у селу Бабљак код Урошевца последњи је у низу инцидената и напада на Србе јужно од Ибра, који су се догодили у протеклих месец дана.

Мета напада албанских екстремиста у последњих неколико месеци су повратничка места, са очигледним циљем да се обесхрабре они Срби који су се вратили, или они који тек намеравају да се врате, и да се тако у потпуности заустави повратак прогнаних у Покрајину. Министарство за Косово и Метохију више пута је скретало пажњу међународном присуству са каквим проблемима и притисцима се суочавају повратници, али до сада нико од одговорних ништа није предузео да се њихов положај побољша, да им се обезбеди сигурност и нормалан живот.

Министарство за Косово и Метохију апелује на Еулекс, али и на Кфор, да озбиљно схвате нападе на Србе јужно од Ибра и да предзуму све да их заштите, јер очито приштинске власти или неће, или су неспособне да осигурају безбедност српској заједници.

ОПЉАЧКАНО ОСАМ СРПСКИХ КУЋА

Пресс, Датум : 25.8.2011, Страна : 14

СЕЛО БАБЉАК КОД УРОШЕВЦА

ПРИШТИНА - Осам српских кућа опљачкано је прексиноћ у селу Бабљак код Урошевца, рекао је један од Срба који су се вратили да живе у то место. Лопови су однели комплетан намештај, белу технику, а са појединих кућа скидали су и струјомере, наводи један од повратника. У селу Бабљак изграђено је и обновљено око 70 кућа, а у том месту живи десетак углавном старијих особа српске националности.

Тањуг

ТРАЖЕ ЗАШТИТУ СРБА ЈУЖНО ОД ИБРА

Политика, Датум : 25.8.2011, Страна : А6

Министарство за Косово и Метохију упозорило је јуче међународну мисију и снаге у покрајини на насиље албанских екстремиста и затражило да заштите Србе јужно од Ибра и осигурају њихову личну безбедност, као и безбедност њихове имовине, преноси Бета.

Министарство је упозорило да је „пљачка девет кућа Срба повратника у селу Бабљак код Урошевца последњи у низу инцидената и напада на Србе јужно од Ибра, који су се догодили у протеклих месец дана”.

Истовремено је подсетило да су „у последњих месеци, мета напада албанских екстремиста повратничка места са очигледним циљем да се обесхрабре Срби који су се вратили или они који тек намеравају да се врате и да се тако у потпуности заустави повратак прогнаних у покрајину”.

PRESS CLIPPING

Петак 26.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГАЖЕЊЕ СРБИЈЕ НЕДОПУСТИВО

Преглед, Датум : 26.8.2011, Страна : 2

Вучић: Држава да реагује на изјаве Косорове

Београд

Српска напредна странка осудила је јуче изјаве хрватске премијерке Јадранке Косор дате током посете Приштини и оценила да је „скандалозно и жалосно“ што држава Србија ни на који начин није реаговала на то. „Они (Хрватска) на сваком месту исијавају мржњу према Србији. Скандалозно је и жалосно да држава Србија ни на који начин није реаговала на изјаве Косорове“, рекао је заменик председника СНС Александар Вучић на конференцији за новинаре. СНС, према његовим речима, сматра да изјаве Косорове нису у циљу доборосуседских односа Србије и Хрватске. Напредњаци, истакао је Вучић, сматрају да је потребно да се граде добри и рационални односи између две земље, али не да Србија буде понижавана. Вучић је подсетио да је 400.000 Срба протерано из Хрватске, наводећи да је лепо што је та земља на прагу уласка у ЕУ, али да ништа није урадила на повратку Срба, повраћају њихове имовине и побољшању живота оних који су се тамо вратили. „Било би добро да у многим српским селима примене бар неки европски стандард и да им дају струју и воду. А кад им врате имовину онда могу да нам држе придике“, рекао је Вучић, додајући да ће СНС увек инсистирати на добрим односима са свим државама, па и Хрватском, али да никада неће дозволити да „газе по Србији“. „Нама Хрватска није непријатељ, а од ње само тражимо да нас поштује“, истакао је заменик председника напредњака. Вучић се осврнуо и на посету немачке канцеларке Ангеле Меркел Београду, наводећи да његова странка од Владе Србије и председника Србије Бориса Тадића захтева да саопште све услове који се траже од Србије на путу ка ЕУ. Према његовим речима, Србија не може да прихвати уклањање српских институција са севера Косова и Метохије. „О томе је потребно разговарати са свим политичким чиниоцима, да нађемо неку врсту заједничког става ако је то могуће, али бојимо се да ће власт и ово искористити за некакве петпарачке политичке поене, иако је свима јасно у колико је тешкој ситуацији држава Србија“, рекао је Вучић.

ЗА НАС ОВДЕ НЕМА ЖИВОТА

Правда, Датум : 26.8.2011, Страна : 4

СРБОЉУБ НИКОЛИЋ, ЧИЈА ЈЕ КУЋА НА КОСМЕТУ ОПЉАЧКАНА, ТВРДИ: За нас овде нема живота

УРОШЕВАЦ - У ноћи између уторка и среде, непознате особе обиле су и опљачкале осам српских повратничких кућа у селу Бабљак надомак Урошевца. Вандали су разбили улазна врата на свим кућама и из њих однели комплетно покућство и намештај.

Обијање и пљачка српских повратничких кућа обављена је, како тврди Србољуб Николић, један од 13 стално настањених повратника, пред зору.

Чули смо лупање, жагор људи, али нисмо смели да изађемо. Полицију нисмо могли да позовемо, па смо случај пријавили тек ујутру, када је свануло - каже Николић, наводећи да су криминалци и вандалаи овом акцијом ставили тачку на сваки покушај оживљавања овог српског села у општини Урошевац.

Повратници су имали најаву да ће једна већа група њихових прогнаних бивших комшија ових дана да се врати у Бабљак. Нажалост, овом пљачком сваки повратак у Бабљак је завршен, каже Николић. У Бабљаку и суседном Српском Бабушу о трошку бившег УНМИК програма за развој изграђено је 80 српских кућа, амбуланта и школа, али до ове године, изузев 13 сталних и двадесетак оних који повремено долазе, ни у једној кући нема станара.

Напуштене куће полиција неће да обезбеђује. Кажу нам да они немају довољно људи ни да сачувају оне у којима неко живи, а камоли да чувају „викендице“ - преноси Николић речи одговорних у косовској полицији.

Поводом овог вандалског чина, Министарство за КиМ је затражило од међународног присуства на Космету да предузме мере да заштити Србе и њихову имовину на простору јужно од Ибра.

Акције албанских екстремиста јужно од Ибра имају за циљ да застраше ионако уплашено српско становништво и на тај начин обесхрабре све оне који имају намеру да се врате на своја огњишта -наводи Министарство за КиМ.

ИСТОРИЈСКО ПОНИЖАВАЊЕ

Правда, Датум : 26.8.2011, Страна : 5

ПРАВО НА ИСТИНУ

Марко ЈАКШИЋ

После увођења ембарга на српску робу, нема препрека да се хрватски производи нађу на тржишту које се зове Косово и Метохија

Пријатељски однос „независних држава“ Хрватске и Косова није ништа ново и ништа чудно, имајући у виду да су и једна и друга настале на темељу злочина и егзодуса над Србима. Само у последњим ратним сукобима, из Српске Крајине је протерано више од пола милиона, а са Косова и Метохије више од 200.000 Срба. Није ништа чудно што те две „државе“ сарађују, јер њихов анимозитет према Србима датира још из давних времена. Сетимо се Другог светског рата, настанак Независне Државе Хрватске својим животима платило је милион и по Срба, а иста судбина задесила је и Србе овде на простору Косова и Метохије, где је била проглашена такозвана Велика Албанија...

Састала су се и нашла два непријатеља српског народа, користећи односе у свету који су владали крајем прошлог века, где није било равнотеже снага међу великим силама, што је НАТО пакт искористио и на бруталан начин протерао Србе из Српске Крајине, и да 99. бомбардује Србију... И тако су на темељима војних похода НАТО пакта настале су две парадржавне творевине...

Актуелна прича се своди на то да ове две пријатељске земље раде на економском договору како би битку за тржиште вредно пола милијарде долара добила Хрватска.

После увођења ембарга на српску робу готово да нема препрека да се хрватска роба нађе на тржишту које се зове Косово и Метохија.

Оно што је чудно јесте да Београд није адекватно одговорио на такозвани ембарго који је „Косово“ увело на српску робу. То је још једном показало да се Србија не понаша јединствено и да не поштује сопствени Устав, по коме су и Приштина, Београди Нови Сад... делови државе Србије. Овакво понашање државног врха наводи на помисао да сва роба која пролази кроз Србију, а усмерена је према КиМ, подлеже пореским обавезама, које морају да плаћају сви грађани РС, па тако и роба из Хрватске подразумева ПДВ плус царина. У целој тој причи пријатељских односа, реципроцитета или узвратних мера које би Србија предузела према албанској страни, главни страдалници би били обични и поштени Албанци, који живе на територији јужне српске покрајине, јер би у том случају роба која стиже из Хрватске и не само из Хрватске, била најмање за 30 одсто скупља у односу на садашње цене.

Једнострано поштујући ЦЕФТА споразум Србија ради оно што најбоље зна - на своју штету - на штету својих произвођача, своје индустрије... јер не може да пласира своју робу на територију Косова и Метохије зато што држава Србија неће да примени реципроцитет у односима са „Косовом“, то јест неће да уведи оно што је по Уставу обавезује, а то је ПДВ и царина на сву робу, која је упућена у јужну српску покрајину. Девиза ЕУ нема алтернативу је историјски незапамћено понижавање Србије и српског народа.

За мене лично однос Хрватске и такозване републике Косово је рачун без крчмара, јер је Косово и Метохија део државе Србије, ако држава Србија буде бранила своју целовитост до те сарадње неће ни доћи. Опет спољна политика Србије доживљава фијаско. Хрватска је, свакако, привлачна дестинација за

летовање, али не за развијање добросуседских односа са Хрватском, чије комплетно руководство распарчава Србију признајући косовску независност, дозвољава себи до те мере мешање у унутрашње ствари да одобрава отимање праисконске српске територије, залажући се за пријатељство сковано на заједничком убијању и прогону српског народа, обогаћено фашистичком традицијом.

КОСОРОВА СЕЈЕ МРЖЊУ!

Ало!, Датум : 26.8.2011, Страна : 3

Коме је Јадранка Косор најбољи пријатељ, томе непријатељи не требају, поручио је јуче министар дипломатије Србије Вук Јеремић, а ова његова изјава најбоље осликава бурну реакцију српских политичара на посету хрватске премијерке Приштини.

Подсетимо, Косорова је у Приштини истакла да Хрватска подржава територијални интегритет Косова, да су хрватски народ и Косово „стари пријатељи“, а да је то „пријатељство обновљено током последњег рата против тиранских режима Србије“.

Заменик председника СНС-а Александар Вучић поручује да су њене изјаве о „тиранским режимима Србије који су извршили агресију на Хрватску и Косово“ скандалозне.

Када Јадранка Косор говори о тиранији Србије и тиранским режимима који су спроводили агресију на Хрватску и на Косово, морамо да је подсетимо да није 400.000 Хрвата протерано из Србије, већ 400.000 Срба из Хрватске - рекао је Вучић и додао да СНС неће дозволити ни Хрватској ни било којој другој земљи да „унижава Србију“.

Надамо се да ће Србија уместо дискова с песмама Хари Мата Харија, које је Тадић последњи пут поклатио Јосиповићу, наћи за сходно да у име народа и државе одговори Хрватској - навео је још Вучић.

Потпредседница СПС-а Дијана Вукомановић каже да је Косорова лицемер!

Овакви иступи вређају достојанство политичара и грађана Србије и показатељ су незрелости и неспремности Хрватске да спроводи политику помирења која је свим земљама у региону један од кључних захтева за приступ ЕУ. Лицемерство и недоследност Јадран - ке Косор огледа се и у њеним ранијим изјавама, поготово о хрватским генералима осуђе - ним за злочине какав је „Олуја“ - сматра она.

Лидер ЈС Драган Марковић Палма оцењује да се Косорова непријатељски понаша према Србији.

И још је очигледно да је она инспиратор мржње, а да је тако, говори и чињеница да она „Олују“ представља као национални празник, а сви знамо да се тамо десио највећи злочин против српског народа после Другог светског рата - додаје Палма.

Посланик УРСа Жељко Ивањи сигуран је да овакви испади не доприносе бољој будућности Балкана.

-Косорова би морала да води рачуна управо о регионалној сарадњи и сарадњи међу суседима, а посебно с Београдом, јер се Србија граничи с Хрватском - сматра Ивањи.

Потпредседник СПО Александар Југовић каже да Косорова и Тачи настављају да сеју мржњу у региону.

Њих двоје везује заједничка мржња према Србима. Она велича Готовину и воли Тачија због етничких чишћења почињених над Србима у Хрватској и на КиМ. Не би ме чудило да су се њих двоје договорили да Готовина, Маркач и Анте Павелић због злочина над Србима постану почасни грађани Приштине.

Портпарол ДСС-а Петар Петковић сматра да је ово само наставак слављења и величања политике злочина конкретно израженог у „Олуји“, када је „протеран српски народ у колони од Книна до Београда“.

За председника Нове Србије Велимира Илића ово је брука:

Морамо да ставимо до знања властима у Загребу да не могу тако да се понашају. И посебно је скандалозно да она није једина која пљује по нама! Сетимо се само и срамнијих изјава Иве Јосиповића.

Антрфиле : Ко се с Јацом љубио?

Посланика СРС-а Зорана Красића све ово не изненађује.

Само се надам да је можда онима који су се по Брионима љубили с њом и Јосиповићем или тамо ишли на одмор сада мало непријатно. Волео бих да су Тадић Цветковић бар сада схватили неке ствари - саркастично одговара Красић.

ПОВЛАЧЕЊЕ БИ КОШТАЛО ЖИВОТА

Вечерње Новости, Датум : 26.8.2011, Страна : 3

НОВОСТИ ИСТРАЖУЈУ - КОЛИКО СЕ ИЗ РЕПУБЛИЧКЕ КАСЕ ИЗДВАЈА ЗАИНСТИТУЦИЈЕ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ И ШТА БИ СЕ ДЕСИЛО УКОЛИКО БИ СЕ УГАСИЛЕ КАКО ЈЕ ЗАТРАЖИЛА АНГЕЛА МЕРКЕЛ

Школе су ослонац опстанка и на њих се атакује од 1999.године. У нашим болницама се лече чак и Албанци

БЕЗ Србије и српских институција не би било живота за наше сународнике који живе на Косову и Метохији.

То је једнодушан утисак Срба из јужне покрајине који верују да никада неће доћи дан када ће морати да шаљу децу у албанске школе да уче по приштинском наставном плану, да се лече у албанским болницама или да добијају социјалну заштиту од Албанаца.

А управо то је од Србије затражила Ангела Меркел, немачка канцеларка приликом онедељне посете Београду - када је рекла да треба угасити све, "паралелне институције".

Годишње, држава издваја само за плате запослених у здравству, школству, социјалној заштити и у локалним самоуправама на КиМ више од 22 милијарде динара. Око 40.000 породица живи од тих личних доходака. На тај износ треба додати инвестиције у школе, вртиће, домове здравља, што је више десетина милијарди.

Како нам је речено у Министарству за КиМ, нико у Србији није сабрао укупна улагања у Косово, јер је то интегрални део земље, а буџетски раздели се не одвајају територијално.

За плате запослених у 29 општина на Косову издвојено је ове године око 2,5 милијарди динара. У двадесет општина раде српске локалне самоуправе, док њих девет, у којима живи веома мали број Срба, функционише на нивоу општинских координатора.

Миливоје Михајловић, шеф Владине канцеларије за сарадњу с медијима, наглашава да држава Србија није присутна само у четири општине на северу Косова (Косовска Митровица, Зубин Поток, Звечан и Лепосавић), већ и у 25 локалних самоуправа јужно од Ибра:

- Из државне касе финансира се рад свих ових општина и бројних институција, од просвете до здравства и комуналних предузећа, које функционишу у локалним самоуправама. Повлачење из ових средина значило би и укидање значајних средстава које омогућавају, колико-толико, нормалан живот наших људи у тим крајевима - рекао нам је Михаиловић.

Раденко Недељковић, начелник косовско-митровачког округа каже за "Новости" да се од сукоба до данас показало да Срби живе само тамо где постоје и српске институције:

- Укидање наших институција довело је до масовног исељавања Срба са Косова. Верујем у чврст став наше државе да се очувају институције јер би свака другачија одлука била погубна - рекао нам је Недељковић.

У покрајини раде 53 основних, 25 средњих школа и 11 предшколских установа. У оквиру Универзитета из Приштине са измештеним седиштем у Косовској Митровици ради десет факултета које похађа око 10.000 студената. У школству је запослено око 3.000 људи, за чије плате држава годишње издвоји око две милијарде динара.

- Програми који се праве у косовским институцијама по својим вредносним ставовима и идејама у функцији су промовисања тзв независности Косова, а не унапређења квалитета живота људи који тамо живе - рекао нам је министар просвете Жарко Обрадовић.

Српске школе похађа око 20.000 основаца и средњошколаца и око 5.000 предшколске деце:

- Албанци перманентно од 1999. године ударају на школски систем, јер сусвесни да нашу децу нећемо слати у њихове школе. Све те наше школе функционишу по потпуно истом систему као све остале школе у Србији. Школе су ослонац за опстанак српског народа. Чим је Меркелова испоставила онај захтев, актив директора у свим школама донели су одлуку да ће држати часове по приватним кућама ако нас избаце из школских зграда - испричао нам је - Предраг Стојчетовић, начелник школске управе на КиМ.

За здравствену заштиту на КиМ годишње се издваја око шест милијарди динара, од чега око пет милијарди "отпада" на плате. У 23 здравствене установе на КиМ запослено је укупно 6.590 здравствених радника, који се налазе на платном списку државе Србије. Они воде бригу о здрављу око 120.000 Срба и неалбанаца, али и Албанаца који се све чешће јављају за помоћ овим здравственим установама.

У Косовској Митровици ради и Завод за Јавно здравље, а све српске средине обухваћене су Центрима за социјални рад који раде у свим општинама на северу покрајине али и Грачаница, Ранилугу и Штрпцу...

Министар здравља Зоран Станковић оценио је да су институције на Косову легитимне институције државе Србије, па су тако и здравствене институције саставни део здравственог система Србије.

- Не постоје услови за укидање тих институција на северу КиМ. То би могло да угрози пружање здравствене заштите становништву које живи у енклавама, као и положај запослених у здравственом систему.

Национална служба за запошљавање издвојила је у прошлој години око 4 милијарде и 163 милиона динара, од чега је за исплату привремене новчане накнаде расељенима издвојено око четири милијарде. За активне мере запошљавања издвојено је 70,9 милиона динара.

Антрфиле : ЕУ ЗА САДА ЋУТИ

ИЗ бриселске администрације до закључења овог издања "Новости" нису се огласили поводом захтева, које је у Београду испоставила Ангела Меркел.

Ни у кабинету високе представнице ЕУ за безбедност и спољну политику Кетрин Ештон, ни у кабинету комесара за проширење Штефана Филеа јуче нису могли за "Новости" да коментаришу да ли су поруке Берлина да се Србија повуче из институција на Косову и да је то предуслов за даљи напредак на европском путу, званичан став Европске уније.

Како нам је поручено, у врху ЕУ управо се воде консултације око овог питања и ускоро ће Брисел изаћи са званичним ставом. Према нашим сазнањима, велики проблем око усаглашавања представља чињеница да пет од 27 чланица ЕУ није признало независност Косова.

НАЈВЕЋА БУЏЕТСКА ИЗДВАЈАЊА ЗА КОСОВО

- Плате запослених у 29 општина - 2,5 милијарди динара
- Материјални трошкове школа - 63 милиона динара
- Трошкове локалних самоуправа - 45 милиона динара
- Отпремнине за одлазак у пензију - 8,7 милиона динара
- Пројекти, санације 1.300.000 динара
- Накнада за социјалну заштиту - 92 милиона динара
- Дотације, донације и трансфери - 13,6 милиона динара
- Здравствена заштита - 6 милијарди динара
- Запослени у школама - две милијарде динара
- Накнада расељенима - око 4 милијарде динара
- Мере запошљавања - 70,9 милиона динара

ШАМАР ИЗ ЧИСТЕ КОРИСТИ

Вечерње Новости, Датум : 26.8.2011, Страна : 3

БУРНЕ РЕАКЦИЈЕ ПОСЛЕ ИЗЈАВЕ ХРВАТСКОГ ПРЕМИЈЕРА ЈАДРАНКА КОСОР О ПРИЈАТЕЉСТВУ СА КОСОВОМ

Јовановић: Ништа друго нисмо ни очекивали. Пуповац: Боље да реши проблем Срба у Хватској

ХРВАТСКИ премијер Јадранка Косор пре два дана на Косову је потписала нову "горку шлајфну" у српско-хрватској хроници. Још забриделих дланова од аплауза Готовини и Маркачу, Косорова је после топлих загрљаја са Тачијем поручила "да је Хрватска највећи пријатељ Косова и да ће и даље да подржава територијални интегритет те државе".

У хрватском каравану који се отиснуо пут наше јужне покрајине било је више од 50 привредника. Тајкуне из "њихове лијепе" повела је народна мудрост: док једном не смркне, другоме не сване. Они су пожурили да напуне Тачијеве рафове и тако истисну Србију са косовског тржишта. Улог није мали - до краја године њихове "твртке" могу да зараде и до 250 милиона долара на рачун наших протераних фирми. По ко зна који пут Хрватска је прекршила и Споразум о нормализацији односа, који је потписан 1996.

Владислав Јовановић, бивши шеф дипломатије СРЈ, констатује да од Хрватске не можемо да очекујемо ништа лепше од оног што смо пре неки дан чули у Приштини.

- Понашање Косорове, која је духовни наследник Туђмана и усташтва, њена је лична и историјска освета Србији. То је и логична последица нашег инфериорног става још када је Загреб међу првима признао Косово. Наша велика грешка је што нормализација односа са Хрватском није текла реципрочно - препоручује Јовановић.

Заменик председника СНС Александар Вучић је оштрији и тврди да су изјаве Јадранке Косор скандалозне.

- Доживели смо да нам тираде о тиранском режиму Србије држе они који су спровели највеће етничко чишћење после Другог светског рата. Косоровој би било боље да држи придику Србији о европским вредностима када протераним Србима врати имовину која је током рата опљачкана и спаљена - каже Вучић за "Новости".

Председник Српског народног вијећа Милорад Пуповац рекао нам је да би евентуални допринос Загреба решавању отворених и болних српско-албанских односа био и реалнији и кредибилнији уколико би и тешкоће Срба у Хрватској коначно биле решене:

- С властитим ратним и политичким реповима најављивати учествовање у затварању врата туђих проблема није ни реално ни политички корисно.

За Јурија Бајеца, саветника премијера за економију, није спорно што хрватске фирме желе да утрче на косовско тржиште.

- Хрвати природно користе простор који им се отворио после ембарга Приштине на нашу робу. То исто чине и Бугарска и Македонија - казао је Бајец за наш лист.

Антрфиле : МРТВО СЛОВО

СПОРАЗУМ о нормализацији односа потписан је у Београду 23. августа 1996. године између бивше СРЈ и Хрватске. У члановима 1. и 2. обе државе обавезале су се да ће поштовати суверенитет, територијални интегритет и независност друге стране.

Распадом СРЈ Србија је преузела све припадајуће обавезе бивше државе по овом уговору, који је Хрватска најозбиљније прекршила признавањем независности КиМ.

ПИСАЛИ БАН КИ МУНУ

Дневник, Датум : 26.8.2011, Страна : 2

Председници четири српске општине на Косову послали су јуче писмо генералном секретару УН Бан Ки Муну у којем упозоравају да је мисија Кфора изашла из своје надлежности што је довело до погоршања положаја Срба. У писму се захтева да Кфор и приштинске власти одмах укину све мере и опозову наредбе којима се српској заједници битно угрожавају људска права и слободе кретања, као и нормалан живот на северу Косова. Председници општина Лепосавић, Косовска Митровица, Зубин поток и Звечан позивају Кфор да се врати у границе свог мандата и да своје дужности врши у складу са Резолуцијом 1244 и пратећим документима.

Председници четири општине такође траже да Унмик преузме главну улогу цивилног присуства на северу Косова као и да се врати део српског особља, 300 до 400 људи, ради одржавања везе са међународном цивилном мисијом и међународним снагама безбедности. Од Савета безбедности и Генералне скупштине УН затражено је да донесу изричит налог и одлуку да се у року од 60 дана припреме стратегија и конкретни планови за повратак 200.000 лица својим домовима, и тако после 12 година заштите њихова основна људска права. Писмо је послато и председнику и премијеру Србије, Борису Тадићу и Мирку Цветковићу, шефовима већине политичких странака у Србији и неколицини министара.

PRESS CLIPPING

Субота 27.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ У СЛУЖБИ ЕКОЛОГИЈЕ

Дневник, Датум : 27.8.2011, Страна : 15

ЕКО-ЗАДРУГА „ЗРЕЊАНИНКА” СТАРТОВАЛА С 11 РАДНИКА

Еколошка задруга “Зрењанинка”, коју су основали УНХЦР, Покрајински фонд за избегла, прогнана и расељена лица и град Зрењанин, а која ће се бавити сакупљањем и обрадом ПЕТ-амбалаже, и званично је почела рад, у просторијама старог “Тегума”.

Задруга запошљава искључиво избегла и расељена лица, и два су основна циља њеног оснивања. Први је ресоцијализација избеглица и њихово активније укључивање у овдашњу друштвену заједницу, а други је подизање еколошке свести грађана. Дугорочни план је да након годину дана, колико ће овај пројекат финансирати УНХЦР, задруга настави да послује и постане самоодржива, али и да упосли више радника од садашњих једанаест.

– Задруга постоји више од месец дана, али интензивно послује тек десетак смена. Упослено је 11 људи, заједно с директором и административном радницом.

Комплетну опрему за задругу, од возила за превоз амбалаже и контејнера до пресе, обезбедили су Канцеларија УНХЦР-а и Покрајински фонд за избеглице, а град Зрењанин уступио је производну халу и једну канцеларију у центру, у згради Водоторња – каже директор “Зрењанинке” Александар Зиројевић.

Он наводи да је у граду већ, на разним локацијама, постављено 100 контејнера за ПЕТ-амбалажу, а да ће ускоро слично бити урађено и у околним селима. Као важно, Зиројевић истиче да пласман упресоване амбалаже иде веома лако, да је тржиште напросто незасито.

– Већ имамо неколико озбиљних понуда, а имам утисак да бисмо могли пласирати и милион тона пресоване ПЕТ-амбалаже – тврди Зиројевић.

Директор Покрајинског фонда за избегла, прогнана и расељена лица Радомир Кукобат истиче да су захваљујући УНХЦР-у обезбеђене субвенције за плате до краја године. То је, по његовом мишљењу, добра иницијална подршка да задруга стане на своје ноге и касније успешно послује.

– Радно време нам је од 8 до 16 сати и чини ми се да је посао добар. За плату не питамо јер тек смо почели, и ми, и ова задруга. Касније ће вероватно зависити од обима посла, а ми ћемо се трудити да га обавимо што више – вели Дејан Кандић из Зрењанина, негдашњи житељ Мостара. С 23 године он је један од најмлађих у задрузи. По струци је ветеринарски техничар, али каже да није више оптерећен тражењем посла у својој бранши.

– Ако овде буде добро, нећу имати разлога да гледам огласе за посао у струци. Ми смо свакако “скинути” с Бироа за запошљавање и пријављени овде као радници – напомиње Кандић.

ПРИЗНАЈ КОСОВО ИЛИ ДОБИЈ БАТИНЕ!

Ало!, Датум : 27.8.2011, Страна : 5

Албански полицајци претукли у Пећи старца од 81 године

Костадин - Којо Стијовић (81), избеглица с Косова и Метохије, брутално је пребијен у четвртак када је покушао да пређе прелаз Савине воде између Црне Горе и Косова! Старац је задобио више удараца у главу и стомак, а како за „Ало!“ објашњава Костадинов син Мијо, могући разлози за овакав хулигански поступак назови полицајаца јесу лична карта Србије и избегличка легитимација којима се његов отац легитимисао, али и то што је један од сведока на суђењу Рамушу Харадинају - њихов рођак!

- Отац је био код мене у Будви, па је прво отишао у Андријевицу, супрузи на гроб. Одатле је кренуо у Дечане, да прибави документа, обиђе манастир и види да ли може ишта да уради у вези с кућом, која је срушена током рата... Био је у аутобусу у којем су остали путници били Албанци. Када су стигли на прелаз Савине воде, на путу Рожаје-Кула-Пећ, косовски полицајци су га наочиглед свих избацили из аутобуса. Почели су да га вређају, говоре му да нема право да уђе на Косово с избегличком легитимацијом и личном картом коју је издао „српски СУП Дечани“. Гурали су га, малтретирали, а онда изударали по глави и стомаку!

Викали су да може да пређе прелаз само ако призна „државу Косово“! Убацили су га после тога у први комби за Црну Гору и рекли му да се више никада не враћа - описује Мијо Стијовић малтретирање које је прошао његов отац Костадин. Мијо додаје да је сасвим могуће да је повод за малтретирање било и то што је његов брат од стрица Зоран Стијовић, иначе бивши припадник Државне безбедности, један од сведока на суђењу Рамушу Харадинају у Хагу.

Како каже Мијо, оца је одмах по доласку у Андријевицу прегледала лекарка, која је констатовала да је старац претучен. Случај је пријављен и црногорској полицији, али Мијо није уверен да ће његов отац дочекати правду и кажњавање нападача.

ЗБОГ КАПЕ УМАЛО ОДЕ ГЛАВА

Вечерње Новости – Србија, Датум : 27.8.2011, Страна : 19

НА АДМИНИСТРАТИВНОМ ГРАНИЧНОМ ПРЕЛАЗУ САВИНЕ ВОДЕ ПОЛИЦИЈА ПРЕТУКЛА ПРОГНАНИКА

Костадин Стијовић (81) у Дечане путовао на позив Комесаријата за расељене

КОСОВСКИ полицајци, на административном прелазу Савине воде, на путу Рожаје-Кула-Пећ, претукли су прогнаника из околине Дечана, Костадина Стијовића (81), који 12 година живи у овдашњем избегличком насељу.

- Тако ме не би тукао ни Хитлер - каже Стијовић о полицајцима који су га батинали у аутобусу на линији Гусиње-Пећ, приликом контроле исправа.

- Није им се свидела документација издата у "српском СУП у Дечанима", па ме извукоше из аутобуса у којем сам био једини Србин, са црногорском капом на глави, па наставише батинање испред возила. Иначе, у Дечане сам путовао на позив Комесаријата за расељена лица, ради сређивања катастарских уверења. Јер, тамо сам имао кућу и земљу, али ми није дозвољено да уђем и обиђем имовину.

Полицајци-силеције казали су ми да даље могу наставити само ако признам државу Косово и извадим документа њихове државе. На крају, полицајци на Савиним водама издали су ми записник на албанском језику, у којем су навели како сам их ја провоцирао и вређао, називајући их терористима...

После инцидента, Стијовића су косовски полицајци "спаковали" у комби који је наишао из правца Пећи, а он је - одмах по приспећу у Беране, отишао на преглед и у тамошњој болници констатоване су му лакше повреде. Догађај је пријављен полицији у Беранама, где је старац дао изјаву о инциденту који је узнемирио прогнанике са Космета настањене у Црној Гори, који повремено одлазе у обилазак својих имања.

Антрфиле : САМО ЈЕ ВРАЋЕН

ПОДГОРИЦА - Црногорски министар унутрашњих послова, Иван Брајовић, разговарао је са косовским колегом Бајрамом Рецепијем, који му је рекао да полиција није применила силу против Стијовића, већ старцу, због непотпуне документације, није био дозвољен улазак на територију Косова, па је враћен.

ХАШКО СВЕДОЧЕЊЕ

КОСТАДИН је са сином, у априлу 1999. године, био затворен у логору у Глођанима, који су држали "војници" Рамуша Харадинаја, коме се ових дана суди у Хагу. На првом претресу у Холандији, један од сведока против Харадинаја био је и Костадинов син, који живи у Црној Гори...

PRESS CLIPPING

Понедељак 29.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

И „ПРЕВОД” НА ЛАТИНИЦУ МОРА ДА СЕ ПЛАТИ!?

Дневник, Датум : 28.8.2011, Страна : 5

ЗБОГ СПОРОСТИ АДМИНИСТРАЦИЈЕ И ХАРАЧА ДРЖАВЕ ЗА ТРИ УВЕРЕЊА ОДЕ ЦЕО ГОДИШЊИ И ПЛАТА

Нови Сад као мултиетнички центар омогућио је свима који у њему живе да се осећају као свој на своме, да се националне мањине служе својим језиком и писмом, певају своје песме, читају своје новине, говоре за скупштинском говорницом уз помоћ преводиоца... Међутим, проблем је ако се уверење неког од државних органа затражи – на латиници. Најпре кажу: не може; након интервенције с врха: може; онда на шалтеру опет – не може... Латинична уверења су од посебног значаја за избегле Србе из Хрватске, којих је на нашим просторима неколико десетина хиљада. Упркос томе што вероватно и сами, због проживљених личних траума, некако више воле ћирилицу него латиницу, из практичних разлога су принуђени да траже разна уверења на латиничном писму како би у Хрватској остварили неко од својих права. Нажалост, суочавају се с тим да ћирилично уверење неког од државних органа не могу добити на латиници.

Чак ни Скупштина Војводине још није донела одлуку која би регулисала примену латиничног писма српског језика – бар за органе и организације АПВ.

Због тога пут до два-три уверења о томе да ли, на пример, поседујете некретнину, да ли сте платили порез на пренос апсолутних права, или да извадите најобичније уверење о пребивалишту – прави је пакао. Не само што вам треба огромно време и новац за разне таксе које се плаћају по глави породице, већ требају здраве ноге и снажни нерви, због чега саветујемо свима којима из било којих разлога требају какви документи да најпре узму пола годишњег и добро се одморе и оснаже, а онда – наравно користећи други део одмора – крену од шалтера до шалтера. Ако, уз то, желе уверење на латиници, пре поласка на терен добро је да детаљно проуче Устав Србије, Закон о употреби језика и писма и Статут АПВ, иако баш превише неће разумети, баш као што није све сасвим јасно ни онима који би требало да издају тражене документе, па отуда данас кажу једно, а сутра друго.

Ако се, рецимо, затекнете у Служби за катастар, најпре морате узети број и чекати у реду само зато да вам кроз шалтерско окно пруже празан образац који треба попунити и платити таксу – и то по једном захтеву 420 динара Републици плус 108 динара за пружање услуге. Други пут долазите поново по број и чекате у реду да предате попуњен захтев с уплатницом, а трећи пут по уверење које је, наравно, на ћирилици. У тој служби не желе да вам кажу да немате право на латинично решење, **а које вам треба за приказ службеним органима у Хрватској, већ одговарају „да немају софтверску подршку”** за тако нешто, а онима који желе потврду на неком од језика националних мањина кажу да још немају запослене преводиоце.

Грађани се стога данима врте у круг, зову Београд и траже помоћ, у централи кажу како нема проблема, како ће се свакоме удовољити и издати уверење какво тражи. То значи

поново у катастар (четврти пут) да се преда ћирилично уверење на препис, а после тога још једном – у време када сте наручени да дођете по његово височанство – уверење. Али, врага, оно није готово, па морати и шести пут на исту адресу, због чега не смете да верујете у обећања и купите карту за пут унапред, јер ћете је морати враћати. На крају, када грчевито зграбите тражено латинично уверење, не знате да ли сте уопште имали право на њега – како је речено у Београду – или су вам „учинили” у Новом Саду, какав утисак стичете. На питање која је порука грађанима у оваквим заврзламама, нико ништа не жели ни да зучне, кажу, само генерални директор Геодетског завода прича за новине. А он је на одмору.

Посебна прича је пореска управа, у којој су ових дана били огромни редови због нових решења о порезу на имовину. Старија госпођа коју смо срели у Градској пореској управи и која се наслања на штап, чекајући у дугом реду и прегрејаној просторији, прича како је добила решење да плати порез за три стана, а има – један. Међутим, како је име улице мењано три пута, порезници су схватили да дотична има некретнину на три локације!

Ако се руководиоцу Регионалног центра пореске управе пожалите како вам у одређеној филијали не дају уверење на латиници, он ће се чудом зачудити и обећати вам да ће одмах послати допис по коме има да се ради. Међутим, када се вратите на шалтер с том информацијом, сви вас немо гледају: о томе ништа не знају ни шефица, ни директор, који одмах пред вама зове овог, оног, објашњава како никакав допис с упутима није стигао и почиње расправа о ћирилици, латиници, земљи Србији која за писмо има ћирилицу, Војводини у којој може само да се пева и прича ко како хоће „али државна институција је државна институција”.

На крају, чак ако и изборите препис, опет остаје исти горак укус како су вам учинили, попут онога у Катастру, иако су вам и овде с врха рекли да имате право. Немогуће је израчунати број ходочашћења на исту адресу, а о најобичнијем препису с ћирилице на латиницу и грешкама које су вас коштале ногу немогуће је говорити.

Али не, с Пореском још није све готово. Уверења која сте добили односе се само до краја 2008, а за разлику до данас морате у Градску пореску управу, „јер су се тада поделили”, грађанима на „радост”. Поново иста прича: у ред за образац, на пошту платити 250 динара по захтеву, поново у ред да се преда захтев, па на другу локацију по готово уверење, али само у периоду од 14 до 15.30. Ако се деси да баш у том термину не можете, јер сте пословно заузети или сте вадили зуб и дођете сутрадан пре подне, мислећи да само треба преузети папир и евентуално потписати – не може. Морате да дођете у за то одређено време, иако цела операција уручивања, коју би могао глатко да одради портир, траје две секунде. Оно с чим немате проблема у Градској пореској управи је да вам дају уверење на латиници без једне једине речи коментара.

Е, сад вам још треба потврда у СУП-у о пребивалишту за сваког члана породице.

Дођете, узмете толико бројева колико има чланова – тако вас упуту полицајац у сали, у међувремену платите 420 динара по члану/захтеву и седнете. Након два-три сата, када дођете на ред да вам пруже формуларе, сазнате да свако од чланова породице мора лично да преда захтев, без обзира што се ради о детету, супругу... Сви, дакле, морају да напусте посао, школу, да стану у ред, допуне чекаоницу како случајно не би остало мало слободног простора и одседе неколико сати да би шалтерској службеници пружили испуњен образац и уплатницу. Ако је за утеху, ни у СУП-у нема проблема да уверење добијете на латиници, довољно им је рећи једном.

У државним службама кажу да ко од грађана мисли да му је повређено неко право, може да се жали у управном поступку. И из канцеларије Покрајинског омбудсмана поручују да грађани могу да поднесу жалбу на рад било ког органа, па ће они испитати случај. А случај је прилично компликован. Наиме, ко може да добије какво уверење, различито је од једне

до друге локалне самоуправе, у зависности од процента конкретне националне мањине? Устав из 2006. прописује у Члану 10, Став 1, да су у Србији у службеној употреби српски језик и ћирилично писмо.

Међутим, Ставом 2. истог члана прописано је да се службена употреба других језика и писама уређује законом на основу Устава, а у Члану 79. јемчи право на коришћење језика и писма у срединама где чине значајну популацију. И ту државни органи, организације којима су поверена јавна овлашћења, органи аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа воде поступак и на њиховом језику.

Покрајински омбудсман објашњава да Устав даје основ за службену употребу других језика и писама у контексту националних мањина. Међутим, како се још увек не може спојити српски језик и латинично писмо, иако је Статутом Војводине прописано да ће се, бар када је реч о органима и организацијама АПВ, уредити и примена латиничног писма српског језика – само што скупштинска одлука која би регулисала то питање још увек није донета. Стога Срби из Хрватске немају много избора: ако не живе у средини у којој има довољно Хрвата, па да без проблема добију уверење на латиници, већ су ту где су, морају да добро плате превозење с ћирилице на латиницу!

Антрфиле : Трошковник

Срби из Хрватске поднели су до сада више хиљада захтева за обнову и поправку ратом порушених и оштећених кућа, за шта су морали да приложе опсежну документацију из места пребивалишта у Србији.

КОСОВО НИЈЕ МЕНИЦА ЗА ЕУ

Данас, Датум : 29.8.2011, Страна : 1

Чедомир Јовановић, председник Либерално-демократске партије, говори за Данас

Косовски Срби морају да имају болнице и школе, али им не требају фиктивни одборници и општинари - Разбијена илузија да је после хапшења Младића кандидатура готова ствар

Београд - Све што смо радили последње три године помажући земљи да добије кандидатуру, не сме бити прокоцкано. Још има простора за разуман дијалог, а ако он не успе, грађани ће на изборе, где ће одлучити да ли желе да се вратимо у 2008. када смо били на корак до губитка шансе да постанемо нормална земља, каже Чедомир Јовановић, председник Либерално-демократске партије, у разговору за Данас.

- Да ли вас је изненадила изјава председника Тадића да постоји могућност да Србија до краја године не добије статус кандидата и датум за почетак преговора?

- На тај ризик је ЛДП упозоравао, упорно тражећи напуштање политике која нас гура у неодрживу позицију. То није изненађење, после сталног ходања по ивици, закаснелог испуњавања услова, увек уз стрес за друштво. За грађане ово јесте шок, који не мора да буде лош. Разбијена је илузија да је кандидатура готова ствар, која је завладала после хапшења Младића.

- Мислите ли да је његова процена реална?

- Јесте, и мислим да председник има обавезу да саопшти све последице таквог сценарија. Економске, политичке, психолошке, цивилизацијске, националне...

- Како објашњавате Тадићев став да Србија не може да плаћа улазак у ЕУ одрицањем од Косова, то јест косовских Срба и институција Србије на КиМ?

- Косово није меница за ЕУ, јер она нема покриће. Србија нема контролу над Косовом, нити ће она икада бити могућа. Не постоји промил шанси, као што не постоји ни промил људи који тога није свестан. Већ шест година ЛДП упозорава на то и предлаже другачију политику. Има начина да помогнемо косовским Србима, а Срби не живе само на северу. Скоро једнак број, у тежим условима, живи јужно од Ибра и по енклавама. Они нису топовско месо и нису мање вредни од оних који су у стању да направе барикаду на путу. О њима нико не говори, иако су успели да се организују, учествују на изборима, остваре напредак, док су одавде називани издајницима.

- Како сте доживели поруке Ангеле Меркел у Београду?

- Као политику чистих рачуна, која, чак и сада, даје простор да је као земља искористимо. Наш интерес је да решимо питање протока робе, јер сада трпимо штету од 350 милиона евра и упропаштавамо наше фирме, цео југ Србије. Када је реч о институцијама, наравно да косовски Срби морају да имају болнице и школе, али им не требају фиктивни одборници и општинари. Неке од административних институција су само трошак, а постоје и оне које су механизам за финансијске и политичке злоупотребе. Ни министар за Косово не уме да каже колико новца одлази у тај „систем“. Коначно, испоставе наших јавних предузећа неће спасити Србе, као што нису спасиле ни нас овде. Ако све служи да би Срби примали новчане накнаде, онда то можемо да чинимо и директно из буџета, уз коначно активирање могућности из Ахтисаријевог плана. Нема потребе за посредницима који, често на сумњив начин, управљају новцем који једва налазимо.

- Ако бисте се нашли пред условом који је њему “изручен”, како бисте реаговали?

- Тражио бих од грађана и проевропских странака подршку за тешке одлуке. Вековима је наше проклетство што не успевамо да довршимо започете послове. Иза тога увек уследи депресија, лутање, пропадање и неповратни губитак времена. Био бих врло јасан у поруци да ћемо потонути у сваком смислу ако се зауставе европске интеграције. За сваку одлуку којом бисмо то избегли и Тадић би имао подршку ЛДП-а.

- Тадић је јасно изјавио да остаје при политици “и Косово и ЕУ”, јер верује у њу и јер су је грађани два пута подржали на изборима. Шта о томе мислите? Да ли се Србија, како се тумачи у домаћој јавности, коначно нашла пред избором “или Косово или ЕУ”?

- Та политика је била атрактивна као слоган, али је сада суочена са зидом. Нема мерила за успех политике „и Косово и ЕУ“. Ако на регистарској табlici Косова буде прекривено слово „Р“ које означава реч “Република”, да ли смо тиме стекли суверенитет, а ако одустанемо од стотина директора, начелника у општинама, фингирања државне администрације, онда значи да смо предали Косово? То је мистификација. Не мислим да њу производи Тадић, чак верујем да у паралелним структурама има много његових жестоких противника, саботера нормалне будућности, трговаца патриотизмом, па и кругова склоних изазивању хаоса. То смо већ гледали у “САО Крајинама” почетком деведесетих. Епилог знамо – избеглички кампови и растурени животи.

- Хоће ли ЛДП на неки начин да се супротстави овој политици ДС? И како?

- Ако је нова политика поигравање са јединим нормалним пројектом модернизације, онда је логично и поштено да кажу да ће СНС бити њихов природан партнер за то. Не треба нам овај хаос у којем су прве реакције власти биле инспирисане рециклираним Коштуничиним порукама, а сада је наводно знак смиривања то што се председник, накнадно, враћа на позиције на којима је био пре посете Меркелове. Мисија ЛДП је да створи магнетизам и окупи све који разумеју да европске идеје, све што смо радили последње три године помажући земљи да добије кандидатуру, не сме бити прокоцкано. Још има простора за разуман дијалог, а ако он не успе, грађани ће на изборе, где ће одлучити да ли желе да се вратимо у 2008. када смо били на корак од губитка шансе да постанемо нормална земља. И сада ће, као и тада, људи одбацити идеју изолације Србије и даљег пропадања.

УНУКЕ МОЖЕ ДА ГЛЕДА САМО НА СЛИКАМА

Политика, Датум : 29.8.2011, Страна : А8

ИСПОВЕСТ „ИЗБРИСАНОГ“

Зоран Милошевић је пре две деценије, као један од 26.000 „избрисаних“ грађана, протеран из Словеније

Милан Четник

Некада се сматрало да је прогонство, после смртне пресуде, највећа казна која може задесити човека. Међутим, у случају шездесетогодишњег Зорана Милошевића, та прастара санкција надграђена је парадоксалним пикантеријама, драматургијом апсурда и невероватним поступцима словеначких власти.

Овај машински техничар рођен је на београдском Дорћолу где је, у Дубровачкој улици број осам, проживео детињство и младост, да би, 1992. године, био протеран из Марибора, града у којем се скућио и створио породицу. Очајавајући на родном, београдском асфалту, Милошевић је већ две деценије бескућник, власник избегличке легитимације којој је важење истекло, и поседник здравствене легитимације коју надлежна здравствена служба неће да му овери.

У чаршији познат као „Словенац“, Зоран је један од око 26.000 „избрисаних“ грађана Словеније којима су поништена сва документа, било какав егзистенцијални статус и право на даљи живот и рад у новоствореној подалпској држави.

Господин Милошевић, којем је презиме додатно забиберило сву муку, избачен је из Словеније као поносни отац једанаестогодишње Маје и годину дана млађег Александра, а данас већ има два унука, петогодишњег од ћерке и једногодишњег од сина, које, с мешавином радости и суза, може да гледа само на сликама.

Описивање свог зачараног животног круга Зоран је почео 1978. године када је, као мајстор за одржавање лифтова у „Давиду Пајићу“, отишао на рад у мариборски сервис ове фирме, а на позив тамошњих општинских власти. После две године жени се Мариборчанком Златком Цафнек која му рађа двоје деце, а судским решењем додељује му се четворособни кадровски, општински стан. Предратно словеначко-српско препуцавање, осамостаљење дежеле и обрачун ЈНА и словеначких територијалаца проживљава без проблема, као „лојални“, али и „признати“ грађанин који гласа на изборима.

Четврту операцију колена, тешко повређеног на раду 1986. године, обавља у Београду 1990. године, због чега путује у родни град, на контролне прегледе. На католички Ускрс 1992. године враћа се преко Мађарске, на словеначки гранични прелаз Долга Вас где му цариници, у његов пасош, ударају широки печат са великим словима „уничено“ (поништено)! Тада још није знао да је, законском силом државе Словеније, „поништени“ Мариборчанин којем је забрањен приступ кући и породици и улазак у земљу.

На Богојављење следеће године ушуњао се у Словенију преко аустријског прелаза Шпилфелд јер се преглед воза у којем је био обављао тек кад композиција крене од границе према Марибору. Полиција га пушта да оде кући уз услов да се сутрадан јави на информативни разговор. Долази у свој празни стан и чека: појављују му се деца која се, у сузама, лепе за њега, „као пауци“, како каже. Полиција га шаље у Београд по извесна документа како би му дозволили да затражи словеначко држављанство.

По повратку, плаћа таксу од триста марака и чека решење. После двадесетак дана полиција га сатима испитује, а после брифинга полицијски официр Бурјан, каже Милошевић, пред њим диктира судији за прекршаје одлуку о протеривању. Милошевића избацују на Долгој Васи са „зеленим“, словеначким пасошем за странце.

Али, „лифтација“ којег зна цео Марибор, не одустаје. Са легитимацијом новинара-сарадника избегличког листа „Одговор“ тражи од словеначке амбасаде у Скопљу да му се издају акредитиви као сталном дописнику тог листа из Словеније. Благословом тадашњег министра информисања Јелка Кацина у два наврата добија тражену акредитацију, али на Долгој Васи два пута добија идентични одговор: „Нећеш ући у Словенију ни да ти Кучан потпише одобрење“!

Нова, бизарна прилика да се пробије до куће указује му се 1996. када супруга Златка тражи развод а словеначки суд му упућује позив на београдску адресу.

„Одлично, потписаћу развод само да видим ћерку и сина“, помислио је Зоран, али граничари на Долгој Васи, приликом сваког од пет покушаја, кажу му: „Нећете проћи, уничени сте“.

Телефонски контакт са децом има од пре неколико година што је за њега велика утеха, јер, каже, многи његови „избрисани“ сапатници или су помрли или су „пролупали“. Брак је судски разведен, жена му се преудала, продала њихов стан и купила кућу. Син Александар, који још носи жигосано очево презиме, каже му да више нема снаге и да ће узети презиме своје супруге.

Зоран је и данас на чекању, међутим, оптимистичнији је него икад: каже да је Уставни суд Словеније, после међународних притисака, поништио спорни закон и да је већ неколико пута био у словеначкој амбасади где му је господин Лунежник, полицијски аташе, обећао помоћ. Киван на државу Србију која, тврди, ништа није урадила да заштити права „избрисаних”, он жели да се врати у Словенију где ће живети уз децу и унуке јер су му они све што има.

РЕСТИТУЦИЈА – РЕШЕЊЕ ИЛИ НОВА НЕПРАВДА

Политика, Датум : 29.8.2011, Страна : А9

Нацрт закона о обештећењу садржи и одредбе које су у супротности са правном науком, каже адвокат Тихомир Константиновић

Београдски адвокат Тихомир Константиновић, који је први у старој Југославији 1988. године поднео иницијативу за доношење Закона о денационализацији, поднео је Министарству финансија примедбе на нацрт Закона о враћању одузете имовине.

Константиновић оцењује да ће власници имовине коју је држава национализовала поново бити оштећени најављеном реституцијом и указује да би нова неправда могла да буде избегнута применом већ постојећих правних института.

„Имовина је апсолутно право и загарантована је уставима читавог цивилизованог света. Са тим ставом сагласили су се и челници тадашње Демократске странке Драгољуб Мићуновић, Војислав Коштуница и покојни Зоран Ђинђић као и професори Правног факултета Миша Орлић и Драгор Хибер. Садашњи нацрт закона о обештећењу садржи одредбе које нису међусобно у складу и у супротности су и са правном науком”, каже адвокат Константиновић за „Политику”.

Он као пример наводи члан 55 нацрта у којем пише да се „изузетно из одредаба овог члана отуђење може вршити уз сагласност владе”, закључујући да ће извршна власт у тој

ситуацији увек да се сагласи. Нацрт, наставља наш саговорник, предвиђа хитност ових поступака, као и новчане казне, али не предвиђа рок за ту хитност.

„Члан 22 нацрта каже да се не враћа грађевинско земљиште на коме је изграђен објекат без грађевинске дозволе које, у поступку легализације, буде одређено као земљиште за редовну употребу. Зашто, кад онај ко је зидао зна чија је то земља”, пита Константиновић. Адвокат указује да је поступак за враћање имовине поверен Дирекцији, а да је рок за подношење захтева две године. О том захтеву требало би да буде одлучено у року од шест месеци, а у случају сложенијих предмета рок је годину дана.

„Само овде губи се две и по године. Чланом 36 предвиђено је да ће посебним законом, који ће бити донет до 31. децембра 2014. године, бити регулисано издавање, промет и коришћење обвезница и предвиђа да обвезнице доспевају у року од 20 година и исплаћују се у годишњим ратама, почевши од 2015. године.

Очигледно је да је ово питање могло много боље и коректније да се реши, али за то није било добре воље”, наводи наш саговорник.

Константиновић подсећа да су, на пример, виле на Дедињу продаване за неколико хиљада немачких марака, а сада се продају за више милиона евра, као и многобројне зграде и станови чији је промет могао да буде заустављен. Он закључује да би у свим ситуацијама где одузета имовина и данас постоји у натуралном облику, она морала да буде враћена старим власницима или њиховим правним следбеницима. Они би могли да са „откупљивачима” успоставе однос закупа, који држава пропише.

„При подношењу захтева биће несумњиво и многих који ће бити непотпуни, па је јасно да ће држава и ту добити на времену, а грађани чија је имовина одузета опет ће трпети штету. Због тога ће бити и много нових судских спорова пред домаћим судовима али и пред судом у Стразбуру”, закључује наш саговорник.

На питање да прокоментарише изјаву потпредседника владе Божицара Ђелића да колонисти у Војводини могу да буду сигурни када је реч о повраћају имовине људи који су напустили Југославију 1945. године, Константиновић оцењује да је такав став преурађен. Он каже да се Споразум између Јосипа Броза Тита и немачког канцелара Вилија Бранта на Брионима 1973. године, по којем Немачка нема права на фолксдојчерску имовину, не може применити у делу где се говори о приватној имовини јер је она гарантована Уставом.

„Фолксдојчери су, као и Срби у Хрватској, побегли пред терором који се може подвести под геноцид. Ако на њихов захтев Међународни суд у Хагу заузме став да су фолксдојчери Југославију напустили спасавајући своје животе, онда се може догодити да се питање те имовине поново расправља јер геноцид никад не застарева. Не видим у чему је разлика између имовине избеглих Срба у Хрватској у овом рату и избеглих фолксдојчера који су били грађани Југославије”, каже Константиновић.

ПОЛИТИЧАРИ НАС ЛАЖУ

Правда, Датум : 29.8.2011, Страна : 4

СРБИ ПОВРАТНИЦИ У СЕЛИМА БЕРКОВО И РУДИЦЕ КОД КЛИНЕ

Ако ништа друго, треба нам бар морална подршка одговорних у Београду и Приштини

КЛИНА - У срцу Метохије, у селима Берково и Рудице, удаљеним петнаестак километара од КLINE, о трошку УН програма за развој и Министарства за повратак и заједнице у влади Косова изграђено је педесетак типских кућа, површине од 45 до 65 квадрата. У ова два села, ослоњена на магистрални пут Клина-Пећ у заливу

Источке реке, од јесени 2009. године живи педесетак Срба. За себе кажу да су претходница масовнијег повратка, који се одлаже из дана у дан, пошто плаћају цену недоследности изасланика Београда и неодговорности и равнодушности званичника Приштине.

Рудничани и Берковчани, у кућерцима никлим на зидинама здања, све до средине јуна 1999. године, када су Албанци пљачкајући и палећи све што је српско, убијајући заостале старце, спровели први талас чишћења Метохије од Срба, представљали су најбогатији део српске популације у Метохијској котлини. Како кажу, овде тада није постојала породица у којој је било незапослених пунолетних лица, а имали су родне њиве, које су овдашње домаћине чиниле примером. Живели су спокојно и са оближњим комшијама Албанцима и Ромима. Не памте да је забележена ни обична комшијска свађа због међа и управо то је био мотив хуманитарцима да покрену талас повратка у Рудице и Берково.

Повратак се догодио. Домаћинства су колико-толико оживела и, ево, из године у годину, из месеца у месец, број повратника се повећава. Увиђају људи да је живот могућ и да ће уз малу помоћ Берково и Рудице оживети - каже у име Берковчана Дејан Мишић, који са петочланом породицом летњи распуст проводи у родном селу.

Полако живот у овима селима из пепела ниче. Успели смо да рашчистимо згаришта. Остала је понегде која вишеспратница, да подсећа да у Берокву до те несретне 1999. године није било домаћинства које није имало стамбени објекат мањи од 500 квадрата и комплетну пољопривредну механизацију, да подсећа на времена када смо свој капитал стечен радом и само радом улагали у своје - каже Мишић, убеђен да ће се његове комшије, пријатељи и родбина вратити, и од Беркова и Рудица, ослоњене на Будисавце с јужне, Осојанску котлину са северне, Витомирицу са западне и Клину са источне стране, начинити упоришта Срба у Метохијској котлини.

Није проблем у одлучности Берковчана да се врате на своје, већ недостатак, ако ништа друго оно бар моралне подршке одговорних и у Београду и у Приштини, за оживљавање пољопривредних газдинстава и за стварање услова живота достојних човека. Од августа 2009. године до данас, у ова два села, изузев монаха из Високих Дечана и с времена на време понеке полицијске патроле, нога било ког званичника, како из Београда, тако и из Приштине, није крочила.

Мештани управо због тога кажу да Београд и Приштина само декларативно подржавају повратак. И једни и други се због политичких поена, када коме затреба, присете расељених, али не помињу оне који су се вратили, који из нужде рачунају да ће било косовске, било српске власти, преузети одговорност да им помогну да бар делмично обнове домаћинства и тако постану своји на своме.

Све је то игра. Једноставно, оног дана када су нам предали кључеве кућица њихове обавезе према нама су престале. Не можемо да верујемо да се помоћ матичне државе своди на допремање семенске пшенице и плаћање бензина за комби којим се четворо деце из Рудица превози до десетак километара удаљеног Осојана - каже Машић, огорчен на званичнике Министарства за Косово и Метохију, јер никада нису ни свратили у Берково, у коме су повратници, куком и мотиком, обрадили стотинак хектара ораница од близу 350 хектара, с којих је пшеницом, повртарским културама, свињским месом, млеком и кајмаком до 1999. године снабдевана пијаца у Пећи и Клини.

Рудичани, одлучни да истрпе то што су на њих заборавили, имају циљ, како каже Славко Дашић, да никада више не напуштају своја огњишта. Одлучили су да остану и замолили оне који се још двоуме да најкасније до почетка наредне године одлуче да ли се враћају или не.

Доста је било вагања. Доста нам је прича и обећава о повратку. Дошао је тренутак, или ситуација, или на тебе више не рачунамо, јер је време да једном за свагда знамо на чему смо,

колико нас има и где и коме припадамо. Неизвесност нас је довела до дна и баш због тога морамо пресећи политику лажног профитабилног повратка и политику „гаранција“, од које корист имају само они који на нашој несрећи убирају профит - вели Дашић.

Уз молбу званичницима да прекину да подстичу српскосрпске сукобе, Дашић моли званичнике Министарства за Косово и Метохију да дођу у Рудице, да сачине спискове повратника и да на основу њих, уколико планирају да пруже било какву помоћ повратницима, коначно саопште шта су и колико издвојили за повратнике у Рудицама, јер је време богаћења на њихов рачун прошло.

РАФАЛИ УПЛАШИЛИ СРБЕ

Правда, Датум : 29.8.2011, Страна : 4

ПУЦЊАВА У СЕЛУ МУШУТИШТА ПРЕ ПОЧЕТКА ЛИТУРГИЈЕ

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Док су прогнани Срби из села Муштутишта јуче поводом празника Успења Пресвете Богородице били на рушевинама овог храма, из непосредне близине зачуо се рафал из аутоматске пушке, сазнаје КИМ радио.

Ову информацију КИМ радију је потврдио један од расељених Срба који су посетили Муштутиште, Милорад Арсић. Према његовим речима, пре почетка литургије у непосредној близини црквеног дворишта зачула се рафална паљба. „Пре него што је служба почела, док смо палили свеће, из правца гробља које се налази у непосредној близини и које смо такође планирали да обиђемо, зачуо се рафални пуцањ. Полиција је била са нама, јер смо ми тамо отишли са пратњом, али они на те пуцње никако нису реаговали“, казао је Арсић.

Група од педесетак расељених, празник Велике Госпојине обележила је на рушевинама храма посвећеног Успењу Пресвете Богородице. Литургију је служио отац Александар Нашпалић. Долазак расељених у Муштутиште обезбедило је Министарство за Косово и Метохију.

PRESS CLIPPING

Уторак 30.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ ИЗБЕГАВАЈУ СЕЛА

Политика, Датум : 30.8.2011, Страна : А8

Стамбени проблем прогнаних може да се реши, или макар убрза када би држава купила јефтина сеоска домаћинства широм Србије

Комесаријат за избеглице стамбено збрињава пет избегличких или расељених породица дневно, али тим темпом, избегличко питање у Србији решиће се тек за 20 година. Иако би проблем стамбеног збрињавања избеглица и расељених могао да се реши, или макар значајно убрза, када би држава купила јефтина сеоска домаћинства широм Србије, помоћник комесара за прихват, збрињавање, реадмисију и трајна решења Иван Гергинов тврди да је проблем у чињеници да у тим селима или кућама избеглице и расељена лица – углавном неће да живе.

„Свако има свој лични разлог да не иде у та села. Руку на срце, да је било тамо лепо живети, такве куће и домаћинства не би остала напуштена и запуштена”, истиче Гергинов.

Некретнине широм Србије у последње време нуде се по веома повољним ценама, тако да се комплетно домаћинство с кућом, помоћним објектима и пет-шест хектара земље продају од 5.000 до 8.000 евра. Тако, према писању медија, кућа у банатском селу Падеј, удаљеном двадесетак километара од Кикинде, које има и продавницу, и основну школу, и православну и мађарску цркву, нуди се за само 1.900 евра.

Међутим, Гергинов наглашава да избегла и расељена лица сама проналазе и траже таква домаћинства. Тек када се одлуче за куповину, са њима на локацију одлазе и грађевински инжењери, правници и социјални радници, који анализирају стање објекта и могућности да се те породице интегришу у локалну средину.

„Гледа се да ли су близу школа или дома здравља – у зависности од тога да ли у избегличкој породици има деце или старих”, напомиње Гергинов.

Од 2008. године, Комесаријат је на тај начин раселио скоро 1.000 породица, управо у сеоским домаћинствима по целој Србији. Наш саговорник потенцира чињеницу да људи сами проналазе себи домове где би желели да живе, а комесаријат потом уплаћује око 7.000 евра на рачун продавца и још 1.500 евра за обнову куће.

„То су углавном куће које су биле празне после смрти неког старца, па су запуштене. Зато им комесаријат и даје додатних 1.500 евра, за поправке које су неопходне, да би се породице некако сместиле”, указује помоћник комесара.

Он појашњава да ни Комесаријат, као ни остали партнери у збрињавању избеглих и расељених лица, не проналазе јефтине куће и домаћинства, која потом нуде као могуће решавање стамбеног питања.

На наше питање, зашто Комесаријат то не чини, Гергинов одговара „да би такав принцип подсећао на прављење колхоза за избеглице”.

Према попису који се спроведен 1996. године, у нашој земљи било је званично 610.000 избеглица. Међутим, тај број се ни до данас није смањило, с обзиром на то да је у међувремену придодато више од 210.000 расељених са Косова и Метохије.

Антрфиле : Збрињавање 16.000 породица

– Очекујемо да ћемо на предстојећој регионалној донаторској конференцији добити око 300 милиона евра неповратних средстава у наредних пет година намењених стамбеном збрињавању избеглих и расељених лица – напомиње Иван Гергинов, очекујући да ће се конференција одржати почетком наредне године. Узевши у обзир учешће државе Србије и локалних самоуправа, донаторска конференција ће бити тешка укупно 360 милиона евра и њоме ће се стамбено збринути 16.000 породица.

НЕМОЈТЕ ПРАВИТИ НОВИ БЕРЛИНСКИ ЗИД

Ало!, Датум : 30.8.2011, Страна : 4

Дачић поручио званичницима ЕУ

Министар унутрашњих послова Ивица Дачић рекао је јуче да захтев европских званичника да Србија напусти север Косова представља позив на расељавање Срба са те територије. То је порука да се Срби одселе са Косова и само је наставак етничког чишћења, без обзира на то што долази од европских политичара - рекао је Дачић после обиласка базе Жандармерије код административног прелаза Табалије и базе Жандармерије код прелаза Рудница.

Он је рекао да верује да европски званичници „нису свесни шта говоре“ а оценио је мисле да неко у Београду може да диктира шта ће Срби на Косову да раде. Србији нико не смео прети. То желимо да будемо чланица Европске уније не значи да је то наша слабост – објашњава Дачић. Он је поручио Србима са Косова да доносе рационалне одлуке, да буду свесни тренутне ситуације и додао да сматра да једностране акције не доприносе стабилности на Косову.

Он је навео да је неопходно наћи компромисно решење које ће гарантовати опстанак Срба на Косову и Метохији и које ће им обезбедити равноправан третман код међународне заједнице у односу на оно што су Албанци имали раније.

Време када се у Европи бришу границе, апсурдно правити Берлински од административних прелаза када су на појединим обе стране Албанци . Шта је сад решење, да затворимо и ми прелазе код Бујановца или Прешева - рекао је Дачић.

Антрфиле : Вожња чамцем

Министар полиције Ивица Дачић обишао је јуче административне прелазе Табалија и Рудница, као и обе базе Жандармерије. Дачић се затим провозао чамцем по језеру Газивода. У обиласку су га пратили Милорад Вељовић, директор полиције, Младен Курибак, полицијски генерал, Родољуб Миловић, начелник Управе криминалистичке полиције...

ЛИЧАНИ ПАМТЕ ДОБРОТУ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 30.8.2011, Страна : 19

КЛИНИЧКИ ЦЕНТАР У НИШУ ДОБИО ВРЕДНУ ДОНАЦИЈУ ИЗ ШВАЈЦАРСКЕ

НИШ - Из Швајцарске је Клиничком центру у Нишу пристигла вредна донација од 45 болничких кревета са електронским механизмом, десетине душека, сточића, опреме за кревете, два гинеколошка стола... Испоруку помоћи пропратио је дирљив сусрет лекара обе државе и захвалност медицинске сестре Марије Вогел колегама у Нишу.

Марија је пореклом из Лике и у току хрватске акције „Олуја“ уточиште је нашла у Србији. Део њене породице завршио је у Београду, а Марија се обрела у Нишу, у ком се лечио и њен отац. Борбу нишких лекара и медицинских сестара који су се у катастрофалним условима борили за сваког пацијента, каже, никада неће заборавити.

- Особље је надљудским напорима желело да помогне мом оцу и другим пацијентима - прича Марија Вогел. - Управа болнице АСАНА, у којој годинама радим, прихватила је мој предлог да део наше опреме коју не користимо поклонимо Клиничком центру. Помогли су нам око транспорта и царине у Црвеном крсту, а несебично су нам се на услузи нашле медицинска сестра Жаклина Пејовић, мој рођак Бранко Динић и многе Нишлије које раде у кантону Аргау.

Швајцарци, пореклом Нишлије, потрудили су се око утовара помоћи за родни град. Хуели Зилберт, технички директор болнице Асана-Спитал, обећао је још једну испоруку у септембру, а у име КЦ Ниш, захвалио им се проф. др Борислав Каменов, в. д. директора КЦ Ниш.

РУШЕВИНЕ НИКО НЕЋЕ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 30.8.2011, Страна : 19

НЕКАДА ЧУВЕНИ ХОТЕЛ ”ФРУШКА ГОРА” У ЛЕЖИМИРУ, СА СЕДАМ БУНГАЛОВА, ВЕЋ ГОДИНАМА ПРОПАДА

Од када су 2004. године исељене избеглице, објекат је готово уништен

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Хотел “Фрушка гора” у Лежмиру, на Фрушкој гори, са седам бунгалова већ седам година пропада и сада је рушевина коју нико неће. Од када су 2004. године исељене избеглице, објекат је готово уништен, остале су само зидине, а лопови су однели чак и трафо-станицу, која је хотел и бунгалове снабдевала струјом. Ни надлежни у Сремској Митровици немају ни решење нити новац да овај објекат поново оживе.

Данас зграда хотела, са ког су поскидана врата, прозори, исечени радијатори, металне ограде, почупане електро и водоводне инсталације, представља рушевину, која стоји и пропада. Бранислав Недимовић, градоначелник Сремске Митровице, каже да је пет хектара грађевинског земљишта у Лежмиру, на коме су остаци хотела и бунгалова, идеални за градњу спортско-рекреационог центра и да земљиште припада Градској управи у Сремској Митровици, али локална самоуправа нема средстава за изградњу.

- Земљиште ће бити понуђено на продају, међутим, тешко да ће се наћи купац, јер би он морао да уклони оно што је остало од хотела и бунгалова - каже Недимовић. - Хотел је власништво Дирекције за имовину Републике Србије, а ми смо званично корисник објекта. Могли бисмо га издати у закуп, али само на пет година, а то се никоме не исплати, јер треба доста да се уложи у њега. Да бисмо продали грађевинско земљиште, морамо пре тога да инсталирамо нову трафо-станицу, јер тих пет хектара нико неће купити без трафо-станице - објашњава Недимовић.

Кад је половином 2004. расељен колективни избеглички центар, било је планова да се овај хотел, удаљен 20 километара од Сремске Митровице, претвори у старачки дом. У међувремену се појавио један купац из Немачке, који је имао у плану да санира хотел и подигне спортско-рекреациони центар. Све су то биле само намере, које нису остварене, а у међувремену хотел је опљачкан, тако да је од њега остала само рушевина.

Антрфиле : ТРЕЋА - СРЕЋА

Хотел “Фрушка гора” у Лежмиру саградио је бивши ПИК “Сирмијум” из Сремске Митровице, и то је било чувено излетиште Сремаца и Београђана. Међутим, у катастарским књигама нема хотела, никад није укњижен, а пет хектара плаца у земљишним књигама води се као неизграђено грађевинско земљиште, што је највећа препрека да би се хотел закупио или земљиште купило.

На две лицитације хотел није продат, па се сви надају да ће трећи покушај бити успешнији.

РАДЕ ДОВОДИ АНЂЕЛИНУ ЦОЛИ

Вечерње Новости, Датум : 30.8.2011, Страна : 29

ПОПУЛАРНИ ГЛУМАЦ ПЛАНИРА ДА ДОВЕДЕ ХОЛИВУДСКУ ДИВУ У СРБИЈУ

ГЛУМАЦ Раде Шербеџија планира да доведе Ађелину Цоли у Београд. Након што је недавно угостио холивудску глумицу на Брионима у Хрватској, наш прослављени глумац има жељу да је упозна и са српском престоницом. Он је открио за портал “Стори” да жели да Анђелину доведе у Србију у оквиру једног неглумачког пројекта.

- Тренутно преговарам са једним господином из Београда о њеном доласку, пошто би волео да подржи једну његову акцију везану за универзитете. Преговори су у току, и било би супер да она дође - рекао је Шербеџија, откривајући како ју је дочекао на Брионима.

- Лично сам се побринуо за њену исхрану. Боравила је у вили “Бријуни” у којој су својевремено одседали Софија Лорен и Ђина Лолобриђида. Набавио сам јој свеже шкољке, ораду и другу белу рибу, а пила је домаће црно вино из једне конобе близу Пуле.

Позната глумица, која је редитељски филм првенац “У земљи крви и меда” снимила у БиХ уместо у Србији, како је планирала, два пута је посетила нашу јужну покрајину Косово и Метохију, где је посетила УНХЦР објекте и избеглички камп.

ЕКОЛОШКА ЗАДРУГА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 30.8.2011, Страна : А10

Зрењанин – Већ за десетак дана колико послује еколошка задруга „Зрењанинка” се показала оправданом. Ако настави рад овим темпом овде ће се месечно пресовати 10 тона пластичне амбалаже, а десетак радника запослених из редова избеглица овде је нашло ухлебљење.

Специфична фабрика, у којој се сортира и пресује пет амбалажа, основана је под покровитељством београдске канцеларије УНХЦР и Покрајинског фонда за избегла, прогнана и расељена лица. Основна делатност овог предузећа је еколошко решавање отпада, а у њему су запослене само избеглице. Директор задруге Александар Зиројевић има свега 25 година каже да је у граду на разним локацијама већ постављено 100 контејнера за пластичне флаше и да ће ускоро сакупљање бити организовано и у околним селима.

У Клеку су становништву подељени еко џакови и то сваком домаћинству, а они ће бити одвожени два пута месечно. Такав план већ се ради и за остала села.

Директор каже да је и за откуп пресоване пластичне амбалаже обезбеђено тржиште и да је оно практично незасито. – Стичем утисак да би на основу досадашњих понуда могли да испоручујемо на милионе тона пресованог пластичног отпада, вели млади директор. Новој фабрици највише се радују запослени.

– Посао није тежак и задовољни смо пре свега, јер имамо радно место у ситуацији када је много наших суграђана без посла. Надамо се да више нећемо имати разлога да гледамо огласе – кажу радници који су махом као деца у Зрењанин стигли у избегличким колонама. Они ће из почетка добијати плате из субвенција УНХЦР-а, а када задруга стане на ноге моћи ће да живе од свог рада.

То потврђују искуства у овој бранши у развијеним земљама, па првој фирми која је у Војводини основана баш за сакупљање отпада проричу добру перспективу.

ТРАЖИМО ПОДРШКУ НЕМАЧКЕ КАНЦЕЛАРКЕ

Политика, Датум : 30.8.2011, Страна : А22

Хрватски сабор је ратификовао Бечки споразум у којем је наведено да ће свим грађанима бити враћена њихова права од 31. децембра 1990.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица

Европска комисија је препоручила, а Европски савет донео одлуку да се 30. јуна ове године закључе приступни преговори са Хрватском а да се до краја 2011. потпише Уговор о приступању ЕУ. Требало би да Хрватска постане 28. чланица уније 1. јула 2013, после ратификације приступног уговора у земљама чланицама.

Истовремено, Европска комисија је донела одлуку да ће се у следеће две године спроводити мониторинг. Од укупно 35 поглавља већа пажња биће посвећена поглављима: „Правосуђе и људска права”, „Тржишна конкуренција” и „Правда, слобода и безбедност”. За ова три поглавља Европска комисија ће подносити извештаје двапут годишње.

У поглављу 23. под називом „Правосуђе и људска права”, Европска комисија ће наставити с праћењем припрема Хрватске за чланство, укључујући пуно испуњавање и спровођење обавеза и свих осталих неопходних мера до њеног приступања у подручјима која покривају то поглавље: успостављање независног, професионалног и ефикасног правосуђа, успостављање истих стандарда у суђењима за ратне злочине, заштита мањина, заштита људских права, сарадња са Хашким трибуналом и др.

Европска унија није дефинисала никакве конкретне мере у случају неиспуњавања обавеза Хрватске него се неодређено каже да Европски савет може донети све потребне мере ако се питања која изазивају забринутост појаве током мониторинга. **Стручни тим избегличких удружења израдио је извештај о неиспуњавању 12 захтева Срба избеглих и прогнаних из Републике Хрватске под називом „Одузимање српске имовине у Републици Хрватској 1991–2011. и хрватско правосуђе у функцији спречавања одрживог повратка избеглих и прогнаних Срба”.**

Наведени захтеви су садржани у Петицији избеглих и прогнаних Срба из Хрватске коју је својим потписом досад подржало више од 70.000 оштећених грађана. У наведеном извештају, који је адресиран на релевантне институције ЕУ и амбасаде земаља чланица, наводи се низ чињеница које аргументовано говоре да Република Хрватска није испунила европске стандарде у области правосуђа и људских права.

Током недавне посете немачке канцеларке Ангеле Меркел Београду представници Удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске предали су у немачкој амбасади **Отворено писмо за госпођу Меркел у којем смо затражили подршку немачке канцеларке нашем предлогу да Европска комисија дефинише конкретне мере у случају неиспуњавања обавеза Хрватске током периода мониторинга у следеће две**

године. Мере би биле на снази све док се питања из поглавља 23 „Правосуђе и људска права” не реше на правичан начин.

Затражили смо такође подршку немачке канцеларке нашем предлогу да се отвори суштински дијалог између Србије и Хрватске с циљем проналажења свеобухватног, правичног и трајног решења проблема избеглих и прогнаних Срба и других оштећених грађана. Темељ суштинског дијалога требало би да буде Бечки споразум о сукцесији од 29. јуна 2001. који су потписале државе настале на подручју бивше Југославије. Хрватски сабор је ратификовао поменути споразум 2004. године. У анексу „Г” Бечког споразума јасно се каже да ће свим грађанима бити враћена њихова права која су имали на дан 31. децембра 1990. а сви уговори склопљени за време рата биће проглашени ништавним.

Ако се решавању многобројних проблема 500.000 избеглих и прогнаних Срба и 100.000 грађана Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у Хрватској не приступи брзо, делотворно и искрено, углед Хрватске као демократске државе, а посебно њен кредибилитет као нове чланице ЕУ, био би озбиљно доведен у питање. Уверени смо да Европска унија не жели чланицу са таквим теретом.

ДАЧИЋ: ЗАШТО НА КОСОВУ НЕ БИ БИЛИ И РУСИ?

Правда, Датум : 30.8.2011, Страна : 3

РУДНИЦА - Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић рекао је да би Србија требало да позове још неке земље, укључујући и Русију, да се придруже међународним снагама на КиМ.

- **Зашто на КиМ не би били и Руси, који су изашли из контингента Кфора? Битно је да међународне снаге не покажу пристрасност - рекао је Дачић. Он је додао да држава Србија неће оставити на цедилу Србе на северу Косова, и критиковао европске званичнике због захтева Београду да институционално напусти север покрајине.**

- То је порука да се Срби одселе са КиМ, која подстиче на даље етничко чишћење - рекао је Дачић, током посете Копненој зони безбедности.

БРАНИЋЕМО СЕВЕР КОСОВА

Правда, Датум : 30.8.2011, Страна : 4

РАДЕНКО НЕДЕЉКОВИЋ, НАЧЕЛНИК КОСОВСКО-МИТРОВАЧКОГ ОКРУГА

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Начелник Косовско-митровачког округа Раденко Недељковић у интервјуу за „Правду“ каже да је стање на северу Косова и даље веома озбиљно и тешко, с тенденцијом погоршања, али да Србе ништа неће поколебати у борби за опстанак на овим просторима, и додаје:

- Приштина жели да промени реално стање на терену, покушава да једностраним потезима угрози мир и стабилност на северу КиМ. Наш став је јасан, а наш циљ је да сачувамо мир, сигурност и јединство. Овај народ нема где, притеран је уза зид и мора да се бори за голи опстанак и останак на овим просторима.

Стижу драматичне изјаве о „гашењу паралелних институција“.

- Хипотетички, уколико би дошло до гашења институција РС, људи би се иселили. Међународна заједница би у том случају учествовала не у интеграцији Срба у косовско

друштво, већ у протеривању Срба са ових простора, што је дефинитивно циљ Приштине и једног дела међународне заједнице, којој не смета звецкање оружјем у Приштини. Једнострано потези и насиље не доносе ништа добро. Сигуран сам да психолошко-пропагандни рат који Приштина води - милом или силом - гомилање припадника РОСУ у јужни део Митровице и оглашавање терористичких организација, не угрожавају нашу опредељеност за останак и опстанак у нашим домовима. Нико не треба да мисли да ће Срби поново мирно гледати насиље над њиховом нејачи и имовином. У овом тренутку не знам каква би била реакција севера, али знам да је север до сада у више наврата показао да је спреман да се брани.

Хапшење у Зучу узнемирило је Србе, ко стоји иза тога?

- Еулес је потпуно неспособна организација, која не зна шта жели. Није ово први пут да се хапсе погрешни људи. Еулес је добио ултимативни налог од Приштине да хапсе људе на северу, без обзира што немају доказе. Све иде у правцу застрашивања и исељавања, јер је ово изузетно повољан тренутак, почетак школске године. Наводно се спроводи истрага и против мене и председника општина, све у сврху застрашивања. Оно што мене забрињава јесте преузимање од стране Кфора ингеренција свих служби и мисија, па чак и од Еулеса и КПС-а. Кфор је учествовао у хапшењу овог младића. Генерал Билер жели да реализује све оно што не може Приштина на северу Космета. Поновићу и овог пута: он је и шеф царине Хашима Тачија, на шта упућује и селективна примена постигнутог споразума и често кршење договора не само када је у питању увоз робе, већ и кретање РОСУ на северу.

На предстојећој рунди преговора у Бриселу, шеф преговарачког тима Борко Стефановић је најавио да ће се проблем решити у циљу нормалног протока робе преко административних линија на начин који не прејудуцира статус. Да ли можете то да појасните?

- Морам да признам да сам мало збуњен таквим ставом. Ако се прихвати косовски печат царине, за мене је то обележје државности. Лично сам врло обазрив када су у питању ти разговори и реализација тих преговора на терену. Проблем Косова и Метохије се може решити само за преговарачким столом. Приштина би то требало да препозна и да с у складу са тим и понаша.

Север остаје зона и криминала, по Приштини, Кфору и Еулесу?

- Ништа на северу КиМ нема што нема јужно од Ибра. Дискриминација те врсте је специјални рат против људи на северу Космета.

Имају ли Срби на Косову довољну подршку Београда?

- Последњих дана држава је почела са адекватном подршком. Ми се надамо и очекујемо да ће наша држава будно пратити шта се догађа у јужној српској покрајини и да ће, према ситуацији, предузимати мере.

Говори се да ће житељи албанских села блокирати Србе, јер немају слободу кретања и да због тога практично гладују?

- Албанци имају смисла за монтирање инцидента. Села Кошутово, Церане и Врбница у општини Лепосавић свих ових 12 година нису имали проблема ни са кретањем, ни са снабдевањем. Они се крећу и користе путеве које и ми користимо, све што је нама доступно је и њима. То је политички маркетинг, трик са којим покушавају да скрену пажњу са чињеничног стања, а прича о угрожености могла би да има за последицу улазак РОСУ у циљу заштите. То је замена теза.

Антрфиле : Са народом и породицом

У извештајима НАТО, којима располажу медији у Приштини, вас помињу као једног од лидера Срба кога треба ухапсити. Откуд сад то?

- У Косовској Митровица сам 24 часа. Ту сам својом породицом, пријатељима и грађанима. Радо ћу се одазвати сваком позиву поводом истраге која се наводно води против мене.

Објективан извештај

Да ли сте имали сусрет са новим шефом Унмика и шта очекујете од његовог извештаја у СБ УН?

- Имао сам састанак са шефом Унмика, он је упознат са ситуацијом и са активностима Кфора. Очекујем објективан и реалан извештај о стању на терену.

ЛОШЕ ЗА ПОВРАТНИКЕ

Правда, Датум : 30.8.2011, Страна : 4

УРОШЕВАЦ - У општини Урошевац у протеклих неколико година изграђено је преко 50 кућа за српске повратнике. Вратило се, углавном, старачко домаћинство, али су многи од њих услед честих напада напустили новоизграђене куће.

Повратник Томислав Јевтић вратио се 2006. у село Талиновац, које је једно од ретких примера повратка у општини Урошевац. Јевтић је за КИМ радио изјавио да се вратио са супругом. Живе од пољопривреде и минималаних новчаних примања из Србије.

PRESS CLIPPING

Среда 31.08.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ НЕЋЕ НИ ДА ПОГЛЕДАЈУ КУЋЕ У СЕЛИМА

Политика, Датум : 31.8.2011, Страна : А8

Нико од избеглица из Крњаче није желео да обиђе куће у Банату, како би тамо, евентуално, започео нови живот

Панчевачки пут без броја и без наде. Старе бараке у којима живе тужни људи, са бесплатним смештајем и три оброка дневно. **Више од два часа, узалуд покушавам да пронађем две породице из Колективног центра за избеглице у Крњачи, које би са екипом „Политике” пошле у Кикинду. Желели смо да погледају куће и имања која су прилично јефтина – до седам хиљада евра, колико Комесаријат за избеглице плаћа куповину сеоских домаћинстава. Уз додатак од 1.500 евра, за евентуалне ситне поправке.**

Можда би им се куће допале, можда би бар две породице напустиле те старе бараке и започеле нови живот, у новом дому. Башаид, село поред Кикинде, има школу, продавнице, полицијску станицу, забавиште... Имају струју, телефоне, спроведена је гасификација. Банатско, лалошко село, са гостопримљивим мештанима, на магистралном путу... Село је празно, људи одлазе. Можда би за избегле и расељене из руралних крајева Хрватске, БиХ или са Косова и Метохије, тамо био спас? За многе, такав сценарио је логичан. А за те људе?

Милорад Бобар је био скептик од часа кад сам крочио у други по величини Колективни центар за избеглице у Србији, отворен у другој половини 1993. године. Некада је имао више од 600 становника, а данас готово упола мање. Тачно 322 особе, од којих су 110 дошле са Косова.

– **У последњих шест месеци, две породице су нашле нови дом у сеоским домаћинствима. Фамилија из Босанског Брода отишла је у Алибунар, а жена из Хрватске, пошла је Ибарском магистралом и пронашла кућу недалеко од Београда, у Вранићу – каже Бобар који од 1998. године води смештај у кампу у Крњачи. За последњих 13 година, према његовом сећању, мање од 10 породица је започело нови живот у сеоском домаћинству.**

– Тренутно се две породице из кампа у Крњачи интересују за куповину куће на селу – прича Бобар, али се клади да нико неће кренути са нама ка Кикинди.

Људи су већ пустили корење у Београду, деца су им овде пошла у школу, болесни се овде лече... Аветињски делује пејзаж некадашњих радничких барака пропале друштвене фирме из пропале заједничке државе.

Слободан Узелац тражи кућу на селу. „Олуја” га је одувала у Крњачу, заједно са женом и троје деце, из села Зиммића, удаљеног 15 километара од Карловца. Живео је на селу, али неће у војвођанско. Село може, али у београдском пашалуку.

– **Колико има до Кикинде? Два сата вожње? Не, сувише је далеко од Београда. Ја тражим кућу највише 50 километара далеко одавде, у правцу ка Обреновцу. Радим на грађевини, син се недавно запослио, ћерке су ми болесне и овде имају редовне**

терапије – каже ми Узелац, одбијајући да макар погледа те куће и та имања код Кикинде.

Његова супруга је још одлучнија. Једва разазнајемо црте њеног лица, кроз мрежу разапету преко прозора бараке која штити од комараца мутаната, заштитног знака Крњаче.

– Кикинда је предалеко. Овде смо започели нови живот.

Ђоровићи су друга породица која се јавила управи кампа, тражећи кућу на селу.

– Побегли смо из два рата. Из Босне смо стигли на Косово, са Косова смо побегли у Крњачу. Ми јесмо за село, за кућу, али да ми град буде близу. Не могу више децу да 10 пута селим из школе – прича Милица Ђоровић, мајка четворо деце.

Њена ћерка, завршила је осми разред. Смеје се.

– Мама, где је та Кикинда?

Седамдесетогодишња Драгиња Ивковић, из села Брђане код Сиска, излази из пренатрпане собе, пажљиво нас слуша, и пита ме, ослањајући се на штаке:

– Сине мој, је ли има нешто ближе од те Кикинде?

Трагамо даље. Четрдесетогодишњи Синиша из Урошевца нема проблема са километражом до „те Кикинде“. Али он би у супротном смеру. Ка Крушевцу или Крагујевцу. Тамо има родбину, кумове, пријатеље...

– Не, за Војводину ме не везује ништа – кратко се преиспитује у себи – То не долази у обзир.

Зауостављам још једног човека из Урошевца који је управо сипао ручак у пластичну посуду. Не жели да се представи. Отели су га на Косову, ратовао је, па је побегао.

– Шта је, хоћете опет да нас селите? Можда вам сметамо у Београду?

Човек из Урошевца је напрасит, раздражљив... Неколико пута је дубоко удахнуо, а потом се извинио.

– Син ми овде студира, овде има шансу да успе. За мене је ионако готово, али желим да будем близу њега. Да га гледам када дипломира, када се ожени, када добије децу... Желим да видим како успева овде у Београду. Молим те, не замери ми због тога – каже човек.

Не замерам му.

– Неће нико да копа. И да оду у ту Војводину, треба им трактор, машине... Да су та села вредела, не би их напуштали, не би те куће биле за цабе. Морате пронаћи некога коме је баш стани-пани – саветује ме Сплићанин Мирослав Ненадић.

Он се снашао сам. Подигао је један спрат близу Батајнице. Горко се смеје. Она породица која је отишла у Алибунар, већ се каје.

Могу ли се осуђивати ови људи због „синдрома београдизације“? Милорад Бобар који ме испраћа, сматра да свако има право на свој избор. Добар или лош, његов је. Неколико људи изгубљено хода кампом без броја.

НЕОПХОДНО ЕВИДЕНТИРАЊЕ ИЗБЕГЛИХ И ПРОГНАНИХ

Данас, Датум : 31.8.2011, Страна : 4

Београд - Коалиција удружења избеглица у Србији затражила је од Владе Србије да донесе одлуку да се током предстојећег пописа становништва, који ће бити спроведен од 1. до 15. октобра на посебном обрасцу евидентирају избегли и прогнани Срби из држава насталих на подручју бивше Југославије.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица, каже за Данас да би попуњавањем образаца била створена јединствена база избеглих и прогнаних Срба и других оштећених са простора бивше Југославије, са прецизном евиденцијом о одузетој,

уништеној и несталој имовини, као и о другим одузетим правима, као што су заостале пензије и девизне штедње.

- Обрасце би имејлом или преко дипломатско-конзуларних представништва приликом пописа становништва требали да попуне и избегли који живе у трећим земљама, као што је Аустралија, Нови Зеланд, Канада, САД, указује Линта. Он додаје да би Влада Србије након евиденције морала да формира радну групу за анализу пописног материјала и изашла у јавност са тачним подацима о броју избеглих и прогнаних Срба и других оштећених грађана.

Према његовим речима јединствена база би имала велики значај у проналажењу свеобухватног и трајног решења проблема избеглица.

- Јединствена база би ојачала позицију Србије да тражи отварање суштинског дијалога између Србије и Хрватске и посредовање ЕУ. После више од 16 година од ратних сукоба на подручју бивше Југославије и даље се лицитира о тачном броју прогнаних и избеглих, па би јединствена база имала својеврстан значај и у том смислу, закључује Линта.

ПУНА КУЋА ГЛАДНИХ ЂАКА

Вечерње Новости, Датум : 31.8.2011, Страна : 10

Породица Голубовић из Поповца, код Параћина, са деветоро деце Живи без сталних примања. Свих деветоро креће у школу. Живе од 18.000 динара. Годину дана нису јели месо

ТАМО где је пуна кућа деце, тамо су Голубовићи.

Средовечни мештанин из Поповца крај Параћина показује на стару жуту кућу, на брду, у којој живи једна од најмногбројнијих породица у овом делу Србије. У дворишту оронуте зграде коју су до недавно користиле избеглице, дочекују нас најмлађи Голубовићи - Матеја (6), Лука (7), Немања (8). Иза мање деце извирују чупаве главе Александра (9) и Кристијана (10). А у кући још Веснине и Горанове деце: Никола (12), Милош (13) и две старије сестре Маријана (14) и Тијана (16). У наручје мајке Весне (38) трчи најмлађи Матеја.

- И он полази у предшколско - каже Весна. - Сва су нам деца школарци. Отац Горан Голубовић (42) скромно додаје: - Најмлађи ће добити књиге од школе и Завода за уџбенике, али за старију децу немамо ни уџбенике, ни школски прибор.

На шпорету на дрва се крчка купус и кува пасуљ.

- Наша деца месо су последњи пут јела прошле године. И за славу спреим само жито и погачу. Деца не траже ништа, научила су да им је довољно онолико колико им дамо. Носе оно што им други дају. Не знам када су појела комадић чоколаде - каже Весна.

Голубовићи живе од десетак хиљада социјалне помоћи и четири дечја додатка, укупно око 18 хиљада динара. Ни Весна ни Горан немају сталне приходе, а сваког би се посла, углас кажу, прихватили оберучке. Уз помоћ Центра за социјални рад Општине Параћин омогућено им је да по три месеца раде у градској чистоћи. Кад плате аутобуске карте, месечно им остане по три хиљаде динара.

- Ово је сезонски посао, не знам шта ћемо на јесен - каже Горан.

До пре десет година Горан је радио у параћинској фабрици стакла као физички радник. Мука га је натерала да у време инфлације, кад од зараде није могао ни векну хлеба дневно да однесе кући, иде у надницу. С посла је отишао без речи, а данас би радо покуцао на

фабричка врата. Радио је најтеже послове само да би породицу прехрано. Пре четири године тешко је повређен у саобраћајној несрећи.

Десет месеци је лежао прикован за болнички кревет. Само што се придигао, задесила га је друга већа невоља - на њега се срушио стари амбар. Лекари су се борили за његов живот.

- Пред нашом иконом, деца и ја смо се молили, плакали - каже Весна. - Веровала сам у Горанову снагу, али и у Божју правду да ме неће оставити да их сама подижем.

До пре две године Голубовићи су живели у некомфорном стану, без воде и струје, у суседном селу.

- Девет година сам вукла воду из бунара - каже Весна, показујући руке оболеле од артритиса. - Иако немам кухињу и судове перем у кади, сада је лакше.

Општина Параћин у сарадњи са Центром за социјални рад, Голубовићима је дала на коришћење руиниран избеглички стан у Новој колонији, у Поповцу. Од намештаја имају оно што су им други дали. Деца спавају на гвозденим креветима. Собе простране, с високим плафонима, неокречене, из трулих зидова вуре каблови, прозор шкрипи на ветру, не може да се затвори па зими „поједе топлоту“.

- Однедавно, припада им по пет и по килограма хлеба дневно које добијају из народне кухиње - каже Биљана Миленовић Стојановић, директорка Центра за социјални рад у Параћину. - Од 2002, од када су наши корисници, помажемо им у новцу, гаредероби, храни, књигама, али социјална помоћ није довољна. Све би било лакше да бар Горан има сигуран посао.

Да би помогли родитељима, деца су преко лета радила на комшијским њивама, плевела баште, садила паприку, купус. Уместо хонорара кући поносно донесу пуне кесе поврћа.

- Неки су ме питали што овако сиромашни изродисмо деветоро деце - каже Весна. - Они су наше богатство.

Антрфиле : МАЈКА ЖЕЛИ ДА ИХ КРСТИ

КРИСТИЈАН и Никола показују дипломе са такмичења. Александар, иако један од талентованијих у клубу, не може да тренира фудбал, јер родитељи немају хиљаду динара за месечну чланарину. Нема чак ни лопту. А Матеја сања - сладолед и бицикл.

Њихова мајка жели да их свих деветоро крсти. Ни за то у кући Голубовића није било пара.

ДРУГАРИЦЕ

- БОЛИ ме када се Маријана врати уплакана из школе - каже Весна. - Неке другарице понижавају је што је сиромашна. Тада не поједе ни крофну коју им ујутру испечем за ужину. Професори слушају и ћуте. Веснина мука је и 29.000 динара дуга за три екскурзије које је добила на зајам од школе „Бранко Радичевић“ у којој деца уче.

КЛИНЦИ ОПЕТ У ДОБРОТИ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 31.8.2011, Страна : 17

ЗРЕЊАНИН ПОВРАТИО ВРЕДНО ДЕЧЈЕ ОДМАРАЛИШТЕ У ЦРНОЈ ГОРИ

Градоначелник најавио реновирање запуштеног објекта

ЗРЕЊАНИНСКА градска власт успела је да поврати вредно зрењанинско дечје одмаралиште на Црногорском приморју у Доброти, крај Котора. Градоначелник др Милета Михајлов управо се вратио из посете Котору, где је са тамошњим властима

успео да среди папире за одмаралишта, које је последње две деценије било узурпирано прво од избеглица, а касније и бескућника у Доброти.

- У Црној Гори у току је поступак конверзије права коришћења грађевинског земљишта у имовинско право, па очекујемо да ћемо добити и власнички лист за објекат одмаралишта у Доброти - каже др Михајлов, који је истовремено најавио скорашње реновирање запуштеног објекта.

Генерације зрењанинских малишана одрастале су и упознавале се са морем у овом одмаралишту. Објекат познатији као Палацин породице Радонићић, има историјско-архитектонску вредност. Уписан је у регистар споменика културе и налази се под заштитом Унеска.

Распадом Југославије, одмаралиште је запуштено, а уместо деце из Зрењанина, његови становници постали су избеглице и бескућници. Зрењанин се годинама судио око враћања у посед одмаралишта, да би га локална власт, на челу са контроверзним градоначелником Гораном Кнежевићем, 2006. издала у закуп на 50 година једној црногорској фирми.

Уговор је, међутим, 2008. поништен јер није постојала сагласност за издавање од Дирекције за имовину Србије. Нова градска власт наставила је борбу за одмаралиште и коначно успела да га поврати.

Антрфиле : ОБНОВА

- ОДМАРАЛИШТЕ је прилично запуштено, па ће бити потребно реновирање. Гледаћемо да до краја године припремимо документацију и већ на пролеће 2012. започнемо радове. Објекат ће се поново наћи у функцији одмаралишта. Јер, много је зрењанинске деце која не могу на летовање. Доброта ће, као и раније, бити прилика за њих - да виде море, проведу распуст, науче да пливају - каже градоначелник Михајлов.

ПРАВО НА ИСТИНУ

Правда, Датум : 31.8.2011, Страна : 5

Обележен је Међународни дан несталих лица. Избегличка удружења траже од Влада у региону да покажу стварну политичку вољу у циљу расветљавања судбине отетих и несталих и кажњавању одговорних за те злочине. Такође, тражимо од Европске уније да се питање решавања судбине близу 14.000 несталих постави као један од услова државама у региону за пријем у чланство Европске уније. Дајемо подршку иницијативи породица киндапованих и несталих са Косова и Метохије да се питање расветљавања судбине чланова њихових породица буде приоритет и дијалогу Београда и Приштине.

Избегличка удружења већ дуже време траже од Владе Србије да донесе одлуку да се током пописа становништва у Србији на посебном обрасцу изврши евиденција избеглих и прогнаних Срба из држава насталих на подручју бивше СФРЈ (Хрватска, БиХ и Словенија), као и грађана Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у наведеним државама, и да се изврши евиденција њихове одузете, нестале или уништене имовине и других одузетих права. Такође, тражимо да се избеглим и прогнаним Србима и другим оштећеним грађанима који живе у трећим земљама (Аустралија, Нови Зеланд, САД, Канада, европске земље и др.) омогући да путем поште, и-мејла или наших дипломатско-конзуларних представништава попуне наведени обрасци. На тај начин добили бисмо јединствену базу избеглих и прогнаних Срба и других оштећених грађана са простора бивше Југославије са прецизном евиденцијом о одузетој, уништеној и несталој имовини и другим одузетим правима.

Након завршене евиденције, Влада Србије морала би да формира Радну група која би извршила анализу пописног материјала и изашла у јавност са тачним подацима о броју избеглих и прогнаних Срба и других оштећених грађана и њихове одузете, уништене и нестале имовине и других одузетих права. Јединствена база оштећених грађана имала би велики значај у проналажењу свеобухватног, правичног и трајног решења наших проблема. Премијер Цветковић већ шест месеци не сматра за потребно да прими делегацију избегличких удружења на разговор премда смо упутили званични допис за састанак још 23. фебруара ове године. На поновљени допис од 12. августа, такође, нема одговора. Избегли и прогнани Срби и други оштећени грађани сматрају да Влада Србија има уставну и моралну обавезу да отвори дијалог са властима у Загребу, Сарајеву и Љубљани са циљем заштите наших људских права. У овдашњој јавности се, с времена на време, провлачи теза да су проблеми избеглих и прогнаних Срба и других оштећених грађана мање-више решени и да не треба због тога оптерећивати односе са државама у региону.

По нашем мишљењу, то је крајње погрешан приступ. Због тога тражимо од Владе Србије да искористи предстојећи попис становништва у Србији како би се дошло до тачних података о броју оштећених грађана и њихове одузете, уништене и нестале имовине и других одузетих права. У супротном Влада Србије ће показати да нема стварне политичке воље да се питање људских права оштећених грађана дефинише као једно од отворених питања у односима са Хрватском и другим државама региона. Јединствена база оштећених грађана ојачала би позицију Србије да тражи отварање суштинског дијалога између Србије и Хрватске уз посредовање Европске уније. Дијалог би се водио у периоду док се Хрватска налази под мониторингом Европске уније који ће, како ствари тренутно стоје, трајати до 01. јула 2013. године када би Хрватска могла да постане члан Европске уније.

ПРИЈАТЕЉ НИНКО

Данас, Датум : 31.8.2011, Страна : 5

Сафета Бишевац, ресетовање

Кад год на дневи ред дођу српско-хрватски односи, сетим се бројних Срба из Хрватске које сам упознала након “Олује”, када су избегли у Србију, а ја за Нашу Борбу и касније Данас пратила хуманитарне и избегличке теме. Падне ми на памет Нинко Мирић, чији је живот парадигма лудила које може да уништи живот обичног човека, ни кривога ни дужног. Мој пријатељ Нинко је био судија у Карловцу.

Почело лудило у Хрватској и он, након што је његовој колегиници такође српске националности дигнут аутомобил у ваздух, одлучи да остави кућу и посао и оде код својих у близини Книна. У Карловцу га гледали попреко јер је Србин, отишао код “својих” да буде на сигурном, но и тамо био прокужен. Јесте Србин, али није екстремиста, није хтео да ратује у “Војсци РСК”, самим тим прогласише га за “издајника”. Избегао Нинко у Београд након “Олује”. Ангажовао се на пружању правне помоћи избеглицама у Хелсиншком одбору за људска права у Србији. Значи, опет је био “издајник”.

Једном смо заједно обилазили избеглички центар на Ртњу. Хорор сцене, напуштен рудник, бедне бараке И у њима избеглице. Један старији Крајишник прилази и грли Нинка. “Знаш ти да сам на почетку рата хтео да те убијем? Било нас неколико у кафани, помену смо те. Тад си једини код нас причао да од наше Републике Српске Крајине нема ништа, да се нећемо ујединити са Србијом, цабе ратујемо, издаће нас Милошевић...Кренуо сам с пушком до твоје куће, ал ме задржаше. Јесам био мало пијан, ал стварно сам хтео да те убијем”, исприча он.

“Знам. Драго ми је што су те задржали”, одговорио му је Нинко. Вратио се Нинко у Хрватску 97-98. Имао проблема са враћањем куће и посла, али како сам чула, све је колико-толико дошло на своје. Опет је судија у Карловцу.

Знам и многе избеглице који нису могли да врате имовину и среде своје животе, али колико је томе допринела Хрватска, а колико Србија? С пуним правом удружења Срба избеглих из Хрватске подсећају на своје проблеме и од Загреба и света захтевају решење. С пуним правом је председник Србије Борис Тадић замерио хрватској премијерки Јадранки Косор што је у говору на прослави “Олује” поздравила ратне злочинце. То је срамно, али зашто Србија толико година од “Бљеска” и “Олује” не проговори јасније о улози и одговорности тадашњег државног врха ове земље? Неко је Србе у Хрватској хушкао, наоружавао, слао им добровољце, обећавао уједињење са Србијом, а онда их препустио Војсци Хрватске. Тај неко није био у Загребу, већ у Београду. Зашто Србија ћути о протеривању И злостављању Хрвата у “РСК”? О хрватским заробљеницима заточеним у Србији, “која није учествовала у рату”? Тек када отворено и без политиканства проговори о ономе што је претходило “Бљеску” и “Олуји”, Србија ће имати пуно право да прозива Хрватску и да замери тамошњим званичницима на понекад неприкладном речнику.

А њега је на релацији Београд - Загреб ових дана баш било. Србија се није ни повратила од посете Ангеле Меркел, кад Јадранка Косор оде у Приштину и узруја овдашњу јавност. Онда јој узврати министар иностраних послова Србије Вук Јеремић, дипломатски како само он уме. Прозборише и председници Борис Тадић и Иво Јосиповић. Онда Косор узврати Јеремићу, Тадићу и појави званој мрски Београд који је навикао да наређује свима. Словеначки премијер Борут Пахор није имао куд, долете код Тадића у покушају да помири Србију и Хрватску. Већи део овдашњих медија и јавности на рубу хистерије, као да се за нови српско-хрватски рат спремају. Богу хвала, те су Звезда и Партизан играли против ирског и француског клуба, да је случајно био неки хрватски, “Максимиr” би доживео репризу у горем облику.

“Усташе” и “четници” кренуше да чисте оружје заостало из последњег рата, кад - хладан туш из Прага. Државнички мудро Тадић је искритиковао и Косорку и Јеремића, чије су изјаве “апсолутно неприхватљиве”. „Морамо се вратити дијалогу, морамо решавати конкретне проблеме и градити најближе могуће пријатељство између српског и хрватског народа, Србије и Хрватске“, поручио је Тадић. Значи, српско-хрватског рата неће бити, а Срби и Хрвати ће поново, до прве следеће прилике, бити “пријатељи”. Да ће прилика бити - биће.. Избори у Хрватској ове, код нас следеће године. Хрватска у предворју ЕУ, ми све даље, што и није толико битно у поређењу са економском кризом. Без обзира на разлике, Хрватска и Србија су на рубу економске катастрофе, а у таквим околностима, екстремна националистичка реторика, дође му као природан избор. Само дугорочно погрешан. Али кога је још за то брига? Важно је добити који глас.

УЗ ПОСАО И ТЕСКОБА ЛАКША

Вечерње Новости – Србија, Датум : 31.8.2011, Страна : 30

У МНОГИМ МЕТОХИЈСКИМ СЕЛИМА, УПРКОС ТЕШКОЋАМА, ПОВРАТНИЦИ ВЕРУЈУ У ОПСТАНАК И УВЕЛИКО ПЛАНИРАЈУ СРЕЋНИЈУ БУДУЋНОСТ

Јокићи стигли из Словеније, Ђурићи се још окупљају, а студент Жарко само жели да остане на Космету

ОСОЈАНЕ - Преуређени лимени контејнер, постављен на ливади покрај пута, недалеко од центра села, већ три године дом је породице Јокић. Када су се из Словеније вратили у Осојане - поред тада запуштеног и оштећеног "смештаја" - по доласку у ово метохијско село, купили су и неколико ари плаца, на којем су почели да граде кућу...

- С обзиром на то да смо и супруг и ја из ових крајева отишли пре више од три деценије, одлучили смо да се, као пензионери, вратимо. Осим гробова предака, али и трогодишњег сина, преминулог пре 30 година и сахрањеног на градском гробљу у Пећи, привукло нас је и ово окружење, које прија нашој болешљивој кћерки Данијели (31). Иако годинама пати од астме, због чистог ваздуха и предивне природе, овде као да је оздравила - прича Станија Јокић, уверена како ће у својој Метохији завршити започету кућу и основати прави дом...

Слободанка Ђурић (44), самохрана мајка Јелене (15) и Миливоја (24), такође се вратила у Осојане.

- Када су ми, јуна 1999, готово на кућном прагу, мужа убили Шиптари, за мене је то био смак света. Са троје деце, од којих је најмање имало две, а најстарије 12 година, кренула сам у избеглиштво и једва смо преживљавали. Иако ми је највећа жеља била да се вратимо у родно село, то смо учинили тек 2003. - каже Слободанка, настањена у кући од 59 квадрата, коју су им саградили хуманитарци.

Ова храбра жена, нада се да ће на Космет стићи и њено треће дете, двадесетдвогодишњи син који још покушава да се снађе у расељеништву...

- Најтеже је што овде нема посла за младе. Ето, мој Миливоје радио је три месеца као волонтер и поново остао без посла. А не бира посао, поготово зато што Јелена креће у средњу школу у Митровици, па ће нам добро доћи допуна мојој плати радника у школи, која износи 23.000 динара - сведочи Слободанка, задовољна што у дворишту успева да одгаји коју животињу и обрађује мало баште...

У Осојану, код рођака, обрео се и Жарко Миловановић (27) из суседне Клине. Без родитеља и крова над главом - откад му је мајка с којом је живео недавно преминула - морао је да прекине студије. У Митровици је, каже, био принуђен да обавља углавном сезонске послове, али и тога је све мање. Ипак, једина жеља му је да остане на Космету!

- Поред слободе, највише нам недостају радна места. Иако су овде идеални услови за пољопривреду и сточарство, можемо да обрађујемо само окућнице, док су осталу земљу узурпирали Албанци - истиче Вукомир Ђурић, потпредседник општине Исток, измештене у Осојане, прецизирајући како се ради о неколико хиљада хектара имања, некада заједничког сеоског пољопривредног добра "Дубрава", па највећи број повратника живи од примања из Србије.

Док објашњава да у селу, на које се ослања још десетак повратничких места, поред локалне самоуправе, раде и основна, и средња школа, Црвени крст, пошта, дом културе и дом здравља, Ђурић сматра да је опстанак Срба у такозваној Осојанској долини и Метохији могућ. Решење види у развоју малих и средњих предузећа, односно мини-погона, чија би отварања - поред државе - иницирали и привредници из Србије...

Антрфиле : ПЛАЦ ЗА ТОТОВЕ

СИЛВАНА (31) и Габријел (33) Тот, избегли 1999. из Приштине, с троје малолетне деце најпре су се вратили у село Видање, у општини Клина, а онда стигли у Осојане, у којем Силвана (на слици с децом) ради као медицинска сестра. Живе само од њене плате, али истичу значајну помоћ посланика СПС, Дејана Раденковића, који им плаћа станарину за изнајмљену кућу, а недавно им је - са партијским колегама - даровао и 2.000 евра, за куповину плаца на којем планирају да граде кућу.

ДОЛИНА

ПОРЕД Осојана, у које су се први повратници вратили још 2001, такозвану Осојанску долину чини још десетак села у општинама Исток и Клина, са око 2.000 Срба. Ускоро ће бити подељено 13 станова које је изградило Министарство за КиМ, а предстоји и отварање вртића чију је градњу иницирао Драган Ђилас, градоначелник Београда...

ДАКИЋ ПРЕБАЧЕН У БОЛНИЦУ У ЗАГРЕБУ

Пресс, Датум : 31.8.2011, Страна : 5

Оптуженик После интервенције Министарства правде Србије

Миле Дакић, некадашњи председник СНВ САО Крајине, пребачен је јуче из карловачког затвора у болницу затвора „Реметинец“ у Загребу, где би требало да сачека почетак суђења, сазнаје Пресс.

Дакић је у Загреб пребачен после ургенције српског Министарства правде, које ће, на иницијативу Слободана Хомена, и финансирати његову одбрану. Мира Дакић, Милетова супруга, каже да се осећа као да се поново родила јер коначно „види светло на крају тунела“, како назива агонију од 26. маја, када је њен супруг ухапшен у БиХ и изручен Хрватској:

- Не могу да опишем своје олакшање и радост када сам чула да је Миле пребачен у затворску болницу у Загребу. То ми је лично јавио Слободан Хомен и тај његов позив ми показује да се држава заузела за мог супруга - прича Мира за Пресс.

Миодраг Линта, председник удружења избеглица, каже да је ово добар корак, али да очекује да Србија испуни обећање и финансира одбрану Дакића. Слободан Хомен каже да ће држава и даље помоћи Дакићу:

- Даћемо гаранције које смо обећали, финансираћемо одбрану и учинити све што можемо да му помогнемо - каже Слободан Хомен.